

നന്ദപ්‍රായസം

മാധവികുട്ടി

[മാധവികുട്ടി]: പ്രശ്നപ്പത് കവയിത്രി യഥ: ശരീരധായ നാലപ്പൂർണ്ണ ബാലാമൺഡിയമ്മയുടെയും മാതൃഭൂമി മാനേജിംഗ് എഡി റീഡിറൂന യഥ:ശരീരനായ വി.എം.നായരുടെയും മകളായി 1932-ൽ ജനനം. കമലദയൻ ത്യാർത്ഥ പേര്. വിവാഹശേഷം ഭർത്താവായ മാധവദാസിന്റെ പേരിനോട് ചേർത്ത് കമലദാസ് എന്ന പേരിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ കവിതകളെഴുതുകയും അന്താരാഷ്ട്ര പ്രശ്നപ്പതി നേടുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീഹൃദയത്തിന്റെ സുക്ഷ്മവും മുദ്രുലവും അദമ്യവുമായ ഭാവസത്യങ്ങളെ പച്ചയായി ആവിഷ്കരിച്ച മാധവികുട്ടിയുടെ ചെനകൾ മലയാള ചെറുകമയ്ക്ക് പുതിയ രൂപഭാവങ്ങൾ നൽകിയിവയാണ്. മതിലുകൾ, നരിച്ചിരുകൾ പരക്കുനേബാൾ, തിരശുനിലം, ചുവന്ന പാവാട, പക്ഷിയുടെ മണം, (ചെറുകമാസമാഹാരങ്ങൾ), രൂപഭാഗിക്കാരു പാവക്കുട്ടി, (നോവലേല്ല്), എന്തേ കമ, (ആത്മകമാപ മൊയ - നോവൽ) നീർമാതളം പുത്ര കാലം (ആത്മകമ), സൗലക്കട്ട് പോയംസ്, സമർ താൻ കരിക്കട്ട്, ദ ഡിസന്റൈൻസ്, (ഇംഗ്ലീഷ് കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ) എന്നിവയാണ് പ്രധാനപ്രധാനപത്ക അഭിഭാഷണൾ. കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി ഫോലോഷിപ്പ്, എഴുത്തച്ഛൻ പുരസ്കാരം എന്നീ അംഗീകാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഇസ്താം മതത്തിൽ ചെരുകയും കമലാ സുരയു എന്ന പേര് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 2009 മേയ് 31-ന് അന്തരിച്ചു.]

ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ ശവദഹനം കഴിച്ചുകൂട്ടി, ഓഫീസിലെ സ്നേഹിതന്മാരൊടു വെണ്ണ പോലെ നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചു, രാത്രി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്ന ആ മനുഷ്യനെന്നമുകൾ അച്ചൻ എന്നു പിളിക്കാം. കാരണം, ആ പട്ടണത്തിൽ അയാളുടെ വില അറിയുന്നവർ മുന്നു കുട്ടികൾ മാത്ര മെയ്യുള്ളു. അവർ അയാളെ 'അച്ചു' എന്നാണ് പിളിക്കാറുള്ളത്.

ബന്ധീൽ അപതിചിത്രൈടയിടയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അയാൾ ആ റിവസത്തിലെ ഓരോ നിമിഷങ്ങളും വെള്ളുരിബയകൃതയു പരിഞ്ഞായിച്ചു. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു തന്നു അവളുടെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ടാണ്.

'മുടിപ്പോതച്ചു കടന്നാപ്പറ്റോ ഉണ്ടോ? ഇന്ന് തിക്കളാച്ചയല്ലോ?' അവൾ മുത്ത മകനു ഉണ്ടത്തുകയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഉല്ലത വെള്ളസാരിയുടുത്ത്, അവൾ അടുക്കലെ യിൽ ജോലി തുടങ്ങി. തനിക്ക് ഒരു വലിയ കൊപ്പയിൽ കാപ്പി കൊണ്ടുവന്നു തന്നു. പിന്നു, എന്നു, എന്നെല്ലാമുണ്ടായി? മറക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വല്ല വാക്കുകളും അവൾ പറഞ്ഞുവോ? എത്രതെന്ന ശ്രമിച്ചിട്ടും, അവൾ പിന്നിടുപറഞ്ഞതെന്നാനും ഓർമ്മ വരുന്നില്ല. 'മുടിപ്പോതച്ചു കടന്നാപ്പറ്റോ? ഇന്ന് തിക്കളാച്ചയല്ലോ?' ആ വാക്കും മാത്രം മായാതെ ഓർമ്മയിൽ കിടക്കു

നു. അത് ഒരു ഇരശ്വരനാമമെന്നോപാലൈ അധികാർഡിനും മന്ത്രിച്ചു. അതു മറന്നുപോയാൽ തന്റെ നഷ്ടം പെട്ടെന്ന് അസഹനീയമായിത്തീരുമെന്ന് അധികാർഡിക്കു തോന്തി.

ഓഫീസിലേക്കു പോവുമ്പോൾ കൂട്ടികൾ കുടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് സ്വകൂളിൽവെച്ചു കഴിക്കാനുള്ള പലഹാരങ്ങൾ ചെറിയ അലുമിനിയപ്പാത്രങ്ങളിലാക്കി അവൾ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു തന്നു. അവളുടെ വലഭാഗത്തെ കെകയിൽ കുറച്ചു മഞ്ഞൾപ്പാടി പറ്റിനിന്നിരുന്നു. ഓഫീസിൽവെച്ചു അവരെപ്പറ്റി രീക്കലെക്കില്ലോ ഓർക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഒന്നുമണ്ഡു കൊല്ലാഞ്ചേരി നീണ്ടുനിന്നു ഒരു അനുരാഗബന്ധത്തിന്റെ പദ്ധതിയിട്ടും അവർ വിവാഹം കഴിച്ചത്. പീടുകാരുടെ സമ്മതത്തോടെയല്ല. എങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി പദ്ധതിപരിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും തോന്തിയില്ല. പണാത്തിന്റെ ക്ഷാമം. കൂട്ടികളുടെ അനാരോഗ്യകാലങ്ങൾ... അഞ്ചും പിലാ ബജിമുട്ടുകൾ അവരെ തളർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കു വേഷധാരണത്തിൽ ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞു. അധികാർഡിക്കു പൊട്ടിച്ചിരിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ഏതാണ്ടാക്കു നശിച്ചു.

എന്നാലും, അവർത്തമായി സ്വന്നഹിച്ചു. ആൺകൂട്ടികളായിരുന്നു. ഉള്ളി-പത്തു വയസ്സ്, ബാലൻ-പ്രാശ്ചി വയസ്സ്, രാജൻ-അഞ്ചു വയസ്സ്. മുഖത്ത് എല്ലായ്പോഴും മെച്ചക്കു പറ്റിനിൽക്കുന്ന മുന്നു കൂട്ടികൾ. പറയത്തക്ക സ്വാന്തര്യമോ, സാമർത്ഥ്യമോ ഒന്നുമില്ലാത്തവർ. പക്ഷേ, അമ്മയും അച്ചുനും അനേകാനും പറഞ്ഞു:

'ഉള്ളിക്ക് എഞ്ചിനീയറിൽ വാസന, അവന്നുപോഴും ഓരോന്ന് ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും.' 'ബാലനെ ഡോക്ടറാക്കണം. അവൻറേ നേരി കണ്ണോ? അതു വല്യ നേരി ബുദ്ധിട ലക്ഷണം. 'രാജൻ ഇരുട്ടത്ത് നടക്കാനും കൂട്ടി പോല്ലു. അവൻ സമർത്ഥമനും. പട്ടാളത്തില് പ്രേരണം മട്ടാ.'

അവൻ താമസിച്ചിരുന്നതു പട്ടാളത്തിൽ ഇടത്തരക്കാർ താമസിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ തെരുവിലാണ്. ഒന്നാം നിലയിൽ മുന്നു മുറികളുള്ള ഒരു പ്ലാറ്റ്. ഒരു മുറിയുടെ മുന്പിൽ കഷ്ടകിഴുവാശക്കു നില്ക്കുവാൻ സ്ഥലമുള്ള ഒരു കൊച്ചു വരാന്തയുമുണ്ട്. അതിൽ അമ്മ നനച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു പനിനീർച്ചെട്ടി ഒരു പുച്ചടിയിൽ വളരുന്നു. പക്ഷേ, ഇതേവരെ പുവുണ്ടായിട്ടില്ല. അടുക്കല്ലായിൽ ചുമരിമേൽ തരച്ചിട്ടുള്ള കൊളുത്തുകളിൽ പിച്ചുളച്ചട്ടകങ്ങളും കരണ്ടികളും തുണ്ടിക്കിടക്കുന്നു. റൂഡവിന്റെ അടുത്ത് അമ്മയിരിക്കാറുള്ള ഒരു തേണ്ട പലകയുമുണ്ട്. അവൻ അവിടെ ഇരുന്നു ചപ്പാത്തി ഉണ്ടാക്കുവോശാണു സാധാരണയായി അച്ചുന്ന ഓഫീസിൽ നിന്നു മടങ്ങിയെത്തുക.

ബല്ലു നിന്നുപ്പോൾ അയാൾ ഇരഞ്ഞി. കാലിന്റെ മുട്ടിനു നേരിയ ഒരു വേദനത്തോന്തിരം വാതമായിരിക്കുമോ! താൻ കിടപ്പിലായാൽ കുട്ടികൾക്ക് ഇനി ആരാണുള്ളത്? പെട്ടുന്ന അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. അയാൾ ഒരു മുഷ്ഠിഞ്ഞ കൈലേസുകൊണ്ടു മുവം തുടച്ചു ധൂതിയിൽ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു.

കുട്ടികൾ ഉറങ്ങിയിരിക്കുമോ? അവൻ വല്ലതും കഴിച്ചുവോ? അതോ, കരണ്ടുകരണ്ട് ഉറങ്ങിയോ? കരയാനുള്ള തന്റേടവും അവർക്കു വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇല്ലെങ്കിൽ താൻ അവ തെയ്യടക്കത്തു ടാക്സിയിൽ കയറ്റിയപ്പോൾ ഉള്ളി എന്നാണു കരയാതെ വെറുതെ നോക്കി കൊണ്ടു നിന്നു? ചെറിയ മകൻ മാത്രം കരണ്ടു. പക്ഷേ, അവനു ടാക്സിയിൽ കയറണ മെന്നു വാഗ്ദാനിയിരുന്നു. മരണാത്തിന്റെ അർത്ഥം അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല, തീർച്ച. താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവോ? ഇല്ല. എന്നും വീട്ടിൽ കാണുന്ന അവൻ പെട്ടുന്ന ഒരു വെകുന്നേരം യാതൊരാളോടും യാത്ര പറയാതെ നിലത്ത് ഒരു ചുലിന്റെ അടുത്ത് വീണു മതിക്കുമെന്നു താൻ വിചാരിച്ചിരുന്നുവോ?

ഓഫീസിൽ നിന്നു വന്നപ്പോൾ താൻ അടുക്കല്ലായുടെ ജനർവ്വാതിലിൽകൂട്ടി അക്കത്തെക്കു നോക്കി. അവൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മുറ്റത്തു കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നതിന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉള്ളി വിളിച്ചു പറയുകയാണ്. 'ഹസ്സ കൂസ് ഷോട്ട്!'

താൻ താങ്കാലെടുത്ത് ഉമ്മറത്തെ വാതിൽ തുറന്നു. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ കിടപ്പുകൾത്ത്, വായ അല്പപം തുറന്ന്, നിലത്തു ചെതിഞ്ഞതുകിടക്കുന്നു. തല തിരിഞ്ഞതു വീണാതായി റിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ ഹോസ്പിറ്റലിൽ വച്ചു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. 'ഹൃദയസ്തംഭ മാൻ, മരിച്ചിട്ട് ഓരോ മനിക്കുറായി!' പല വികാരങ്ങൾ. അവജോട് അകാരണമായി ഒരു ദേഖ്യം. അവൻ ഇങ്ങനെ, താങ്കീരുകളാനും കുടാതെ, എല്ലാ ചുമതലകളും തന്റെ

തലയിൽവച്ചുകൊണ്ട്, പോയല്ലോ! ഇനി ആരാണു കൂട്ടികളെ കുളിപ്പിക്കുക? ആരാണ് അവർക്ക് പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക? ആരാണു ദീനം പിടിപെടുമ്പോൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുക?

'എൻ്റെ ഭാര്യ മരിച്ചു.' അയാൾ തന്നെത്താൻ മന്ത്രിച്ചു: 'എൻ്റെ ഭാര്യ ഇനു പെട്ടെന്നു ഹ്യാദയസ്തംഭനം മുലം മരിച്ചതു കൊണ്ട് എനിക്കു രണ്ടു ദിവസത്തെ ലീഡു വേണം.'

എത്ര നല്ല ഒരു 'ലീഡ് അഭ്യർത്ഥന' യായിരിക്കും അത്! ഭാര്യക്കു സുവക്ഷേതാണെന്ന സ്ഥിതി, ഭാര്യ മരിച്ചുവെന്ന്. മേലുദ്ദോഗസ്ഥൻ രൈ പക്ഷേ, തന്നെ മുറിയിലേക്കു വിളിച്ചേക്കാം, 'ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു.' അയാൾ പറയും ഹഹ! അയാളുടെ വ്യസനം! അയാൾ അവളെ അറിയില്ല. അവളുടെ അറ്റം ചുരുണ്ട തലമുടിയും, കഷീണിച്ച പുണ്ണിയിയും, മെല്ലുമെ ക്ലൈജൂജി നടത്തവും ഒന്നും അയാൾക്കരിയില്ല. അതെല്ലാം തന്റെ നഷ്ടങ്ങളാണ്.

വാതിൽ തുറന്നപ്പേൾ ചെറിയ മകൻ കിടപ്പിയിൽ നിന്ന് ഓടിവന്നു പറഞ്ഞു. 'അമ്മ വന്നിട്ടില്ല.' അവർ ഇത്രവേഗം ഇതെല്ലാം മറന്നുവെന്നോ? 'ടാക്സിയിലേക്കു കേട്ടിവച്ച ആ ശരീരം തനിച്ചു മടങ്ങിവരുമെന്ന് അവൻ വിചാരിച്ചുവോ?

അയാൾ അവൻ്റെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അടുക്കളെയിലേക്കു നടന്നു.

'ഉണ്ണി!' അയാൾ വിളിച്ചു.

'എന്താ അച്ചു?'
ഉണ്ണി കട്ടിലിനേൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു വന്നു

'ബാലൻ ഓങ്ങൾ'

'ഉം. നിങ്ങളോക്കെ വല്ലതും കഴിച്ചോ?'

'ഇല്ല.'

അയാൾ അടുക്കളെയിൽ തിന്റെമേൽ അടച്ചുവച്ചിരുന്ന പാതയാഞ്ഞാടെ തട്ടുകൾ നീക്കി പരിശോധിച്ചു. അവർ തയ്യാറാക്കി വച്ചിരുന്ന ഭക്ഷണം..ചപ്പാത്തി, ചോറ്, ഉരുളക്കിഴങ്ങു കൂട്ടാൻ, ഉപേരി, തെത്ത്.. ഒരു സ്വർഘടിക്കപ്പാത്തതിൽ, കൂട്ടിക്കർക്കു വേണ്ടി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കാ റൂളു നെയ്പുയസവും.

മരണാത്തിന്റെ സ്വപർശം തട്ടിയ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ! വേണ്ട അതൊന്നും കേൾച്ചുകൂടാ. 'ഞാൻ കുറച്ച് ഉപ്പുമാവ് ഉണ്ടാക്കിത്തരാം. ഇതൊക്കെ തന്നുത്തിരിക്കുന്നു.' അയാൾ പറഞ്ഞു.

'അച്ചു!'

ഉണ്ണി വിളിച്ചു.

'ഉം.'

'അമ്മ എപ്പോ വർാ? അമ്മയ്ക്കു മാറീലോ?'

സത്യത്തിന് ഒരു ദിവസം കാക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയുണ്ടാവട്ട - അയാൾ വിചാരിച്ചു. ഇപ്പോൾ, ഇത് രാത്രിയിൽ കൂട്ടിയെ വ്യസനിപ്പിച്ചിട്ടുന്നാണു കിട്ടാനുള്ളത്?

അമ്മ പരും. അയാൾ പറഞ്ഞു.

അയാൾ കിണ്ണങ്ങൾ കഴുകി നിലത്തുവച്ചു. രണ്ടു കിണ്ണങ്ങൾ.

'ബാലനേവിളിക്കോട്. ഒങ്ങിക്കോട്,' അയാൾ പറഞ്ഞു.

'അച്ചു, നെയ്പുായസം.' രാജൻ പറഞ്ഞു. ആ പാത്രത്തിൽ തന്റെ ചുണ്ടാണി വിരൽ താഴ്ത്തി.

അയാൾ തന്റെ ഭാര്യയിൽക്കാരുള്ള പലകമേൽ ഇരുന്നു.

'ഉണ്ണി വെള്ളിക്കോടുക്കോ? അച്ചുനു വയ്ക്കു, തല വേദനിക്കുനു.'

അവർ കഴിക്കെട്ട്. ഇന്നി ഒരിക്കലും അവളുണ്ടാക്കിയ ആഹാരം അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ലാണോ. 'കൂട്ടികൾ പായസം കഴിച്ചു തുടങ്ങി, അയാൾ അതു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിശ്ചല നായി ഇരുന്നു. കുറേ നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അയാൾ ചോദിച്ചു.

'ചോറു വേണ്ടെ ഉണ്ണീ?'

'വേണ്ട, പായസം മതി. നല്ല സ്വാദംണ്ട്.'

ഉണ്ണി പറഞ്ഞു.

രാജൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു 'ശരിയാ..... അമ്മ അസ്സുല്ല നെയ്പുായസമാ ഉണ്ടാക്കേംത്.....'

തന്റെ കണ്ണുനീർ കൂട്ടികളിൽ നിന്നു മരച്ചുവയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി അയാൾ പെട്ടെന്ന് എഴു നേറ്റു കൂളിമുറിയിലേക്കു നടന്നു.

വ്യാകരണം

പിതിച്ചുതൽ : (സന്ധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി - അവലോകനം)

അലക്കാരം : അർത്ഥാന്തരന്യാസം

വ്യത്തം : തരംഗിണി

രചന : അപേക്ഷ

ഗാന്ധാരം

കെ.എൻ.വി.കുറുപ്പ്

[കെ.എൻ.വി.കുറുപ്പ്] : 1931-ൽ കൊല്ലം ജില്ലയിലെ ചവറയിൽ ജനിച്ചു. 1957 മുതൽ സർക്കാർ കോളേജുകളിൽ അദ്യാപകനായിരുന്നു. 1986-ൽ സർവീസിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടും സന്ദർഭവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമാണ്. സംഗീതാത്മകമായ പദചേരുവകൾ കൊണ്ടും താളനിബേദ്യത കൊണ്ടും മലയാളിയുടെ ശൃംഖലയുടെ തെത്തെ തൊട്ടുണർത്തുന്നവയാണ് കെ.എൻ.വി.കുറുപ്പ് കവിതകൾ. അശ്വിശലഭങ്ങൾ, അക്ഷരം, മയിൽപ്പീലി, കരുതപക്ഷിയുടെ പാട്ട്, ഉപ്പ്, ഭൂമിക്കൊരു ചരമഗീതം, ഉജ്ജയിനി, ഒരേവൻ്റെ തുടി, ഈ പുരാതനകിന്നരം തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാനകൃതികൾ. 1971-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, 1975-ലെ കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, 1981-ലെ സോബിയറ്റ് ലാൻഡ് നെഹറ്റ് അവാർഡ്, 1982-ലെ വയലാർ അവാർഡ് തുടങ്ങിയ ബഹുമതികൾ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കെ.എൻ.വി.ക് 12 തവണ ചലച്ചിത്ര ഗാനരചനകളുള്ള കേരള സംസ്ഥാനഅവാർഡും 1989 ലെ ദേശീയ അവാർഡും ലഭിച്ചു. 1998-ൽ രാജ്യം ഇദ്ദേഹത്തെ പദ്മശ്രീ നൽകി ആര്യത്തിച്ചു. 2007 ലെ ഇന്ത്യന്റെ 100 പുരസ്കാരത്തിന്റെനായി. മഹാഭാരതത്തിലെ ഗാന്ധാരം ഇന്നത്തെ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ വാൺസ്യഹാരായി മാറിയെക്കില്ലും മനുഷ്യർ തമിലും രാജ്യങ്ങൾ തമിലുമുള്ള ശത്രുതയും പോരും ഒടുങ്ങാത്തതിലുള്ള കവി മനസ്സിന്റെ വേദനയാണ് ഗാന്ധാരം എന്ന കവിതയിലുള്ളത്. ‘ഈ പുരാതന കിന്നരം’ എന്ന കവിതാ സമാഹാരത്തിൽ നിന്നെടുത്ത കവിതയാണിത്.]

ഗാന്ധാരം വാൺസ്യഹാരായ്

മാറിയെന്നാലും പാവം

ഗാന്ധാരിക്കിന്നും പുത്രേ—

ദു:ഖത്താൽ കേഴാൻ യോഗം!

മറുളേളാർക്കവകാശ—

പ്ലേട് മണ്ണിനു വേണ്ടി

വൃത്തമുമൊരു യുദ്ധം

ചെയ്തു ദുർമ്മുതി പുണ്ണാർ—

പരദാരത്തെ, രജ—

സപലയായെരു സഹോ—

ദരിയെ വസ്ത്രാക്ഷപം

ചെയ്യുവാൻ മുതിർന്നവർ—

ചുതിലും ചതി ചെയ്താർ—

സഭയിൽ സമാധാന

ദുതിനായണ്ണേതാരെ

നീപമായ് നിന്തിച്ചുവൻ-
 അവർക്കൻ ജയണ്ടലോ
 രണ്ടുമിയിൽ കണ്ടു
 വിലപിക്കരേ, അംഗ-
 യക്കര പുത്രദുഃഖം മാത്രം!
 എന്തിനായിരു, നാനേ-
 ടായിരുന്നിതാ യുദ്ധ
 മെന്നോർക്കാൻ 'തന്റെ പൊൻ
 മകളുാ'മഹയക്കംമോ?
 പതിനെടു നാൾ മാത്രം
 നീണ്ടഭാരം യുദ്ധങ്ങളിന്റെ
 കമകൾ പാടിപ്പാടി
 കാലരമ്പ്യയിലുടെ
 സുതരും മുന്നിമാരും
 പാണതും പാവം കിളി-
 ഷപ്പതലുമതിന്റെ പൊരുൾ-
 തിരികൾ തെളിച്ചുപോയ്
 അഞ്ചയാ പ്രിയജന-
 ദേശമാം ഗാന്ധാരതി-
 നന്ദയായിട്ടും, എങ്ങ-
 ഇരതാരു മഹായുദ്ധ-
 കമയും സമാപിപ്പി
 മാതൃരോദനങ്ങളി-
 ലെന്നിവരിയുന്നു!
 “കൊള്ളികയെല്ല രസം
 നിന്നുക്കു” നാമേ, നിന്നു
 പൊള്ളുന്ന മൊഴിയെത്ത-
 താരുടെ നേർക്കായാലും,
 മുതിപുകിയ ജേഞ്ചം
 ഭ്രാതാവാം ശക്കുന്നിൽക്കു
 ജയവും നടുണ്ടിയി-
 റുണ്ടാവാമതു കേൾക്കു
 ഒന്നിനിശ്ചാഞ്ചിക്കരു
 ഒന്നാഴിയാതെ ചതു
 മന്ത്രിനെ നീൻ മകൾ

ഒന്നിനായിരമായി
 വീണ്ടുമീ സഹസ്രാബ്ദം–
 സാധം സന്യായിൽ ജീവം
 പുണ്ഡതെങ്ങെന്നിന്റെ
 പഴയ ഗാന്ധാരത്തിൽ?
 പരദാരത്തെ, പര–
 ദേശത്തെ കൈയേറുവാൻ
 ചരടു വലിക്കുന്ന
 പുർവവാസനാബന്ധം
 പിന്നെയും ശകുനിയാൽ
 വനിതോ ഗാന്ധാരത്തിൽ
 ഇന്നു മറ്റേതോ പേരിൽ
 മറ്റാരു വേഷത്തിലും?
 ഇപ്പുരാതനലുവിൻ
 ദക്ഷിണോത്തരപുർവ്വ–
 പശ്ചിമപദ്മാളി–
 ലേതേതോ ശ്രാമങ്ങളിൽ,
 തന്തു മണ്ണിനായി
 പൊരുതി മരിച്ചും തന്ന
 ജനനിമാർ തന്ന ദീന–
 രോദനമുയരുന്നേം,
 'കൊല്ലികയെല്ലു രസം
 നിനക്കെ' നാമേ! നിന്റെ
 പൊള്ളുന്ന മൊഴി ഗാന്ധം–
 രത്തിൽ ചെന്നലയ്ക്കുമോ?

അട്ടാസം

I. പദ്ധതിചയം :

പരദാരങ്ങൾ, രമ്യ, ഭോതാവ്, പുർവവാസനാബന്ധം, പാമം, ജനനി

II. സന്ദർഭ വിവരിച്ച് ആശയം വ്യക്തമാക്കുക :

1. പതിനെട്ടു നാൾ മാത്രം.....പൊരുശർത്തിരികൾ തെളിച്ചുപോയ്.
2. “കൊല്ലികയെല്ലു രസം നിനക്കെ” നാമേ,.....ഗാന്ധാരത്തിൽ ചെന്നലയ്ക്കുമോ?

III. മണ്ണാ മുന്നാ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ആരുടെദയാക്കണം ജയഞ്ചലാണ് രണ്ടുമിയിൽ കണ്ടത്?
2. 'കൊള്ളിക്കയല്ലോ സസം നിനക്കു' ന് ആമാണ് ചോദിച്ചുത്? ആരോട്?

IV. വണ്ണഡികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. 'വന്നിതോ ഗാന്ധാരതത്തിൽ ഇന്നു മറ്റേതോ പേരിൽ മറ്റാരു വേഷത്തിലും?' എന്ന് കവി സംശയിക്കുന്നത് എത്ര അവസ്ഥമായാണ്?
2. 'കൊള്ളിക്കയല്ലോ സസം നിനക്കു' നാ മൊഴി വീണ്ടും ഗാന്ധാരതത്തിൽ ചെന്നാലും കവിക്ക് ദോന്നുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

V. ഓന്തപ്പുംത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ഗാന്ധാരിക്കിന്നും പുത്രരൂപഭത്താർ കേഴാനാണ് യോഗമെന്ന് കവി വിചാരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടെന്ന് കവിതയെ ആസ്പദമാക്കി വിവരിക്കുക.
2. ഗാന്ധാരം എന്ന കവിതയുടെ സമകാലിക പ്രസക്തിയെപ്പറ്റി എഴുതുക.

സൂചന

1. മഹാഭാരതത്തിലെ ഗാന്ധാരമാണ് ഇന്നത്തോടു അപേഗാനിന്നധാരിലെ വാൺഡഹാർ
2. 'കൊള്ളിക്കയല്ലോ സസം നിനക്ക്?' എഴുത്തുചുവരീ മഹാഭാരതത്തിലെ കിളിപ്പാട്ടിലെ വതികൾ. ഗാന്ധാരി കൃഷ്ണന്നോടാണ് ഇപ്പകാരം ചോദിച്ചത്.

၁၃၂

സുഖിയത്തിൽ രഹു സുഹ

വി.എസ്.അനുയോദ്ധാർ

[പി.എസ്.അമീന്കുമാർ:1955-ൽ തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ അഷ്ടമിച്ചറിയിൽ ജനനം. കല്ലേൻവിലെ ധർമ്മത്തിൽ വളരുന്നു. 1988 മുതൽ 2000 വരെ മദ്രാസ് കുസ്ത്യൻ കോളേജിൽ അധ്യാപകനായിരുന്നു. 2000 മുതൽ കല്ലേൻ സർവകലാശാലയിൽ റൂപ്യവർഗ്ഗസ് സർവീസ് ഡയറക്ടറാണ്. പ്രാദേശിക ജീവിതവെവിയുംഞാലെ തെളിച്ചെപ്പടുത്തിക്കൊണ്ടും വർത്തന മാനജീമെന്റിന്റെ ആകുലതകളെയും സാമൂഹ്യമാറ്റങ്ങളെയും പ്രമേയമാക്കിക്കൊണ്ടും ഇത്തോടുമുകളിൽ ചെറുകമകൾക്ക് ആധുനികതകൾ ശേഷമുള്ള മലയാള ചെറുകമാസംഹിതയിൽ ഗണ്യമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. അരുപ്പികളുടെ ധാരം, ഉള്ളി പോകുന്നു, എല്ലിയെല്ലിക്കുറയുന്നത്, മല്ലു തിനാവൻ, ദേശം ഒരു നോട്ടിസ് വായിക്കുന്നു, പുതിയ ഇനം ജീവികൾ, മുന്നുകാലവും ഒരുത്തുള്ളി സുരൂന്നു(യാത്രാവിവരണം) എന്നിവയാണ് പ്രധാനകൂത്തികൾ.

പ്രംചീനമായ അർത്ഥങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതും ആദിമജീവിതങ്ങിന്റെ സംസ്കാരചിഹ്നങ്ങൾ ഉള്ളതുമായ ഒരു തമിഴ്ശാമത്തിലൂടെ ലേവകൾ നടത്തിയ ധാരാധൈ ആസ്പദമംകണി എഴുതിയിട്ടുള്ള സാഹിത്യക്കുറിപ്പ് മുന്നു കാലവും ഒരു തുള്ളി സൃഷ്ടനുമെന്ന പുസ്തകം തതിൽ നിന്നുടന്തരത്താണ്.]

അപൂർവ്വത്തിൽ അപൂർവ്വവും പ്രാചീനമായ അർത്ഥങ്ങളുള്ളതുമായ ഏടങ്ങുകൾ പോകുന്നോൾ നമ്മുടെ നഗരവ്യാമോഹരണങ്ങളെ തക്കിക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും ഒരുക്കി വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഗുണ്യിയവും ആരംപാകവും നഞ്ചാട്ട സാമ്പദ്ധ്യിക സഖ്യാദ ഭാഗത്തിൽ

പക്ഷേ, ഈ ആദിമാനവൻ ജീവിച്ച സഹായങ്ങളാണ്. ആസ്ട്രോപിതേറ്റക്കൻ, നിയാണഡർത്താൾ, ഹാമോ എം കുട്ടൻ എന്നാംക്കയുള്ള പേരുകൾ നാം ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മൊത്തത്തിൽ ശിലായുഗ മനുഷ്യർ. പ്രാചീന-മധ്യ-സിന്ധുരാഖ്യാനാർ (ഹാലിന്റെപിതിക്ക്-ദിനോ

ലിത്തിക്-നിയമാലിത്തിക്) എന്നും കെട്ടിട്ടുണ്ട്. വർഷഗണന പതിനായിരത്തിലോ ലക്ഷ തതിലോ ആക്കിയാൽ എളുപ്പമാക്കും. നമ്മുടെ പുർവ്വികൾക്കും പിറന്നും പൊകുതിയും ഇണ

പേരിന്നും മതിച്ചും കഴിഞ്ഞ പലയിടങ്ങളിൽ മണഡല്ലമാണാവ്. അപൂർവമായ സ്ഥലങ്ങളാണ്. നമ്മു നിവർന്നു നിൽക്കാൻ പത്രംപത്രംകിടയ പുർവ്വികൾ നിവരാനും പട താനും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ഇവിടെയും നിന്നുകൊണ്ടാണ്. തമിഴ്നാട് കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യാ ഉപഭൂവണ്ണഗതിക്കു തെക്കേ വശം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പഴക്കം കുടിയ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിലോന്നാണ്. പ്രീ കാംബീയൻ-ആർക്കിയൻ യുഗങ്ങളിൽ, അതായത് ജീവോസ്പതലി കമ്പു മുന്പ്, ഉണ്ടായ പാറകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. അതുപോലെ ആദ്യത്തെ സംസ്കാരചിഹ്നങ്ങൾ പ്രത്യേകഖ്യപെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലോന്നും ഇതാണ്.

മദിരംഗിയിൽ നിന്ന് ഏതാണ്
അവന്തു കിലോമീറ്റർ പോയാൽ പുണ്ടി ജല
സംരക്ഷണിയിലെത്തും. അവിടെനിന്ന് കുന്നി
പ്പാളയത്തെക്കു പോകും വഴിയിൽ കമ്മവാർ
പാളയം. ഈ സ്ഥലത്തുനിന്ന് നാലഞ്ചു
കിലോമീറ്റർ ഉള്ളിലേക്കു പോയാൽ
ഗുഡിയം. ഒരു തിക്കണ്ണ തമിഴ്നാടൻ
ഗ്രാമം. ആറുന്നധനുടെ അതിമുത്തിലേശമായ
തിനാൽ തെലുങ്കാണ് പ്രധാനമാണി. കൂഷി
യുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ പ്രദേശങ്ങൾക്ക്
കൊച്ചു കുടിലുകൾ. ഇവിടെനിന്ന് വെറും എ
വാസികൾ അനുഭവിക്കുന്ന സ്വകരുണ്ടാണ്
കണ്ണിട്ടുണ്ടാവു. ഒരു വാഹനവും പോകാൻ
കിലോമീറ്റർ നടന്നാൽ മാത്രമേ ഗുഹയിലെത്ത്

வினாயங், ஆடுகளை - குவியிடத்திலே குவியிலேக்குத்து முற்றுலகமாய் பாத தாள்ளு
வோசி என்னாலுடைய உத்திரம் நிரங்காகவிண்டத் தலையொக்கையாள். தலைய்க்கு முகத்தி
லேக்கு வழந்து பட்டினா நிதிக்குவீர கூட்டுக்கொடிநூல்திலுடைய வேளாம் நூள்ளுபோகாள். முழு
வங்கும் உருவுள்ள கல்லூக்கரி விரிசு நிலத்துடைய நக்குவீரத்தும் ஸுவக்கமல்ல. இருவஶத்துமுத்து
முத்துக்கூடுக்கரி கீர்த்தியாயும் ஶமிரதேயை கூப்பாயதேயை வலிச்சுக்கீரும். கீரம் பொகு
தவும் பொசிநவுமாய் ஜீவிதம் கொள்ளாடியிருவீர ஶிலாயுமாமங்குஷ்ணர்க் கோக்கேத்தக்க
போகுவோசி, பதினாம் அதிநூல்து தழுவரிக்குப் படத்திக்குவீரத்துபோலவ தொன்று.

കലയുയർത്തി നോക്കിയാൽ നീണ്ടു നിവർന്നു കിടക്കുന്ന നഗരി മലനിന്. തണ്ണു തന്ത്രങ്ങൾ അഭ്യപ്രവൃത്തമാണ്. ലാവയുറങ്ങൾ കല്പ് നിശ്ചർക്കു വേണമെങ്കിൽ വഴിയിൽ നിന്നു സ്വന്തമാക്കാം. ഈ മലനിരയിൽ പതിനാല് ഗൂഹകളുണ്ടായാൽ. അതിൽ ഏറ്റവും വലു താണ് നാട്ടുകാർ മനച്ചുമൻ ഗൂഹയെന്നു വിശ്വിക്കുന്ന ഗുഡിയും ഗൂഹ. മനച്ചുമൻ ഒരു ശ്രാമ ദേവതയാകുന്നു. ഈ നാട്ടുമകൾ ഗൂഹയിലോരു പടം വെച്ച് വിശ്രദിപ്പിവസഞ്ജളിൽ പൊക്കലും മറും ചെയ്ത് സമർപ്പിക്കുന്നു. നുറ്റിപ്പുത്ത് അടി ഉയരവും ഇരുന്നുടെ അകലവുമുള്ള

ഗുഹയിൽ ഇതുന്നുറു പേരിക്ക് സുവമായി മഴ കൊള്ളാതെ നിൽക്കാം. അതിന് മഴ പെയ്യണം! 1938-ൽ ഇങ്ങനെന്നയാരു ഗുഹ ദൈപ്പറ്റി പുറംലോകത്തിന് ആദ്യമായി അറിവു കൊടുത്തത് പുരാവസ്തു ശവശക്ക നായ വി.ടി.കൃഷ്ണസ്വാമിയാണ്. 1965-ൽ കെ.ഡി.ബോനർജി പിൻചുമർ കുഴിച്ച് കൂടു തൽ അനേകം നടത്തുകയുണ്ടായി.

ചരിത്രാതീതകാലങ്ങളിൽ വാഴ്ന്നവർ ആദിമാനവൻ അധിവാ ശിലാധൂഗമനുഷ്യൻ. അവൻ്റെ ആയുധങ്ങളിൽ പ്രധാനം കല്ല് മുപ പെട്ടുത്തിയെടുത്തവയായിരുന്നു. ഈ കാലത്തു തന്നെയാണ് തീയുടെ ഉപയോഗം കണ്കു പിടിച്ചതും, കുടിലുകളിലും ഗുഹകളിലുമൊക്കെ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും. നവീനശി ലാധൂഗമാകുമ്പോഴേക്കും കൃഷിയും കാലിവളർത്തലും പാത്രങ്ങളുണ്ടാക്കലും മനുഷ്യൻ ശീലിച്ചു.

ഇതുവരെ കിട്ടിയ ശിലാധൂധങ്ങൾ മുന്നു തരമുണ്ട്. കൈകേശാടാലി, ബെട്ടുകന്തി തുടങ്ങിയ പരുക്കനും വലുതുമായ ആയുധങ്ങളാണ് ഒന്നാമത്തേത്. ഇവയ്ക്ക് എഴുപതിനായിരം മുതൽ ഒരു ലക്ഷത്തിന്റെ പതിനായിരം വരെ കൊല്ലിങ്ങളുടെ പഴകമുണ്ട്.. രണ്ടാം വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടുനാവ കുറ്റം, ചിരവ മുതലായവ. ഇവയ്ക്ക് കീ. മു. പതിനായിരം മുതൽ എഴുപതിനായിരം വരെ വർഷം പഴകമുണ്ടാകാം. മുന്നാമത്തേത് മെഞ്ചോടിന്ത എന്നറിയപ്പെട്ടുനാം ചെറിയ, കനം കുറഞ്ഞ, സുക്ഷ്മ നിർജ്ജാണമുള്ള ആയുധങ്ങളുടെതാണ്. [കീ.മു നാലായിരം വർഷം വരെ പഴകമുള്ളവയാണെവ. ഈ മുന്നു തരങ്തിൽപ്പെട്ട ആയുധങ്ങളും ഗുഡിയത്തിൽനിന്നിരുന്നും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഒരു വിഭാഗം പുരാവസ്തു ശവശക്കർക്ക് അണി പ്രായമുണ്ട്. അങ്ങനെന്നയായാൽ ആദിമനുഷ്യൻ ഗുഡിയം ഗുഹയെ എഴുപതിനായിരം വർഷങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവോ? തീർച്ച പറയാനാവില്ല. കാരണം മെഞ്ചോ ലിത്തുകൾ ഗുഡിയത്തിൽ നിന്നു കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്ന ശവശക്കരുമുണ്ട്. അങ്ങനെന്നയാണൊക്കിൽ നവീനശിലാധൂഗ കാലത്ത് അവിടെ മനുഷ്യവാസമുണ്ടായിരുന്നില്ലോ? ഈ സന്ദേശങ്ങളിൽ പുതുമ ദയാന്നമില്ല. ഇതുന്നുറു കൊല്ലും മുന്പുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂട്ടുമായ പിടിപാടാനുമില്ലാതെ നമ്മക്ക് ഈ കാര്യത്തിൽ അതഭൂതപ്പടാനാനുമില്ല.

ഗുഡിയത്തിനടക്കത്തു തന്നെയാണ് ആറുംപാകം. ഏറിയാൽ ഏഴു കിലോമീറ്റർ കുതുകണ്ണാളുടെ ഇതശ്രീ കുടുതൽ വിതിയുന്നത് ആറുംപാകത്തിലെത്തിയാലാണ്. ഇവിടം ശിലായുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന തൊഴിൽശാലയെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടുന്നു. ഇവിടെ നിന്ന് കിട്ടിയതും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ, പൊട്ടിയതും പൊട്ടാത്തതുമായ ശിലായുധങ്ങൾ ദാഡി ധാരാളിത്തമാണ് ഇങ്ങനെന്നെന്നുമായും നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഗവേഷകരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

ആദ്യപികരയിലെ ചില ഇടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് ഒന്നേമുകാൽ ലക്ഷം വർഷം പഴ കമുള്ള മനുഷ്യാസ്ഥികൂടങ്ങൾ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിലും തെന്നിന്ത്യൻ ശിലായുധ മനുഷ്യവാസത്തിന് വളരെക്കാലം തെളിവുകൾ കിട്ടിയിരുന്നില്ല. 1863-ൽ റോബർട്ട് ബ്രൂന സായിപ്പ് മദിരാശിക്കട്ടുത്തുള്ള പല്ലാവരം മലയിൽ നിന്ന് ഒരു കൈക്കോടാലി കണ്ടെടുത്തു. ഇത് ഏറുവും പ്രാചീനമായ ശിലായുധ മാതൃകകളിൽ കണാകുന്നു. പിന്നീക് മുട്ടും കുട്ടും നടത്തിയ തീവ്രമായ അനേകംശാത്തിന്റെ ഫലമായി കോർത്തലെ അമവാ കൊറുലെലു ആറുംകരയിലുള്ള ആറുംപാകത്തിൽ ധാരാളം കല്ലായുധങ്ങൾ കണാഞ്ഞി. ഇപ്പോൾ ഈ സ്ഥലം ലോക പുരാവസ്തു വിജ്ഞാനീയകാർക്ക് ഒരു ഗവേഷണശാലയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. അതഭൂതം കുറിയ റോബർട്ട് ബ്രൂന്റൊക്കുടുത്തു: “എന്റെ ജീവിത താഴിൽ ഇങ്ങനെന്നെന്നുമായും സ്ഥലം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ആറുംപാകം ലോകത്തിൽ മികച്ച കല്ലായുധങ്ങൾ കിട്ടുന്ന സ്ഥലമാണ്. ശിലായുഗമനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് അനേകംശിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലും നല്ല ഇടം വേരെ കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കില്ല.”

മുട്ട് നുണ്ട് പറ ഞെത ത ക്കി. അടുത്ത കാലം വരെ തൊട്ടയിടത്തിലെല്ലാം ശിലായുധം ഏന്ന സ്ഥിതിയായിരുന്നു. കണ്ണ വരെല്ലാം വന്ന് ഏടുത്തുകൊണ്ടുപോകാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ഏണ്ണം കുറഞ്ഞു. പുരാവസ്തു വകുപ്പിന്റെ അശ്വലയും ഒരു കാരണമാണ്. ഇത്തും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരിടം സംരക്ഷിതമേഖലയായി പ്രവൃത്തിക്കാൻ പോലും അവർക്കായിട്ടില്ല. നല്ലവസ്തും പരതിയാൽ ചില പ്ലാറ്റ് രണ്ടുമുണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്കും കിട്ടിയെന്നിരിക്കും.

ഉശ്രീകരുളിരുതോന്തി. ഇതാ, കയ്യിലിതിക്കുന്നത് ഏഴുപത്തിനായിരം വരെ വർഷം പഴകമുള്ള ഒരു ആയുധമാണ്! നമ്മുടെനെയ്യാക്കെ ഒരു പിതാമഹൻ ഏറിയാനോ കുത്താനോ ഇരയുടെ തോല്യതിക്കാനോ ഉപയോഗിച്ച ഒരു ഉപകരണമിൽ എങ്ങാളുടെ കയ്യിൽ! അന്നത്തെ മനുഷ്യന്റെ പ്രധാനകർമ്മം, അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവിഷ്കാരം, ആ ഇരതേടലിനു സഹായിച്ച ഉപകരണമാണിത്. കണ്ണുപിടുത്തങ്ങളുടെ ആരംഭകാലം, ആ ഇരതേടലിനു നേരും സുപ്പർ കംപ്യൂട്ടറിനേരും പുർവ്വിക്കണ്. പൊട്ടിയതും പൊട്ടാത്തതുമായ പത്തു പതി

നാഞ്ചി ആയുധങ്ങൾ, ആറുംപാക്കത്തെ തമി ശായ മൺമേടുകളിൽനിന്നും അവയ്‌ക്കു നടുവിലുടെ പോകുന്ന വെള്ളമില്ലാത്ത തോട്ടിൽ (നദി?) നിന്നും കണ്ണടുക്കുകയുണ്ടായി. വാല്മീകിയുടെയോ വ്യാസപര സതയുടെയോ ഇളങ്കാ അടികളുടെയോ എഴുതാണികളിലെം്പന് എന്നറിഞ്ഞു കൊണ്ട് സ്വപ്നഭരിക്കാൻ ഇടവന്നാൽ എന്നായിരിക്കും നമ്മുടെ ഉള്ളിലുടെ തിളച്ചുപായുന്നത്? അതിനേക്കാൾ പ്രാചീനവും ഒരുപക്ഷേ മുല്യവത്തുമായ ഒരു ഉപകരണം. കടപ്പുറത്തു പോകുമ്പോൾ തിരയടിച്ചുകയറുന്ന തീരത്തു നിന്നും ആഴിയുടെ സദേശങ്ങളായ കകയും ശംഖും പെറുക്കിയെടുക്കുന്നതു പോലെ, ആറുംപാക്കത്തെ തമിശ്രമേടുകളിൽനിന്ന്, പുർവ്വമാതാമഹികളും പിതാമഹാരാജും വെച്ചുപോയ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ....

എന്തുകൊണ്ടനിയുനില്ല, പോയതിനേക്കാൾ എത്രയോ എളിമയുള്ളവരായിട്ടാണ് തൈജിയുടെ സംഘം തീരിച്ചുവന്നത്. ഇടയിൽ പുണ്ടി ജലസംഭരണിയുടെ അടുത്തുള്ള പുരാവസ്തു പ്രദർശനശാലയിൽ കയറി കൈയിലുള്ള ആയുധങ്ങൾ അവ തന്നൊയല്ലോ എന്ന് തൈജിനോക്കി ഉറപ്പുവരുത്താം. നിങ്ങളുടെ സഞ്ചിയിലുള്ളവയെപ്പോലെ ചിലത് പ്രദർശനശാലയിലെ കണ്ണാടികകുട്ടിൽ നിന്തുതി വെച്ചിതിക്കുന്നത് കണ്ക് സന്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യാം.

അട്ടാസം

I. പദ്ധതിച്ചയം :

വ്യാമോഹം, പര്യാപ്തം, ചതിത്രാതിതകാലം, പുരാവസ്തു, മുല്യവത്ത്

II. വിപരീതപദ്ധതീക്ഷ്യക :

ആരംബം, പ്രാകൃതം

III. വാക്കുത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

അപൂർവ്വം, വിനയം, കൊണ്ടാടുക

IV. രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്കുങ്ങളിൽ ഉത്തരവേദമഴുതുക :

1. ഗുഡിയം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെവിട?
2. ഗുഡിയം ഗുഹയെക്കുറിച്ചുചുതുക?
3. ആദിമാനവഗന്മീ പ്രധാന ആയുധം എന്നായിരുന്നു?
4. ലേവകന് ഉശ്രക്കുളിൽ തോന്നാൻ കാരണമായ ആയുധത്തെക്കുറിച്ചുചുതുക

V. വണ്ണികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ഗുഡിയം എന്ന പ്രദേശത്തെ ആദ്യത്തെ സംസ്കാര ചിഹ്നങ്ങൾ പ്രത്യേകം സ്ഥലങ്ങൾ ഒന്നാം പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
2. ഗുഡിയത്തിലെ ശിലായുധങ്ങളുടെ പഴക്കത്തെക്കുറിച്ചുതുക
3. ആറ്റം പാക്കം എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെന്താം?

VI. ഇരുപതു വർഷിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ആദിമാനവൻ ജീവിച്ച ഗുഡിയംഎന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ സവിശേഷതകളുറിച്ച് ഉപന്യസ്തിക്കുക.

സുചനകൾ

ഹോമോ ഇറക്ടസ്: നിവർന്ന മനുഷ്യൻ. ആധുനികമനുഷ്യന്റെ (ഹോമോസോപ്പിയൻ) നേരിട്ടുള്ളതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ആദ്യകാല ഹോമിനിസിന്റെ വംശനാശം സംബന്ധിച്ച സ്പീഷീസ്. ഈ 16 ദശലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മുതൽ 250000 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വരെ നില നിന്നിരുന്നതായി കരുതപ്പെടുന്നു. ഈയുടെ പല്ലുകൾക്ക് മനുഷ്യന്റെ പല്ലുകളോട് സാമ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

കാംബിയൻ കാലഘട്ടം : യുഗത്തിലെ ഏകവും ഏറ്റവും പുരാതനമായ കാലവിജ്ഞാനം. 543 – 490 ദശലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കാംബിയൻ കാലഘട്ടത്തിൽ വ്യാപകമായ രീതിയിൽ കലബുകളും ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന നിരവധി ഭൂഭാഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നതായി കരുതപ്പെടുന്നു.

ആർക്കിയൻ കാലഘട്ടം: കാംബിയൻ കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള അനന്തകാലത്തിന്റെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പഴക്കമേറിയത്. സുമാർ 3800 ദശലക്ഷം വർഷം മുമ്പ് ഭൂമിയുടെ പുറംതോട് രൂപം കൊണ്ടതു മുതൽ ആരംഭിച്ച കാലഘട്ടം 2500 ദശലക്ഷം വർഷം മുമ്പ് കാംബിയൻ പൂർവ്വ അനന്തകാലത്തിന്റെ രണ്ടാം വിഭാഗമായ പ്രോട്ടറോസോയിക് മഹാകല്പം വരെ ദീർഘിച്ചിരുന്നു. ആർക്കിയൻ മറ്റാരു പേരായ ആർക്കിയോസോയിക്കിന്റെ അർത്ഥം 'പുരാതനജീവിതം' എന്നാണ്.

മെമ്പിലിയുടെ മകൾ

പി.വണ്ണല

[പി.വണ്ണല: 1938-ൽകോഴിക്കോട് ജനിച്ചു. കോഴിക്കോട് ഗവ സഞ്ചൻ ട്രസ്റ്റിനിൽ നീകുർ പ്രധാന അധ്യാപികയായിരുന്നു. ജീവിത താഴിന്തെ താഴെ തട്ടിലുള്ളവരെയും സാധാരണക്കാരെയും കമ്പാപാത്രങ്ങൾ ഇക്കി പി.വണ്ണല ചെച്ചിട്ടുള്ള നോവലുകളും കമകളും ധമാതമമായ കമ്പനശലിയുടെ മികച്ച മാതൃകകളാണ്. നെല്ല്, ആദ്ദേഹം, ഗാതമൻ, പാളയം, ചാവേരി, അരക്കില്ലം, തകരിച്ച, കുമൻകൊല്ലി, നമ്പരുകൾ, വിലം പം, (നോവലുകൾ) തിരക്കാലപ്പും സ്ഥലം, പഴയ പുതിയ നഗരം, ആനവേട്ടക്കാരൻ, അനുപമയുടെ കാവൽക്കാരൻ, ഉണിക്കാരൻ ചതോ പാധ്യായ, ഉച്ചയുടെ നിശ്ചൽ, കറുത്ത മഴ പെയ്യുന്നു, താഴ്വര, മെമ്പിലിയുടെ മകൾ (കമ്പാസ മാഹാരങ്ങൾ) തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാനകൃതികൾ. കുകുമം അവാർഡും കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിദ്ധണം ണം.]

കുടകുമലനിരകളുടെ തണ്ടുപ്പിൽ നിന്ന്, വരണ്ണ മലക്കാറിൽനിന്ന് ഒരു നാൾ മെമ്പിലി എന്ന് ശ്രാമത്തിലേക്കിരിഞ്ഞിവന്നു. അവളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഒരു ഭാണ്ഡാഡി, ഒരു ദിനതാവ്, ഒരു കുഞ്ഞതുമകൾ, ബന്ധ കുലി കഴിച്ച് കുറച്ചു കാൾ, പിന്ന മനസ്സു നിറയെ അണി ലാഷ്ണങ്ങൾ.

പന്ത്രണമത്തിലെ നിവാസികൾ വെയിൽ വാട്ടിയ അവളുടെ ചുമനു തുടുത്ത കവിളും മാൻതിഴിയും ആളത്താശക്തിയുള്ള നീണ്ടുവള്ളെന്തെ പുതികവും ചുരത്തിൽനിന്നുപോ ലെയുള്ള ശരീരവും ചുറുചുറുക്കുള്ള നടത്തവും മറ്റും കണക്ക് അന്തർപ്പം ഭയത്താടെ നോക്കി നിന്നു. അവൾ നേരെ ചെറുകിട ഭൂവൃതമയായ ശ്രാവവാസി കരിയൻ അടുത്തുപോയി. പത്തുസെൻ്റ് ഭൂമിക്ക് ചെറിയെയാരുതുക അധ്യാസ്സന് നൽകി പറഞ്ഞവധിക്കുമുന്പുതന്നെ അവൾ ഭൂമി രജിസ്ട്രർ ആക്കും എന്ന് കരിയൻ ബോധ്യമായി. പുല്ലുമല കേരിയിരിഞ്ഞി അവൾ കുടില് മേയാൻ ഉണക്കപ്പെട്ടുള്ള അതിന്തു കൊണ്ടുവന്നു. ദിനതാവ് വേലു പരസ്പരായ തോടെ കാട്ടിൽചേന് പച്ചമുള വെട്ടി പൊളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. കുടിത്തുപണിത്തെ മെമ്പിലിയാണ്. വേലു താഴെനിന്നു മുളയേണ്ണി പിടിച്ചുകൊടുത്തു. പുഞ്ചകറുകൾ കുമയി ലേക്കറിന്തു സഹായിച്ചു. അന്നേതത്താണ് ഞാൻ കുടുംബസമേതം വേനലവധി ചെലവ് ചിക്കാൻ അവിടെയെത്തിയത്. മെലെ നിർക്കുകയായിരുന്നു. പെപക്കലെ മേച്ച് കാടിനിങ്ങി വരുന്ന പൊട്ട നോക് ഞാൻ ചേരാച്ചു. തൈങ്ങളുടെ നടപ്പാതയും മുറ്റവും ചെത്തി വെടിപ്പാക്കണം. ആലേ കിട്ടുമോ? പൊട്ടൻ കാലിക്കോല് ചുമലിൽവെച്ച് ഒരു ചെറുചീതിയോടെ പറഞ്ഞു. ഇന്നു

ഞായരാച്ചപയല്ലു, ആരും പണിക്കു വരില്ലു. അങ്ങനെന്നാണോ? ആറുഡിവസം പണിയെടുത്തു കഴീണിച്ചിരിക്കും അല്ലോ? ഒരു മാസമായിട്ട് ഒരു പണിയും ഇല്ലാ പട്ടിണി കിടന്നു ചത്താലും ഞായരാച്ചപ പണിയെടുക്കമെത്തന്ന് ഇത്തരിട ആരോ അവരെ പറിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ലത്.

അപ്പോൾ ഭൗമിലി ചറുപിരുന്നെനമുള്ളെയൻി ഇരഞ്ഞി എന്തെന്തുതു വന്നു. തെങ്ങോൾ തമ്മിൽ ആദ്യം കാണുകയാണ്. അവൾ എന്ന നോക്കിച്ചിപ്പു. അവളുടെ പാദ സരജ്ഞപ്പർ ഇടയ്ക്ക് കിണ്ണുണ്ടി. തലമുടിയിൽ പറ്റിയ പുല്ലിന്റെ നാടുകൾ വലിച്ചുകളഞ്ഞു. അവൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ വരാം. ടീച്ചറുടെ കുട! ഇരുട്ട് വിശുദ്ധാനെത്തും മുന്ന് വീടിൽ കടന്നുകുടണ്ണോ?

മലയാളം മേഖലാടി ചേർത്ത കന്നടത്തിലാണ് അവൾ എന്നോട് സംസാരിച്ചത്. വേദു അൽപം നീരസത്തോടെ ഒന്നുനോക്കി. പുരകെട്ട് കഴിഞ്ഞ് ഒരു കടുപ്പച്ചായ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരിക്കണം അയാൾ.

തിരിഞ്ഞെന്നോക്കി മെമ്പിലി.

മൊയ്തീന്റെ കടേൻ ഒരു പാൽച്ചായവാങ്ങിക്കുടിച്ചോളു. ഒരു ദിവസത്തേക്ക്. മോളേം കൂട്ടിക്കോ. മകൾ അയൽക്കാരുടെ കൂട്ടിക്കർക്കൊപ്പം മണിക്കളിക്കുകയാണെന്ന് മെമ്പിലി പറഞ്ഞു.

ഞാൻ അതിശയിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എന്നെന്നും ഭർത്താവിനെയും ഇവളെങ്ങനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു! കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസത്തിനകം ഇവിടത്തെ ശാമീണരും മരങ്ങളും തോടുകളും പുഴയും എല്ലാം അവളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എക്കരമേരെയുള്ള പുല്ലുമല പോലും. പുല്ലുമലയുടെ തെക്കേച്ചുതിവിൽ രണ്ടു കൊന്ധനാനകൾ ഒരു പെൺിനു വേണ്ടി കുത്തുകൂട്ടി പൊരുതുകയാണെന്നും രണ്ടു ദിവസത്തിനകം എത്തെങ്കിലുമൊരു കൊന്ധൻ ചാവാനിടയുണ്ടെന്നും അവൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. കമ്മ പരച്ചിൽ അവളെ ആകെ ത്രസിപ്പിച്ചു.

പിന്നീടാരികലും കാടു കയറിയ എന്റെ നടപ്പാത നോക്കി എന്നിക്ക് ഒരിക്കലും നിസ്സ ഹായത അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. മെമ്പിലി എപ്പോഴും ഇരുക്കെയും നീട്ടിന്നിനു. ജോലിക്ക് എവിടെയെങ്കിലും പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സന്യു കഴിഞ്ഞും ചിലപ്പോൾ.

കുടുകുടു കറുമുറു കന്നട മലയാളത്തിൽ അവൾ എന്ന ബോധിപ്പിച്ചു. പണി ചെയ്തു ജീവിക്കാൻ തന്നെ താനീ വന്നഗ്രാമത്തിലേക്ക് വന്നത്. വെറുതെ തിന്നും കൂടിച്ചും ജീവിക്കാനല്ല. ഒരു വീട് വെക്കണം. മകൾ അണിരാമിയെ പറിപ്പിച്ചു പറിപ്പിച്ചു ഒരു ഡോക്ടർ യാക്കണം. തന്നെപ്പോലെ എന്തായാലും ആയിക്കുടാ.

എന്നിക്ക് ലേശം ഉൾഭീതി തോന്തി. ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ഒരാനുകൂല്യവും ലഭിക്കാനി ടയില്ലാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടിക്ക് അങ്ങനെയൊരു പദവിയിലെത്താനാകുമോ? ഇക്കാര്യ തതിൽ ദേവം പോലും നിസ്സഹായനാണ്. എന്റെ മനസ്സ് മെമ്പിലിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

ഞങ്ങളുടെ തരിശിൽ മെമ്പിലി പച്ചപ്പ് വിരിയിച്ചു. ചരിഞ്ഞ ഭൂമിയിലെ കാടും പടലും നീക്കി. വരിയൊപ്പിച്ച് നെടുകെയും കുറുകെയും കുഴികുത്തി. സിൽവർ ഓക്ക് നട്ടു. നിലവിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഒരിലപോലും തൊടാതെ തൊടീക്കാതെ ഇടക്ക് കറുത്തുമിനുത്ത കാപ്പിതെത്തെ നട്ടു. മുറുത്തു നടാൻ പനിനീരും ഡാലിയയും കൊണ്ടുവന്നു. കമ്പിവേലികളിൽ സർപ്പഗന്ധിയുടെ കമ്പുകളുണ്ടി. അത് എന്റെ തോട്ടമോ മെമ്പിലിയുടേതോ എന്നു ശാമീണർ സംശയിക്കാൻ തുടങ്ങി. എത്തു മുഹൂർത്തത്തിലും തങ്ങളുടെ ആശു

അങ്ങളെ മെമ്പിലി വശീകരിച്ചുകളയുമെന്ന ഭയം ശ്രാമസ്തോകളിൽനിന്ന് മെല്ലെ മെല്ലെ അക്കണുമാറി. കൂടെപ്പണിയുന്ന പുതുഷൻമാരെ അവർ യന്ത്രങ്ങളായി കണക്കാക്കി. എങ്ങനെ ജോലിചെയ്യണം എന്ന് കർഷ്ണ കൊണ്ട് അവരെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ഉമ്മറത്ത് എത്തിന്തടങ്ങുന്ന അടുപ്പുകൾക്ക് ചുറ്റുമിരുന്ന് ശ്രാമീൻ കൂടുംബങ്ങൾ മെമ്പിലി ഒരു യക്ഷിയോ പിശാചോ ആശേനന്ന് തർക്കിച്ചു. പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവർ മെമ്പിലിയെ ഒറ്റപ്പെടുത്തി എന്നു തൊന്തി എന്തു.

അതുകൊണ്ടെന്ത്?

മെമ്പിലി സ്വപ്നങ്ങൾക്കൊപ്പും, വിശ്രമിക്കേണ്ടരാവുകളിൽ, നിലാവ് നിരഞ്ഞ വയലിലിരുന്ന് ചളി കുഴിക്കുകയും ഒരു ചട്ടത്തിൽ ഇഷ്ടകി മുൻകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇരുന്നു. വേലു റാന്റലിന് കാവലിരുന്ന് ബീഡി പുകച്ചു ചുമച്ചു. പിന്നീട് തൊൻ കാണുന്നത് ഇഷ്ടകി പട്ടത്ത നാല് ചുവരുകൾക്ക് മീതെ പോളിത്തീൻ ഷീറ്റ് പാകിയ ഒരു കുടിലാണ്. കരിയോല കത്തിജലിക്കുന്ന ഒടുപ്പിന് മീതെ വേലു കണ്ണി വെക്കുന്നു.

എവിടെ മെമ്പിലി?

ചേരന്മാടിപ്പുടണ്ടത്തിൽ പണിക്കുപോയി.

പത്തു സെന്റീൽ തിങ്കിത്തെരുങ്ങി വളരുന്ന വാഴയും കാപ്പിയും മുളകുവള്ളിയും അനാമക്കുടികളായി ചെത്തന്നുമറ്റു കാണപ്പെട്ടു. ആണ്ടവൻ്റെ പടത്തിന് മുന്നിൽ ചന്ദനത്തിൽ കത്തിച്ചുവെച്ച് വേലു മുറുത്തിരിഞ്ഞെ.

പട്ടണത്തിൽ ആണിനും പെണ്ണിനും ഒരേ കുലി. ഇവിടെ നിന്നിട്ടുന്നോ? ഒരാൺിനേ കാൾ കൂടുതൽ പണിതാലും കുലി പാതി! എനിക്ക് നിരാഗത തോന്തി. തൊനും തങ്ങളുടെ ചെറിയ തോട്ടവും കാപ്പിച്ചട്ടികളും വൃക്ഷങ്ങളും മുളകുവള്ളികളും പനിനീർ തോട്ടവു മെല്ലാം അനാമരായി. വേലു സമാധാനിപ്പിച്ചു. തൊയറാച്ചപ ഇവിടെ ഉണ്ടാവും. മകൾ അഭിരാമിക്ക് പട്ടണത്തിലെ കന്ധാസ്തൈ സ്കൂളിൽ അഡ്യമിഷൻ കിട്ടിയെന്നും തിക്കളാച്ചപ അവളെ ചേർക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും മെമ്പിലി ഒരുങ്ങി നിൽക്കയോണും അൽപ്പം സന്ദേഹത്തോടെയും അതെതന്നെ നീരസന്ദേഹതോടെയും വേലു എന്നോക്ക് പറഞ്ഞു.

എനിക്ക് അതിയായ സന്ദേഹം. നനാമത്തെ പടി. അഭിരാമിക്ക് കയറാൻ ഒട്ടേറു പടികളും പ്രയാസമേറിയ കടന്പകളും ഉണ്ടെന്ന് തൽക്കാലം തൊൻ മരനു, നിർബന്ധയന്താടെ.

പിറ്റെന്ന് മെമ്പിലി പറഞ്ഞു.

ടീച്ചർ, നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിലാണ് എൻ്റെ അഭിരാമി പടിക്കാൻ പോകുന്നത്. പട്ടണമര്യാദക്ക് വേണ്ട എല്ലാ ഉരുപ്പടികളും ചേരന്മാടിയിലെ ഒരു ഗർഹം റിട്ടേണ്ടിൾ ജോലിക്കാര

നിൽ നിന്നു മെടിച്ച ഉള്ളകൾ സ്വീക്കേസിൽ ഒരുക്കിയിരുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ ചൂരുണ്ടുകിട്ടുവാൻ പാകമുള്ള ഒരു ബാഗ്.

അങ്ങനെന്നാമവാസികൾ അത്ഭുതസ്തതിരായി നോക്കിനിൽക്കെ മെമ്പിലിയും മകളും ലഭജ്ഞും ബപ്പിൽ കയറി.

ഇപ്പോൾ മെമ്പിലിക്ക് സ്വതന്ത്രമായി കൈയ്യും വീഴി ജോലിക്ക് പോകാം. രാവും പകലും വേല ചെയ്യാം. അഭിരാമി അങ്ങു ദൂര നഗരത്തിൽ സുരക്ഷിതയായിരിക്കുന്നു. ആണ്ടവന്റെ മുന്നിൽ തിരി കത്തിച്ച് വേലു സമാധിയിരുന്നോളും.

മെമ്പിലി ചേരുവാടിയിൽ സ്ഥിരതാമസമായി. മാസത്തിലോരിക്കലോ മറ്റൊ ശ്രാമം അവക്കു അറിഞ്ഞു. വേലിക്കെൽ നിരഞ്ഞു, രോധിലേക്ക് ചവിട്ടി നിൽക്കുന്ന അവളുടെ തോപ്പിലെ വാഴക്കുല പഴുത്തു കിളി തിന്നിട്ടും ശ്രാമവാസികൾ അതിന്റെ നേർക്ക് നോക്കിയില്ല.

പിന്നീട് കണ്ണപ്പോൾ തൊനവള്ളാട് പറഞ്ഞു, എന്ന് തോട്ടത്തിലെ മുഴുത്ത കുലക ജൈല്ലാം കളവുപോയി. **നിന്നെ അവർക്ക് പേടിയാണെല്ല?**

മെമ്പിലി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ചിരിക്കേട്ടു ശ്രാമീസർ ഉൾവല്ലിഞ്ഞു.

മകൾ എട്ടാം തരത്തിലെത്തി. അവളുടെ വേഷം ഇപ്പോൾ ചുരിദാരും ദുപ്പടയുമാണ്. കീച്ചിപ്പോൾ കണ്ണാലിയില്ല, അഭിരാമിയെ! കന്ധാസ്ത്രീകൾക്കെല്ലാം വലിയ കാരുമാണ്. എന്നോട് നല്ല ചേലയുടുത്ത് ചെല്ലംമെന്നാണ് അവളുടെ താക്കീത്. തൊൻ നല്ല രണ്ടു ചേല മെടിച്ചു. അഭിരാമിയുടെ അടുത്തും ദേവത്തിനടുത്തും പോകുന്നോൾ ചുറ്റാൻ.

എനിക്ക് സന്തോഷം തോന്നി. തനിക്ക് തന്റെ നാകം പണിയുന്ന മെമ്പിലി ശ്രാമീസ രൂടെ മുഴുവനും അസുയ്യാപാത്രം ആകുന്നൊക്കിൽ ആകട്ടേ.

ഇപ്പോൾ കാളിനിയുടെ ഇരുണ്ട ജലത്തിൽ, സന്യാനേരത്ത് മുങ്ങാംകുഴിയിട്ട് നീന്തുന്ന മെമ്പിലിയെ തൊൻ കാണാറില്ല. ചേരുവാടി പട്ടണത്തിലെ തെരുവു കുഴലിന് ചോട്ടിലിരുന്നു അവൾ കുളിക്കുന്നുണ്ടാവും. കാളിനി അവളുടെ സാന്നിധ്യം മറന്നിരിക്കും. വെള്ളത്തിൽ മലർന്നു കിടന്ന് മീതേകൂടി ഒഴുകിയകലുന്ന കാട്ടുപുക്കളെ കവർന്നെടുത്ത് ചിരിക്കുന്ന മെമ്പിലിയെ ഇനി കാണുകയില്ല. പുഴക്കരെയിലെ പാറപ്പുറത്ത് വിജനതയിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്ന ഓശാടനക്കൊക്കുകളെ എനിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിയത് മെമ്പിലിയാണ്. മെമ്പിലി വെള്ളത്തിൽ അന്നങ്ങാതെ മലർന്നു കിടക്കും.

പാറമേൽ കൊക്കുകൾ നൃത്തം ചെയ്യും. തൊൻ കരയിൽ അന്നങ്ങാതെ

സോക്കിയിരിക്കും. ജലത്തിന് വന്നുശേത്യും കുടുന്ന വേളയിൽ അവൾ കുറേക്കുട്ടി സമയം പുഴയിൽ കിടക്കും. ഞാൻ വെകുന്നേരതെതെ നടത്തം അവസാനിപ്പിക്കും. കൊക്കുകൾ എൻ്റെ സാന്നിധ്യം പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു പറന്നകലുണ്ടാർ ഞാൻ മെമ്പിലിയെ ഓർക്കുന്നു. അവൾ ഈ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. വേദുവിനെപ്പെണ്ണെയിച്ചു, സന്തം തറവാട്ടിൽ നിന്ന് ഫ്രെഞ്ച്ടയാക്കപ്പെട്ട മെമ്പിലി മകളിലൂടെ തനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത് തിരിച്ചു വാങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. അതിനുവേണ്ടി അവൾ ഈപിടന്നും വേരുകളുടെ അവളുടെ വേദനകളിലോം പറത്തറിയുന്നതിന് തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭാഷ ഒരു തടസ്സമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ അവൾ പറഞ്ഞു. മകളുടെ പരിപ്പു കഴിഞ്ഞ്, അവൾ ഒരു ഡോക്ടറാവു ബോൾ ഞാൻ അവശേഷക്കുട്ടി എൻ്റെ നാട്ടിലേക്ക് പോകും. **അമ്മയുടെയും ആഞ്ഞളിയുടെയും മുന്നിൽ ചെന്ന നിൽക്കും! അച്ചന്മല്ല മരിച്ചുപോയിട്ടുള്ളൂ!**

ഞാൻ ആശങ്കാകുലയായി. മരിച്ചു സംഭവിച്ചാലോ എന്നൊരു ചിന്ത എന്നു ഉലച്ചു.

ഇപ്പോൾ മെമ്പിലി ചേരുവാടിയിൽ ഒരു കുറുൻ ആശുപത്രി കെട്ടിടത്തിന്റെ നിർമ്മാണവേലയിലാണ്. അവൾ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് വരുന്നേയില്ല. അവളുടെ കുരയ്ക്കു മേലെ പോളിത്തീൻ ഷീറ്റുകൾ ദ്രവിച്ചു മണിക്കടകൾ മഴയിൽ കുതിർന്നുവീണ്ടു. ആണേവനെനെയ ടുത്ത് വേലു ചായക്കെടയുടെ ചായപിലേക്ക് മാറി. ദേവസാന്നിഖ്യം ചായവിൽപന താരിത പ്പെടുത്തുമെന്ന് കടക്കാരൻ സൗജന്യ മാധ്യരൂപം നുണ്ടാക്കുന്നു. പക്ഷേ, അവളുടെ തോസ്സിലെ ഒരു നാക്കിലപോലും മുൻിച്ചെടുക്കാൻ ആരും യെരുപ്പെടുന്നില്ല. അവളുടെ അസാന്നിഖ്യം ശ്രാമജീവിതത്തിന്റെ പകിട്ടുകരുന്നു. ശ്രാമം എന്നിൽനിന്ന് അകന്നകനു പോകുന്നു. ശ്രാമത്തിനും തങ്ങൾക്കുമിടയിലുള്ള പൊക്കിൾക്കാടി ബന്ധം അറുപോവുകയാണ്.

കഴിഞ്ഞതാരു ദിവസം ഒരു സന്ധ്യക്ക് ഞാൻ വീണ്ടും ശ്രാമത്തിലെത്തി. മെമ്പിലിയുടെ കുടിലിന്റെ പടിവാതിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നു! ഞാൻ യാത്രാക്ഷീണം മറന്ന് അവിടെ നിന്നു. പിരക്കിലെ അടുക്കളെയിൽ തീ ജലിക്കുന്നു. പാവാടയുടുത്ത ഒരു പെൺകുട്ടി വാതിൽക്കലേക്ക് വരുന്നു. എത്രാണ്ട് മെമ്പിലിയുടെ ഉയരം. പുഷ്ടിയുള്ള ശരീരം. അഡിരാമി! സുന്ദരിയൈകില്ലും അമ്മയുടെ അത്ര വരില്ല. ആ കുടിൽ അവളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. ഉമ്മറത്ത് വിളക്കുവെച്ചു അവൾ എന്ന നോക്കിച്ചിരിച്ചു. കയറിവരുന്നൊ എന്നുചോദിച്ചില്ല. ഞാനൊരിക്കലും ആ കുടിലിൽ കയറിച്ചുന്നിട്ടില്ലെന്ന് ആത്മനിന്നയോടെ ഓർത്തു. എന്ന തിരിച്ചറിഞ്ഞെങ്കിലും പെൺകുട്ടി എന്നോട് ഉരിയാടുന്നില്ല. മിനുത്തുരുണ്ട കവിളുകളെ ദീപനാളങ്ങൾ നക്കിത്തുടയ്ക്കുന്നു. സാമാന്യത്തിലധികം വിടർന്ന വലിയ കണ്ണുകളിൽ വിളക്കരിയുന്നു.

അമ്മയെവിട?

വരും.

ഞാൻ സാവധാനം എൻ്റെ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. മെമ്പിലിയൈക്കണ്ടിട്ട് നാലഞ്ചു

വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നാലോചിച്ചു. എൻ്റെ പുന്നോട്ടം കരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജീവ നോട് നിന്നിരുന്ന ചെടികളെല്ലാം കളവു പോയിരിക്കുന്നു. മുറുവും തോട്ടവും ഒരൊറ്റ അടി കാട്ടിന്റെ ചവുട്ടടിയിൽ അമർന്നപോയി. മെമ്പിലി നട്ടവളർത്തിയ സിൽവർ ഓക് മര ഞാളുടെ ഉച്ചിയിൽ പതുനുകൾ കൂടുവെച്ചു പാർക്കുന്നു. വുക്ഷങ്ങൾ തശ്ചുവളർന്ന കൈയും കുടുമയും വീശി ആജത്താപിക്കുന്നു.

നിന്നക്കിവിടെയെന്തുകാര്യം പോകു പോകു കാറ്റ് ചുളം വിളിക്കുന്നു.

ഇരുട്ടിലാണ് മുറുത്തുടെ ആരോ ധൂതിയിൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ചെറിയ കല്ലുകൾ തെറിച്ചു വീഴുന്നു. കുളംവാച്ചയല്ല മനുഷ്യൻ്റെ കാലോച്ച, ഞാൻ സാവധാനം കതക് തുറന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റ് ശക്തിയായി വീശി എന്ന വീഴ്ത്താൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

“ചേച്ചി.....” ഒരു നടുക്കത്തോടെ ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു:

മെമ്പിലി! ഒരാർത്ഥനാദം പോലെ മെമ്പിലി, ഞാൻ തുറന്നിട്ട് കതകിന് മുന്നിൽ നിന്നു മാറി. മറ്റാരു ദിവസം ഒരുഗ്രാമത്തിലെ ജീവിതം ഒരാഴ്ച മാത്രം ആശയിച്ചു കഴിയാനുള്ളതല്ലെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമായി. വേറെയും ജോലിക്കാരുണ്ടല്ലോ. മെമ്പിലി ഒരു വലിയ കെട്ടിടം പണിയിലാണെന്നും കുറെ നാളത്തെക്ക് വരിക്കുന്നും അയൽക്കാർ പറഞ്ഞു.

നല്ലത്. കാശു സന്ധാരിച്ച് അവർ മകളെ പറിപ്പിക്കട്ട. സന്ധ്യക്ക് ദീപം കൊള്ളുത്തി ഞാൻ ഉമ്മറത്തിരുന്നു. പുമുഖവാതിൽ മലർക്കൈ തുറന്നിട്ടു. കാട്ടിൽ വിതയുന്ന പൊൻ ചന്ദകപ്പുകളും വേലിക്കൽ വിതയുന്ന സർപ്പഗസിയും ശീതകാറ്റിൽ പറന്നെത്തി. കാട് ഇരുളുകയും ആശ്രക്കാരുടെ ഒച്ചയടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഷൈല്പ്പിന്റെ അടുത്തുകൂട്ടി ഒരു മാൻ ചാടിയോടി മിന്നൽ പോലെ മറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ ഒരാർത്ഥനാദം പോലെ മെമ്പിലി. അവർ വഹതിൽപ്പട്ടിമേലിരുന്ന എന്ന ഗൗനിക്കാതെ നേരെ അകത്തെക്കു പാഞ്ഞുപോയി. വിളക്ക് തെളിയിക്കാത്ത മുറിയുടെ മുലയിൽ ഇരുട്ടിലമർന്നു. അവളുടെ കിതപ്പ് എനിക്ക് വ്യക്തമായി കേൾക്കാം. ഇരുട്ടം അസംസ്ഥമായ നിഴ്ഫല്വദതയും എൻ്റെ സ്വരനാളത്തെ തെരുക്കി.

പുമുഖത്തിന് നേരെ തോട്ടത്തിന്റെ മുലക്കുള്ള കാവിൽ കൊള്ളുത്തിയ കൽവിളക്കിലെ തിരി എത്ര നേരും ജീവിച്ചിരിക്കും എന്നും നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ ഞാൻ. യുക്കാലി മരത്തിന്റെ ചുവന്ന ഉച്ചിയിലേക്ക് പറന്നു വന്ന കൂപ്പണ്ണപ്പരുന്ത് കൂട്ടിലമർന്നപ്പോൾ മരം ആകെ ഉലഞ്ഞു. എല്ലാവരും ചേക്കേറി, ഇനിയാരും വരാനില്ല. ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

പക്ഷ മെമ്പിലി!

വേടയാടപ്പെടുന്ന മാനിനെപ്പോലെ ഓടിവന്ന് മെമ്പിലി! ഞാൻ എണ്ണീറ്റ് കതകകച്ചു.

മെമ്പിലി! എന്താ ഇവ അന്തിക്ക്?

എച്ചർ, എന്ന ഇരക്കിവിടരുതെ കുറച്ചുനേരം കൂട്ടി താനിവിട ഇരുന്നോടു?

വേദു നിന്നെ ഉപദേവിക്കാൻ വന്നോ?

വേദുവേദന്റെ ഇവിടയിലും. മകളെ ഹോസ്റ്റലിലാക്കാൻ പോയി! അതിനെതിട്ടാണവർ വന്നത്. കൂളി കഴിഞ്ഞ ചെല്ലുന്ന എന്ന... എന്ന കാത്തിരിക്കുന്നത്. അവളുടെ കിൽപ്പ് അപ്പോഴും മാറിയിട്ടില്ല. ആരാണവർ എന്നു താൻ ചോദിച്ചില്ല. ആരുമാകാം. ടുറിസ്റ്റുകൾ, പോലീസുകാർ, ചാരായവിൽപനക്കാർ, നാട്ടുകാർക്കൊന്നും മെമ്പിലിയെ നേരിടാനുള്ള യെരുമില്ല.

ശാമത്തിൽ നിന്ന് അവസാനത്തെ ബന്ധ് വിട പറയുന്ന ഇരുപത്ത് കേട്ട, മെമ്പിലി തന്റെ ഇരുണ്ട മുലയിൽ നിന്ന് എന്നീറ്റുവന്നു.

അവർ ആശാസനത്തോടെ നെടുവീർപ്പിട്ടു.

ഇനി താൻ പോക്കേട്ട?

തനിച്ചോ? ഇരുട്ടിലോ?

ഇരുട്ട് എനിക്ക് പരിചിതമാണ്. അവർ ബസിൽ പോയിരിക്കും. ഇവിടെ എനിക്ക് ആരെയാ പേടിക്കാനുള്ളത്? ഇരുട്ടും നിലാവും ഇളക്കുന്ന വഴിയിലുടെ അവർ ഒരു കാട്ടുമയിലിനേപോലെ ഉഭളിയിട്ടുകൊണ്ടു. മലയോരപ്പട്ടണത്തിൽ ബസിൽ കേരുന്നോൾ കഴിഞ്ഞ മാസം താൻ മെമ്പിലിയെ അവസാനമായി കണ്ടു. അവർ എനിക്ക് വേണ്ടി ഒരു സീറ്റ് പിടിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു.

എച്ചർ എക്സ്പ്രസ് ബസിൽ വന്നിരഞ്ഞുന്നത് താൻ ദുരെ നിന്നുകണ്ടു.

സീറ്റു കിട്ടിയതിലല്ല മെമ്പിലിയെ ഒരിക്കൽക്കൂട്ടി കണ്ടുവല്ലോ എന്നതിലായിരുന്നു എന്നേ സന്ദേഹം. കരിവാളിച്ചു മുഖം ഉത്തരക്കണ്ഠം നിരഞ്ഞ മിഴിക്കൾ. എവിടെയോ ഒരു നിലാവന്തമിച്ചിരിക്കുന്നു. സിമൻസിൽ പണി ചെയ്തു കുറ്റിയായ കൈനവഞ്ചൾ വൃത്തിയായി സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴയ മട്ടിൽ മയിലാഞ്ചി കണ്ടില്ല. മെമ്പിലി ഇതിനിടെ വന്നഗാമത്തിലെ വാസം മാറ്റിയിരുന്നു. ഇതു പട്ടണത്തിലാണ് സ്ഥിരതാമസം. എന്നെങ്കിലും അവളെ കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ പോലും താൻ വെടിഞ്ഞിരുന്നു.

മെമ്പിലി എങ്ങോട്ടാ?

എച്ചറുടെ കൂടു

അവിടെയാർ?

വേലോട്ടുവിട്ടെന്നെന്ന ഉണ്ട്. കാവലാ. നാലു വാഴയ്ക്കും പത്തു മുളകുവ ഇളിയ്ക്കും കാവൽ. അവൾ പറഞ്ഞു. രേഷൻ മേടിച്ചുകൊടുക്കണം.

അഭിരാമിയുടെ പഠിപ്പ്?

മെമ്പിലിയുടെ മുഖം വാടി.

മകളെ ഒരു ഡോക്ടറോ ഒരു നഷ്ടസന്ധിലുമോ അതിനീരുക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥി ആശ പിണ്ഠിപ്പോയെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു. അകാശക്കൊട്ടകളെ എങ്ങനെ തൊടും?

വന്മാർഗ്ഗത്തിലെ ഓരോ കവലയിലും ആളുകൾ ഇരങ്ങിപ്പോയി. വണ്ണി കാലിയായി തുടങ്ങുന്നു.

എൻ്റെത്ത് വന്നിരുന്നു മെമ്പിലി പറഞ്ഞു.

ഞാനവളെ ഹോം നഷ്ടസിംഗിന് വിട്ടു. അവളെന്റെ മുഖത്തു നോക്കി. ഞാൻ പ്രതിക ദിച്ചില്ല. ഒരു സേവനത്തിന്റെയും ഉപജീവനത്തിന്റെയും പാത തന്നേല്ലോ!

പട്ടിണി കിടന്നു ചത്താലും അവളെ ഞാൻ അപ്പണിക്കുവിട്ടില്ല.

ഞാൻ മഹമം പാലിച്ചു.

ടീച്ചർ എനിക്ക് വേണ്ടി ഒരുപകാരം ചെയ്യുമോ?

അവളുടെ മുഖത്തുനോക്കാൻ ഞാൻ ഭയന്നു. ഒരു സുചി മുന്നയിലേക്കാൻ അവൾ എന്ന നയിക്കുന്നത്. ടീച്ചർ വീടുവേലക്ക് രണ്ടുബേണ്ടിയാണേല്ലോ ഇപ്പോൾ തന്നിച്ചു ഇങ്ങോട് വന്നിരിക്കുന്നത്!

എനിക്ക് വീർപ്പു മുട്ടുന്നു.

എൻ്റെ അഭിരാമിയെ ടീച്ചർ കൊണ്ടുപോയി രക്ഷിക്കു. ശമ്പളമാനും തന്നില്ലെ കിലും അവളെ ഒന്നു രക്ഷിച്ചാൽ മതി. കല്യാണം കഴിപ്പിക്കാൻ രണ്ടെല്ലു ഞാൻ കണ്ണടത്തും വരെ!

നിന്റെ മകളെ വീടുവേലക്കാരിയാക്കാൻ എനിക്ക് ഏതായാലും പറ്റില്ല.

നിങ്ങെട മകളെപ്പോലെ! അവർക്ക് എല്ലാ പണിയും അറിയാം. ഹോം നഷ്ടസിംഗി നേന്നും പറഞ്ഞു അവർ അവളെക്കാണ്ട് എല്ലാ വീടുവേലയും ചെയ്തിട്ടിരുന്നു.

ഞാൻ നിഴ്ദിംബദയായി.

അടുത്തുതന്നെ ഞാൻ രണ്ടെല്ലു കണ്ണടത്തും. അതുവരെക്കും മെമ്പിലി കേണ്ണു.

എൻ്റെ മനസ്സിനെ ഒരു കരിക്കല്ലാക്കാൻ ഞാൻ ആശരിച്ചു. പതിനെട്ട് വയസ്സായ ഒരു പെൺകുട്ടി. എൻ്റെ അധികമായ നഗരത്തിൽ എത്തൊരു അവസ്ഥയിൽ ചെന്നുപെട്ടും എന്നോർത്തു ഞാൻ ചകിതയായി. എനിക്ക് യാത്ര ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. പല കാര്യങ്ങൾക്കും പുറത്തുപോകേണ്ടതുണ്ട്. സ്വസ്ഥമായി ഉറങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. പതിനെട്ട് വയസ്സായ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ ഇള ലോകത്ത് ഞാനെങ്ങെന്നപരിരക്ഷിക്കും! മെമ്പിലിയുടെ മുന്നിൽ ഞാനൊരു കടുകുമണിപോലെ ചെറുതായി.

വ്യാകരണം

അലങ്കാരം : കാവുലിംഗം

വ്യത്തം : നദ്രാനാത്

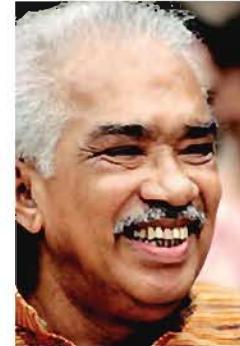
രഹം : ഉപന്യാസം

മക്കോട്

കടമനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ

[കടമനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ: 1935-ൽ പത്തനംതിട്ടയ്ക്കു സമീപം കടമനിട്ട ശാമത്തിൽ ജനിച്ചു]. പോസ്റ്റൽ ഓഫീസ് ഡിപ്പോർട്ടുമെന്റിൽ ഉദ്യോഗ സ്ഥാനാധികാരിയായാണ്. മഴിക്കാൾ, കൽക്കത്ത എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ദീർഘകാലം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ആധുനിക മലയാള കവിതയിലെ കരുത്തുറ ശ്രദ്ധ കുടമയാണ് കടമനിട്ട. സമൂഹത്തിലെ അടിയാള വർഗ്ഗത്തിന്റെ വേദന കളും രോഷവും പ്രതിഷ്ഠയവും ഉൾക്കൊണ്ട കവിതയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെത്. ശ്രാമീസാമായ താളമുള്ള കവിതകളാണാവ. നാടോടി സംസ്കാരത്തിന്റെയും ശ്രാമമിത്തുകളുടെയും പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നുശ്രേക്കാണ് പദ്ധതുവകളും സരളമായ ശ്രദ്ധിയും കടമനിട്ടക്കവിതയുടെ സവിശേഷതയാണ്. കുറത്തി, കിരാതവുത്തം, കോഴി, ചാക്കാല, ശാന്ത, മഴ മഴ പെയ്യുന്നു മുളം കൊട്ടുന്നു തുടങ്ങിയവ ഇങ്ങോളം പ്രശ്നപ്പം രചനകളാണ്. ആശാൻ പ്രപസും കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2002 മുതൽ മരണം വരെ പുരോഗമനകലാസാഹിത്യസംഘം പ്രസിദ്ധീയമായിരുന്നു. 2008-ൽ അന്തരിച്ചു.

ജീവിതത്തിന്റെ ദേബന്ധുതകളെ ഉൾക്കൊണ്ട് പൊള്ളയായ മാനുതകതൈത്തമായി മനുഷ്യത്വത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് വളരാൻ പുതിയ തലമുറയോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന കവിതയാണ് 'മക്കോട്'. 'കടമനിട്ടയുടെ കവിതകൾ' എന്ന സമാഹാരത്തിൽ നിന്നും എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ള കവിതയാണിത്.

മകനെ, നിന്നോടു പറയാൻ മടിയുണ്ട്,
 സുവദമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ - എന്ന്
 കണ്ണിന്റെ കണ്ണായ നിന്മമുഖം കാണുമ്പോൾ,
 കളളം പറയുവാൻ വയ്ക്കു.
 വെള്ളിൽപ്പറവകൾപോൾ നിന്ന് കൗതുകം
 തുള്ളികളിച്ചുയരുമ്പോൾ,
 ഉള്ളം നട്ടഞ്ഞി ഞാൻ നില്ക്കുമ്പോൾ,
 പൊള്ളിയുരുക്കി നിൻ മുന്നിൽ.
 വെകകാൽ കുടങ്ങി കമൺതു ചിതിച്ചുന്ന്
 വെകയിൽ നീ തുണ്ടിയെന്നിക്കു,
 കോരിത്തമിച്ചു പുക്കണ്ണതു വിയർപ്പു ഞാൻ.
 കോളും കുളിരും വെയില്ലും.
 ഒത്തിത്തിക്കാരുജുഞ്ഞുണ്ടകിലും കുറ-
 ചീനു ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലാം.
 ഒത്ത നട്ടവിൽ നിന്നപ്പോഴോന്നായ
 ബാക്കി നീ പിന്നീടിന്നും.

എച്ചിലിലകളിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചുർക്കു-
 മീച്ച് പോലെതെ കുണ്ഠതുങ്ങൾ-
 കൊച്ചുകൈ നീളുന്നു, പുവിറുക്കാനല്ല
 വറും മുലഞ്ഞു തേടി.
 കഷ്ടം കുടിച്ചിരുക്കീടുന തൊണ്ടയിൽ
 കെട്ടു പിണ്ണം തെരക്കം.
 വെട്ടം പുരളാതെ പാതയോരങ്ങളിൽ
 കെട്ടിപ്പിടിക്കും മരണം.
 മകനെ, നീ നാട്ടുപറമനാകാതൊരു
 മനുഷ്യനായ്ത്തനെ വളരു.
 മകനെ, നീ വെറും മാനുനാകാതിനു
 മനുഷ്യൻ പച്ചയായ്ത്തീരു.
 കരിമണ്ണിൽ കാതോർത്തുരിങ്ങുന വിത്തിൻ്റെ
 കണ്ണായ് മുളച്ചു നീ പൊന്തു.
 കല്ലിനിടയിലുടുറവക്കണ്ണിയായ്
 കണ്ണു തുറന്നുയർന്നൊഴുകു.
 ദുരിതത്തിൻ വേർ പാകി ജടയുലച്ചാടുന
 വിഷവുക്ഷവുഹത്തിൻ നടുവിൽ
 തല പൊക്കുവാൻ പുതുവിടരുവാനാകാതെ
 ഫലവുക്ഷമാക്കത്തള്ളിനു.
 മുരടിച്ചുപോയ് സ്നേഹലതകളും ചെടികളും
 മുള ചീണ്ട മുകമാം പാടും.
 വിഷവുക്ഷ വുന്തത്തിൻ വേരറുത്തീടുവാൻ
 മുരടിൽ കോടാലിയായ് വീഴു.
 മലയടിവാരത്തിൽ തളരും മരത്തിൻ്റെ
 അടിവേരിൽ നീരായ് പ്ലടരു.
 മകനെ, നിന്നമയമിണ്ടപ്പാലിൻ്റെ
 മധുരം തരാതെങ്ങു പോയി?.
 വരുമവർ വീണ്ടുമുഷ്ണ്ണായി വെറ്റില-
 തജ്ജിരിലുടുറിച്ചിരിക്കും.
 നെനുകയിൽ ചുംബിച്ചു പുൽക്കിക്കിത്തപ്പിൻ്റെ
 മണമായി നിന്നപ്പോതിയും.
 തെളിവിൻ്റെ, നീറവിൻ്റെയമുതം ചുരന്നുട്ടി
 മടിയിൽ കിടത്തിയുറക്കും.
 കദളിവാഴതെതു തഴപ്പുപോൽ നീയെൻ്റെ
 കുളിർമയായ് വേഗം വളരു.
 മകനെ, നിന്നച്ചുനിന്നും കരിവാര-

കോമ്പളിൽ കോർത്തു കിടപ്പ്.
 പദനത്തയ്യായ് കരിവാറ കീറി
 നിന്മം നീ വീണ്ടെടുക്കു.
 കോട്ടയ്ക്കുള്ളിലെ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ
 കൊട്ടും കുറവയും കുത്തും,
 കൊട്ടാരമുറ്റത് കുതിരകുളപിൽ നിന്മ്
 ജേപ്പംരൈക്കട്ടീവലിപ്പ്.
 വാളായി വായ്ത്തലപ്പാട്ടായി ആളുന
 സന്നേഹമായ് കോട്ട തകർക്കു.
 പുഴയുടെ ശംഗദമായ് നിന്മേ പെങ്ങമാർ
 പുഴിയിലകപ്പുട്ടലിഞ്ഞു.
 പുഴയായൊഴുകിച്ചേന്നവരെ മീണ്ടു നീ
 പുഴയുടെ പുഞ്ചിരിയാക്കു
 അമരും പശുവിന്മേയകിടും കുടിച്ചിട്ടു
 കടവാ കളിക്കുന്നു പുറ്റും.
 പതരാതെയുന്നും പിഡയ്ക്കാതെ ചാട്ടുളി-
 തതിരയായവനേനീ കൊള്ളു.
 വിള്ളിയ മാനത്തിൻ ദീനമഹനം മുരി-
 ച്ചലരുന വളർമ്മിനലാക്കു.
 മിന്നൽകൊടിയുടെ ചായുന കൊമ്പിലെ
 വർണ്ണപ്പോലിമയായ്തതീരു.
 മക്കൻ, മാനുർ നടത്തും രദ്ദോസവ-
 പ്പുകിലിന്മേ വെക്കുതം കാണു.
 രമചക്രം മുട്ടിത്തകരുന ദു:ഖാന
 കമയായി ജീവിതം മാറി.
 എരിപോരിക്കൊള്ളും ദിനങ്ങൾ, ചിറക്ക്
 എതിരീയിൽ വീഴും ശലഭം.
 വിധി വിധിയേന്നാർത്തുരച്ചു വിരഞ്ഞലി-
 ച്ചുണ്ണരാൻ മടികയോണിനും.
 ഇടിവാളുപോൽ വീശിവീഴുക, മണ്ണിന്മേ
 ഹൃദയമിടിപ്പായ് മുഴങ്ങു.
 ദു:ഖം മറന നാം, സത്യം ഭയന നാം,
 നിത്യനിരാശിത ശപ്തർ.
 ഒരു ഷോരദ്ദു:വമായുണ്ണരാമുണ്ണർവിന്മേ
 ജലയീതരംഗമായ് മാറാം.
 ഒരു തപ്ത ശോളമായ്തതിരിയുന ഭൂമിയിൽ
 സഫലസ്വപ്നങ്ങളായ്തതീരാം.

അട്ടാസം

I. പദ്ധതിചയം

സുവർദ്ദം, ദുരിതം, വ്യൂഹം, ലതകൾ, വ്യൂദം, നന്ദുക, ഗംഗദം, ചാട്ടുളിത്തിര, രമോൺസവം, പുകിൽ, വെക്കുതം. നിരാശിത ശപ്തർ, ജലധി, തപ്തം

II. സന്ദർഭം എഴുതി ആശയം വിശദമാക്കുക

1. മകനെ, നീ നാട്ടുപറമ്പരാകാതൊരു
മനുഷ്യനായ്ത്തനെ വളരു
മകനെ, നീ വെറും മാനുസനാകാതിനു
മനുഷ്യൻ്റെ പച്ചയായ് തീരു
2. നന്ദുകയിൽ ചുംബിച്ചു പുൽക്കിക്കിത്തപ്പിൻ്റെ
മണമായി നിന്നെപ്പാതിയും
തെളിവിൻ്റെ, നിറവിൻ്റെയമുതം ചുരന്നുടി
മടിയിൽ കിടത്തിയുറക്കും
3. ഒരു രേഖാരദ്ധഃവമായുണ്ടാമുണ്ടാവിൻ്റെ
ജലധിതരംഗമായ് മാറാം
ഒരു തപ്തഗോളമായ്ത്തിരിയുന്ന ഭൂമിയിൽ
സഹാസ്യപ്പനങ്ങായ്ത്തീരാം

III. ഒന്നാം രണ്ടാം വർക്കലിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

1. മകൻ്റെ മുന്പിൽ എങ്ങനെന നില്ക്കുന്നുവെന്നാണ് അച്ചുൻ്റെ പരയുന്നത്?
2. മകനോട് എങ്ങനെ ഉള്ളവനായിത്തീരാനാണ് പരയുന്നത്?
3. എങ്ങനെ കോട്ട തകർക്കാനാണ് അച്ചുൻ്റെ പരയുന്നത്?
4. എന്തുകൊണ്ടാണ് നാം നിരാശിതശപ്തർ എന്ന് പരയുന്നത്?

IV. വഞ്ചികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക

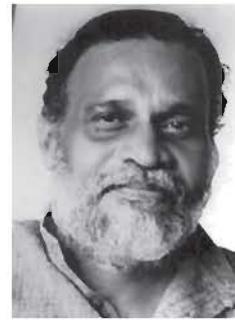
1. അമ്മ ഉഷ്ണസ്ഥായി വന്ന് എന്തൊക്കെ ചെയ്യുമെന്നാണ് അച്ചുൻ്റെ പരയുന്നത്?
2. കവിതയിൽ സുചിപ്പിക്കുന്ന 'നമ്മുടെ ചുറ്റും'നടക്കുന്ന ചില ക്രൂരതകൾ എത്തെല്ലാം?
3. ജീവിതം ദുഃഖാന്ത കമ്പയായി മാറിയതെന്തുകൊണ്ട്?
4. ഇടിവാളുപോലെ വീശി മണ്ണിൻ്റെ ഹൃദയമിടിപ്പായ് തീരുന്നത് എന്തിനു വേണ്ടിയെന്നാണ് അച്ചുൻ്റെ സുചിപ്പിക്കുന്നത്?

V. ഒന്നാംപ്രാണിയിൽ കവിയാതെ ഉത്തരമെഴുതുക

പൊള്ളയായ മാനുത കൈവിട്ട് ഒരു ധമാർത്ഥ മനുഷ്യനായി വളരാൻ യുവതലമുറായെ
പേരിപ്പിക്കുന്നതാണ് കടമന്നിടയുടെ 'മകനോട്' എന്ന കവിത - വിശദീകരിക്കുക.

മുന്നു പണ്ഡിതന്മാരും പരേതനായ സിംഹവും ജി.ശക്രപ്പിള്ള

[ജി.ശക്രപ്പിള്ള : 1930-ൽ തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ ചിറയിൻകീഴിൽ ജനിച്ചു. കോഴിക്കോടു സർവ്വകലാശാലക്കു കീഴിൽ സ്കൂൾ ഓഫ് ഗ്രാമ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് മുൻകെക്കെയടുത്തു. 1980 മുതൽ അതിന്റെ ഡയറക്ടറായിരുന്നു. 1988-ൽ കൊട്ടയം മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാല സ്കൂൾ ഓഫ് ലൈറ്റിംഗ് ഡയറക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. നാടകരചന യിലാനാപോലെ തന്നെ റംഗക്രിയകളിലും സമുലമായ മാറ്റം വരുത്തുന്ന തിനു വളരെയേറെ പതിഗ്രഹിച്ച അദ്ദേഹം നാട്യധർമ്മിയെ അവലംബിക്കുന്ന ചുവടുവരയ്പും വേഷവിധാനങ്ങളും കൊണ്ട് ആധുനിക പ്രമേയങ്ങളെ റംഗത്തവത്തില്ലിക്കുന്ന ഒരു റംഗവിധാനം വളർത്തിയെടുത്തു. മലയാളത്തിൽ പരിക്ഷണാടകവേദിക്ക് രൂപം കൊടുത്തവർിൽ പ്രധാനിയാണ് ജി.ശക്രപ്പിള്ള. സംസ്ഥാനവിഭാഗികൾ, കിരാതം, മുഡ്യവിത്തയും, ഏകാകി എന്നീ നാടകങ്ങളും മലയാളനാടകസാഹിത്യ ചതിത്വമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനകൃതികൾ. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡു നേടിയിട്ടുണ്ട്. 1989-ൽ അന്തരിച്ചു. ആധുനിക ജീവിതത്തിലെ അസുരയെയും പരസ്പരവിശ്വാസമില്ലായ്മയും കാപട്ടുത്തയും പ്രതീകാത്മകമായ റംഗക്രിയകൾ കൊണ്ടും സംഭാഷണങ്ങൾ കൊണ്ടും ധനിപ്പിക്കുന്ന ഏകാക്ക നാടകമാണ് 'മുന്നു പണ്ഡിതന്മാരും പരേതനായ സിംഹവും'. സമുഹത്തിനു തന്നെ വിനയാകുന്ന തരത്തിൽ ജീവിതമഹിമകളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്ന ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ ചെയ്തികളെ വിമർശിക്കുന്ന കുകയാണ് നാടകകൃതി.]

(ശുന്നുമായ റംഗവേദി. പ്രത്യേകിച്ച് രഖപ്പെടുവും ആവശ്യമില്ല. അതിന്റെ നടുക്ക് ഉയർന്ന ഒരു ചെറിയ തലം - വലിയ ഒരു പീം പോലെ. അതിലേക്കു നടന്നു കയറുവാൻ മുന്നുണ്ടായതും പടികൾ. നാടകാരംഭത്തിൽ സദസ്സിന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് ഒരു വിളി. കൊട്ടാര വിശ്വാസരിൽ ഉത്കണ്ഠം നിറഞ്ഞ ശബ്ദം. അയാൾ സ്വയം പിറുപിറുക്കുന്ന മട്ടിൽ ഉറക്കു ആത്മഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് സദസ്സിനിടയിൽക്കുട്ടി നടന്നുവന്ന് റംഗാമിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

വിഭൂഷകൻ: രാജകുമാരാ!...രാജ...കുമാരാ!.....എവിടപ്പോയി ഈ കുമാരൻ? കമ്പാനിയും വഴി നടന്നും തള്ളിന്നത് ഞാനല്ലോ? മേടാ മഹാപ്പിശോ ഇനി തന്മാനം നോട്ടു ചെന്നുവെയ്ക്കുന്നു പറയും? ഓ! അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എന്തുകേൾക്കാൻഡി പറയാൻഡി. കൊട്ടാരത്തിലെ ഇരുണ്ട ഏതൊ അഭ്യന്തരക്കൽക്ക് മരണാന്തരം കാണാൻ മാത്രം കാതുകുമ്പിച്ച്....ആ മരവിപ്പിക്കുന്ന ഗസ്യത്തിനു വേണ്ടിമാത്രം നാസിക തുറിച്ച് .....ഓ.....ഇനി എന്ത്... (വീണ്ടും

അക്ഷ മയോട്.) പകേഷ്...കുമാരനെ കണ്ടുകൂട്ടണേ? (സദസ്സിനിടയിൽ വിശദമായി നോക്കുന്നു.) ഇരുനില ബസ്സുകളുടേയും കുറൻ മാളികകളുടേയും പ്രതിമകളുടേയും മദ്യശാലകളുടേയും ഈ കൊടുക്കാട്ടിൽ എവിടെചെന്നു തേടും? (വീണ്ടും നടക്കുന്നു. നോക്കുന്നു.) ഓ! എവിടെയോ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാനെന്നേഴ്സ് കൃത്യം നടത്തിയേക്കാം. (ഉറക്ക.) കുമാരാ! കേടു കൊണ്ടാലും! (ഉത്തരത്തിനർപ്പം കാത്തുനിൽക്കുന്നു.) കമ പറഞ്ഞുപ റണ്ട് എരേഴ്സ് കുമാരനെ വിജയനാക്കു എന്നു തന്പുരാൻ കല്പന. കല്പിച്ചേങ്ങിലെറാനെന്നല്ലാതിപ്പുരിഷയ്ക്കുതിയാടാമോ? എറാൻ...എറാൻ....എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ട് നുറ്റാണ്ടുകൾ നടന്നു. നഗരവും നാടും ജനപീഠങ്ങളും എല്ലാം പിന്നിട്ടുവന്നിട്ട് കുമാരാ! ഇതാ കമാശേഷം. (സദസ്സിനേരു നേരെ നോക്കി) ഇം കാട്ടിനകത്ത് എവിടെയോ പതുങ്ങി ഇരുപ്പുണ്ടാവുമല്ലോ. കേട്ടാലും! (പണ്ഡത്തന്ത്രകമ പറയുന്ന മട്ടിൽ) പണ്ട്, പണ്ഡാരു രാജ്യത്ത് ഉണ്ടായിപ്പോൾ പണ്ഡിതന്ത്രയം. കണ്ടിടത്താക്കൈ വിജയനാം കൊണ്ട വർ...ഹാ! ഒരു 'ണ്ട' കേരിവരുന്ന വരവു നോക്കണം! – ചെണ്ട കൊട്ടി പോൻ...

ചെണ്ട....ചെണ്ട....(പെട്ടെന്നു ചെവിയോർത്ത്) ചെണ്ടയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നില്ലോ! ദൂരെ. ഇം കാട്ടിനേരു ദുർഗമമായ എത്രോ വഴിക്കവെലയിൽ....മുദ്രാവാക്യങ്ങളുടേയും സിനിമാപ്രസ്ത്രത്തിനേരുയും അരശ്രദ്ധയുടേയും മുരശ്രദ്ധയുടേയും ഇടയിൽ (കേട്ടായി നടിച്ച്) ശരി തന്നെ; ശരി, ശരി. അവർ വരുന്നു കുമാരാ, മുന്നു പണ്ഡിതന്മാർ, ശാസ്ത്രവിശാരദർ, കലാകോവിദർ, അപൂർവ്വവിദ്യാധുരന്യരൾ...സ്വന്തം ചെണ്ടയും കൊട്ടി....മറ്റാരും പാടാനില്ലാത്ത സ്വന്തം വാഴ്ത്തുകൾ ചോല്ലി അതാ. അതാ....

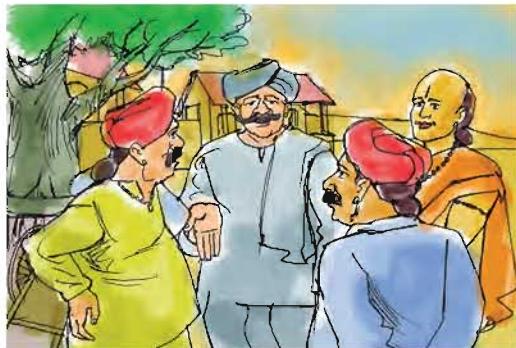
(വിഭൂഷകൻ സദസ്സിനേരു പിന്നിലേക്കു തന്നെ കൈ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അവിടെ മുനികങ്ങളിൽ നിന്നായി മുന്നു പണ്ഡിതന്മാർ പ്രവേശിക്കുന്നു. അവരുടെ വേഷം എതാണ്ട് വേലകളിക്കാരുടേതുപോലെ. തലയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് നല്ല കടും ചുവപ്പു നിമുള്ള വീതി കുടിയ തുണികളാണ്. ഓരോ രൂത്രതുടെയും തോളിൽ ഓരോ ചെണ്ട. പിനെ വലിയ ഓരോ ഭാണ്ഡിവും. ചെണ്ടകൾ കൊട്ടിക്കാണാണ് വരുന്നത്. ഏറെക്കുറെ വേലകളിക്കാരെ പ്ലാലെ അടിവച്ചാണ് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നത്. സംസാരീതി എതാണ്ട് മരുന്നു വിൽപ്പനക്കാരെ അനുസ്മർത്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്. രംഗവേദിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന തുവരെ അവർ ചെണ്ട കൊടുകയും വായ്ത്താരി പോലെ ശബ്ദവിശേഷങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും തങ്ങൾക്കു ചുറ്റും ഉണ്ടാക്കാവുന്ന സദസ്സിനെങ്ങിസംഖ്യായനചെയ്യുകയുമാണ്.)

പണ്ഡിതൻ 1 : മാന്യമഹാജനങ്ങളേ!

പണ്ഡിതൻ 2 : അഭിവൃദ്ധിസഹ്യദയലോകമേ!

പണ്ടിയൻ 3 : സർവവിജനതാനബുദ്ധക്ഷുമദ്ദേശം
പണ്ടിയൻ 1 : ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുതിവാർജിത
 സ്വത്തു മുഴുവൻ എവിടെ? ഇവിട...ഇവിട...
 (ഭാഗ്യമുദ്യർത്ഥിക്കാണിക്കുന്നു.)

പണ്ടിയൻ 3 : ഗോളഞ്ചാളിൽ - ശുന്ധാകാശവി
 താന ത്രാഞ്ഞി.... ഏപാ കാൻ... .... ഏപ മു മാ
 റാൻ - മന്ത്രസ്വിഖി? (തെന്തേ ഭാഗ്യമു
 യ ദി അ 1) ഇ വ 1 ട ... . ഇ വ 1 ട ...

ഇവിടെ....

പണ്ടിയൻ 2 : രോഗബാധാദിക്കുളം, അക്കലെ. അതിനുള്ള മരുഞ്ഞാ? ഇതിലെ...
 ഇതിലെ...

(വീണഭൂം മാന്യമഹാജനങ്ങളേ ഇത്യാദി. അവർ മുവരും മംഗലുമിയിൽ
 മുന്നിടങ്ങളിലായി വരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ വിദ്യുഷകൻ സദസ്സിന്റെ മുൻ്നി
 രയിൽ പച്ചണം പട്ടണത് ഇരുന്നുകഴിഞ്ഞു. പണ്ടിയൻ 1 ഒരിക്കൽക്കു
 ടി, തന്റെ ചെണ്ട കൊട്ട ഭാഗ്യമുദ്യർത്ഥി നിന്ന് ഒട്ടേക്കം സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ
 വലിച്ചെടുത്ത് ഓരോനോരോന്നായി സദസ്സിനെ ചുറ്റിക്കരിങ്ങി കാണിച്ച്
 ചിലത് കുറച്ചു വായിച്ച് ഭാഗ്യമുദ്യർത്ഥി വയ്ക്കുന്നു. അയാൾ സംസാരം
 നിർത്തുന്നോൾ മറ്റു രണ്ടുപേരും ചെണ്ട കൊട്ടുകയും ജനങ്ങളെ സംബന്ധം
 ചെയ്യുന്നുകൊണ്ട് വട്ടം കരജുകയും ചെയ്യുന്നു.)

പണ്ടിയൻ 1 : (സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ നിന്ന് വായിക്കുന്നു) “വി ആർ റിയലി ഹോർച്ചുന്റെ രു
 ഹാബ് ടി എമിനെന്റ് സ്കോളം ആൻഡ് സയൻസിസ് മിസ്റ്റ്...”
 (അത് മടക്കി ഭാഗ്യമുദ്യർത്ഥിനുകുത്താക്കിക്കാണ്) അതു പഴയത്.....
 (മറ്റാനുകൂലത്) “ബിന്ദ് സൊബെസറ്റി ഡീംബ് ഇർ എ പ്രിവിലേജ് രു കണ്ണിൽ
 അപ്പോൾ ഹിം ടി കെട്ടിൽ ഓഫ്.....” (അതും മടക്കുന്നു. സംതൃപ്ത
 നായി പിതിച്ചിട്ട്) അനവധി...അനവധി... (കൈയിലെടുത്ത എല്ലാ സർട്ടി
 ഫിക്കറ്റുകളും വീണഭൂം ഭാഗ്യമുദ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആപ്പോൾത്തെനായി
 വേദിക്കു ചുറ്റും ചെണ്ട കൊട്ടിക്കരിഞ്ഞുന്നു.)
 (ഇതെ സമയം മുന്നാമൻ തന്റെ ഭാഗ്യമുദ്യർത്ഥി നിന്നു ചില പരഞ്ഞാൾ വലി
 ചെടുക്കുന്നു. അയാൾ ചിലതു വായിക്കുന്നു.)

പണ്ടിയൻ 3 : (പ്രത്യേകി നോക്കി) “പ്രവൃത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പട്ടണത്തിൽ....”
 (നിർത്തുന്നു. സദസ്സിനെ വിജയിയുടെ മട്ടിൽ നോക്കിയ ശൈഷം തലക്കെട്ട്
 ഒന്നു കൂടി ആവർത്തിക്കുന്നു. വീണഭൂം വായന.) “വാനശംസ്തനിരീക്ഷണ
 ത്രാഞ്ഞി മാത്രമല്ല” (മറ്റാരു സ്വരത്തിൽ ഒന്നുകൂടി വായിച്ച് - ഇതയാ
 ഭൂരെ സഹജമായായു ശോഷ്ഠിയാണ്.) “വളർന്നതും വളർന്നുകൊണ്ടിരി
 ക്കുന്നതും ഇനിയും വളരുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതുമായ മാനസികശാസ്ത്രങ്ങളി

ലെല്ലാം നിഷ്പണാതനായ ...”എത്...ഹാ...ഹാ...നിഷ്പണാതൻ..ഗുഡ്!(പത്ര അൻ മടക്കി ഭാണ്ഡാർ തന്റെ അടുക്കി ഒന്നാമനേപ്പോലെ ചുറ്റും കരഞ്ഞുന്നു.)

പണ്ഡിതൻ 2 : (ഭാണ്ഡാർ തന്റെ നിന്ന് ഒരു പട്ടം വലിച്ചെടുക്കുന്നു. അതിന്റെ ചരട് വലിയാരു പതായി കൈയിൽ വെക്കുന്നു) ഈതു കണ്ണോ? ഈ നൃഞ്ഞിപ്പുത്. അതഴിനെതാഴിനെതു വരും. എൻ്റെ പട്ടം - നാനാവർണ്ണചമരിക്കുതം - അതു യർന്നുയർന്നുപോകും - അനുലോകങ്ങളിൽ. അപ്പേജെന്തയങ്ങളായ ആകാശപദ്മങ്ങളിൽ പുതിയ അറിവുകൾ തേടി - വാൽ കൊണ്ട് മഴവില്ലുകൾ വിരചിച്ച് - അനന്തതയുടെ അപാര വിസ്മയത്തിൽ - ചരടോ എൻ്റെ കൈയിൽ എൻ്റെ കൈയിൽ. (പട്ടം തിരിച്ചിട്ട് മറ്റവരെപ്പോലെ ചെണ്ട കൊട്ടി വേദിയെ ചുറ്റുന്നു.)

(മുന്നുപേരും പഴയ സംഖ്യാധനകൾ ഒന്നുകൂടി ഉരുവിടുന്നു. ഒപ്പം പരസ്പരം നോക്കുന്നു. ആദ്യമായി കണ്ടപോലെ അതുതം കൂറുന്നു. പരസ്പരം ഹസ്തഭാനം ചെയ്യുന്നു. പരസ്പരം പതിചയപ്പെടുത്തുന്നു.)

പണ്ഡിതൻ 1 : ഞാൻ -

പണ്ഡിതൻ 2 : അറിയാം. അറിയാം. ഞാൻ -

പണ്ഡിതൻ 1 : പിന്ന എന്നിക്കുറിയില്ല?

പണ്ഡിതൻ 2 : സന്ദേശം, സന്ദേശം!

(പണ്ഡിതൻ ഒന്ന് മുന്നിനോടും തിരിച്ചും. രണ്ട് മുന്നിനോടും തിരിച്ചും. ഇതേ ഉപചാരവാക്യകൾ. അവ പ്രത്യക്ഷത്തിൽത്തന്നെ പൊള്ളയാണെന്നു തോന്തിക്കുന്ന വിധം പലവുരു പറയപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രം പോലെ വികാരശുന്നുമാക്കണം.)

പണ്ഡിതൻ 1 : നമ്മൾ പ്രപഞ്ച ശിൽപ്പികൾ -

പണ്ഡിതൻ 2 : ത്രിമുർത്തികൾ.

പണ്ഡിതൻ 3 : സർവശാസ്ത്രവിത്തുകൾ.

സദാഗതിക്കു തുല്യം ഇല്ലരാതലം വിളക്കിടുന്ന ശക്തിയാർ, വ്യക്തിയാർ? ഞാൻ....ഞാൻ....ഞാൻ.....

(മുന്നു പേരും പിരിയുന്നു.)

പണ്ഡിതൻ 1 : (രണ്ടാമനേമാത്രം വേദിയുടെ ഒരുക്കിലേക്കു നീക്കി) നമ്മൾ തമ്മിലാക്കുമ്പോൾ നേരു പറയാമല്ലോ? (മുന്നാമനേചുണ്ടി) അയാൾ ഒരു കളി നാണ്യമാണ്.

(രണ്ടാമൻ തല കുല്പക്കുന്നു. അവർ ഗുഡമായി ചിരിക്കുന്നു. ഈ സമയം മുന്നാമൻ' നമ്മൾ പ്രപഞ്ച ശില്പികൾ' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടുകരഞ്ഞുകയാണ്. അയാൾ നിർത്തുമ്പോൾ ഒന്നാമൻ അതേരുടുക്കുന്നു. അയാൾ ദുരത്താകുമ്പോൾ രണ്ടാമൻ മുന്നാമനോടുക്കുന്നു.)

പണ്ഡിതൻ 2 : (മുന്നാമ്പോട്) നേരിയണേം? വെള്ളിയിൽ പറയണം. അയാൾ - (പുജ്യം എന്നാംഗ്യം.)

(ഒന്നാമൻ കരഞ്ഞിവരുമ്പോൾ രണ്ടാമൻ അതുപോലെ കരഞ്ഞുന്നു. മുന്നാമൻ ഒന്നാമനെന്നഅക്കറ്റി നിർത്തുന്നു.)

പണ്ഡിതൻ 3 : സത്യം പറഞ്ഞാൻ അവനില്ലേ അവൻ ..തലബയാരലക്കാരം. ദും. അലക്കാരം മാത്രം.

(മുന്നു പേരും മുന്നു കോൺഡോക്കു നീങ്ങി രഹസ്യം പറയുന്നതുപോലെ സദസ്സിനോട്)

പണ്ഡിതൻ 1 : ഉള്ളതു പറഞ്ഞാൽ ഉറിയും ചിരിക്കും. ചിരിച്ചോട്ട്. പക്ഷേ, പറയാതൊക്കുമോ?

പണ്ഡിതൻ 2 : ഇവർക്കിരുവർക്കും ഇഹലോകത്തിൽ അറിവൊരു ശുന്നപദം.

പണ്ഡിതൻ 3 : സത്യം സത്യം.

(വിദുഷകൻ കൈ കൊട്ടി അഭിനന്ദനം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.)

പണ്ഡിതൻ 1 : ഹാ! എൻ്റെ ശിഷ്യൻ!

പണ്ഡിതൻ 2 : എൻ്റെ അനുയായി!

പണ്ഡിതൻ 3 : എൻ്റെ സഹചരൻ!

(മുന്നു പേരും വിദുഷകനെപൊക്കി രംഗവേദിയിലാക്കുന്നു. അയാൾക്കു തിരിച്ചുപോയാൽക്കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്.)

പണ്ഡിതൻ 3 : പറയു! തൊന്ത്രേ ധിഷണാശാലി!

പണ്ഡിതൻ 2 : ഹെയ്! തൊനാണ്!

പണ്ഡിതൻ 1 : നീ എൻ്റെ ശിഷ്യൻ! പറയു. എൻ്റെ ചെരുപ്പിന്റെ വാര്ഷിക്കുവാൻ നിനക്കു ദയാഗ്രതയില്ലെന്ന്. സ്വീം. മടിക്കണ്ട.

വിദുഷകൻ : തൊനെന്തു പറയണം?

പണ്ഡിതൻ 1 : തൊനാണ് പണ്ഡിതരാജനെന്ന്

പണ്ഡിതൻ 2 : തൊൻ!

പണ്ഡിതൻ 3 : തൊൻ!

വിദുഷകൻ : രാജനാണെങ്കിൽ പീഠം കയറണം. സർവജനപീഠം.

പണ്ഡിതൻ 3 : അതിനോ പ്രയാസം! ഇതാ (ഓടി പീഠത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നു)

(ഒന്നാമനും രണ്ടാമനും തടസ്സം വിടിക്കുന്നു.)

പണ്ഡിതൻ 1 : ഏയ്! വരട്ട് - വരട്ട്

പണ്ഡിതൻ 2 : അങ്ങനെയാണു പോയാലോ?

പണ്ഡിതൻ 3 : (വിദുഷകനോട്) കണ്ടില്ലേ? ഇവർ-

വിദുഷകൻ : എന്നാലിനി ആയുധപരീക്ഷ

പണ്ഡിതൻ 1 : ആയുധമോ?

വിദുഷകൻ : അതെ, (മുന്നു പേരുടെയും തലയിൽ തൊട്ട്) ഇത്. ഇതിനേക്കാൾ പെരിയ ഒരായുധമോ? അതുവച്ചല്ലേ ഇതു കാട്ടിൽ അക്കലീകൾ - വയങ്ങൾ -

ചതികൾ - കൊലകൾ - പിന്നിൽനിന്നു കുത്തി മലർത്തും സ്വന്നേഹം ബുദ്ധി
കൾ - മഹായുദ്ധങ്ങൾ

പണ്ഡിതൻ 3 : പരീക്ഷണമായിക്കോട്ട്.

പണ്ഡിതൻ 2 : അതിനുപായം?

വിദുഷകൻ : ഞാനുണ്ടാക്കാം (അവതിൽനിന്ന് അകന്ന് അവിടം മുഴുവൻ വ്യാപരിച്ചു
കൊണ്ട്) ഇക്കാട്ടും കാട്ടിൽ - കാണുന്നില്ലോ?

പണ്ഡിതൻ 1 :

പണ്ഡിതൻ 2 : ഉണ്ടല്ലോ.

പണ്ഡിതൻ 3 :

വിദുഷകൻ : പണ്ടാരു മൃഗരാജനുണ്ടായിരുന്നു.

പണ്ഡിതൻ 1 :

പണ്ഡിതൻ 2 : പണ്ട്

പണ്ഡിതൻ 3 :

വിദുഷകൻ : കമയിലങ്ങനേവേണം പറയാൻ. പക്ഷേ അതു പണ്ടല്ല

പണ്ഡിതൻ 1 : എന്നിട്ട്?

വിദുഷകൻ : അവൻ ഈ കാട്ടിൽ അലഞ്ഞു നടന്നു.
കാനനശാന്തി തുലഞ്ഞു.

ഇവിടെ ചരാചരസ്സേഹം മാഞ്ഞു

ഇണകൾ പിരിഞ്ഞു മരിച്ചു.

ചോലകൾ ചോരയോലിച്ചു ചുവന്നു

ചേലുകൾ കെട്ടു കരിന്തിരി കത്തി

തീർഞ്ഞു കാട്ടിൽ നാഗരികം

പണ്ഡിതൻ 2 : ഹായ് കഷ്ടം! അഹോ കഷ്ടം!

പണ്ഡിതൻ 1 : ചരിത്രത്തിന്റെ ഇരുണ്ട അധ്യായം
ചരിം..ചരിം.....

പണ്ഡിതൻ 3 : എന്നിട്ട്?

വിദുഷകൻ : ഒടുവിൽ ഒരു കാട്ടാളൻ അവനെക്കാനു. സ്വന്നം വർഗ്ഗത്തെ
കൊന്നാടുകിയ ആ വിനാശത്തെ ഒരുപിന്തു മുനക്കാണ്ടവൻ ടക്ക!..
(പണ്ഡിതൻമാർ മുവർക്കും ആശ്വാസഭാവം പ്രത്യുക്ഷം)

പണ്ഡിതൻ 3 : കൊന്നോ!

പണ്ഡിതൻ 2 : ചങ്ങതാ?

വിദുഷകൻ : കൊന്നു. കൊന്നു. ചത്തു.

പണ്ഡിതൻ 1 : അതും ഇതും തമ്മിൽ - പരേതനായ ആ സിംഹവും ഞങ്ങളും തമ്മിൽ-

വിദുഷകൻ : ഉണ്ട്. ബന്ധമുണ്ട്. (മുന്നുപേരെയും വിളിച്ചുകൊണ്ടു പീംത്തിലേക്കുള്ള
പട്ടികൾ കയറി സദസ്സിൽനിന്ന് അകന്ന് രംഗഭാഗത്തെക്കു വിരൽ
ചുണ്ടി) കാണുന്നില്ലോ?

പണ്ഡിതൻ 1 : അസ്ഥികൾ

- പണ്ഡിതൻ 2 :** ഉല്ലു ശിരസ്സ് ....പരേതനായ സിംഹത്തിന്റെ അടഞ്ഞ കണ്ണുകൾ നിസ്സഹായം...നിരാലോഭം.
- പണ്ഡിതൻ 3 :** അവൻറെ ജടകൾ...പുരം തോൽ.
- വിദുഷകൻ :** അതു തന്നെ. കാട്ടുമൺഡിൽ ചിതറിവീണ അനേകായിരം കബന്ധങ്ങൾ മേൽ പുതിയ ചെടികൾ മുളച്ച് ചിലതു കായും കനിയുമേകി, പക്ഷേ, ഇന്നും അവൻറെ അസ്ഥികൾ - തലയോട് - പുരംതോൽ -
- പണ്ഡിതൻ 1 :** അവൻറെ അസ്ഥികൾ തൊൻ ബന്ധിപ്പിക്കും. അതിനുള്ള വിദ്യ എനി കരിയാം. എനിക്കു മാത്രം...ഈ പീംമെനിക്കുള്ളതാണ്. ഹായ്! നോക്കി നില്ക്കിനീ! (ചെണ്ട കൊട്ടി പടികളിൽഞ്ഞി പിന്നിലേക്ക് ഓടിമറയുന്നു.)
(രംഗസ്ഥിതർ സാക്കുതം നോക്കിനിൽക്കുന്നു)
- പണ്ഡിതൻ 2 :** ശരിയാണാല്ലോ. അതാ - അതാ - അതാ...
(ഒന്നാമൻ വിജിഗീഷ്യവായി തിരിച്ചുവരുന്നു)
- തൊനും മോശകാരന്നല്ല, ഇതാ കണ്ണോള്ളു....(പിന്നിലേക്ക് ഓടിമറയുന്നു)
- പണ്ഡിതൻ 1 :** പുരം തോൽ എടുത്തിട്ട് ....ദേ! ആ വിദ്യ - ആ വിദ്യ എനികൾ -
(രണ്ടാമൻ വിജയിയായി മടങ്ങിവരുന്നു)
- പണ്ഡിതൻ 2 :** അതു ബന്ധിപ്പിച്ചു, വെള്ളുവിളിക്കെട്ട് തൊൻ, എന്നെ ജയിക്കാൻ ആരുണ്ട്? ആര്?
- പണ്ഡിതൻ 3 :** തൊൻ അമരമന്ത്രം - പുനർജ്ജനിമന്ത്രം - അതറിയുന്ന തൊൻ....
തൊൻ...തൊൻ മാത്രം.
(വിദുഷകൻ തന്റെ സ്ഥാനത്തെക്കു പോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.)
പോകരുത്, എൻ്റെ വിജയം നശ നേത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു കാണു....എന്നിട്ട് -
- വിദുഷകൻ :** തൊൻ ഇവിടെ ഇരുന്നു കണ്ണോള്ളാം. (ഇരിക്കുന്നു)
- പണ്ഡിതൻ 3 :** (തന്റെ തലയിൽക്കെട്ട് അഴിച്ച് ഒന്നാമനോടും രണ്ടാമനോടും) ഇതു നിവർത്തിപ്പിടിക്കു.
- പണ്ഡിതൻ 1 :** എന്തിന്?
- പണ്ഡിതൻ 3 :** കാണാൻ പോകുകയല്ല പുരം?
- പണ്ഡിതൻ 2 :** എനിക്കു വയ്ക്കു
- പണ്ഡിതൻ 3 :** അതു പാടില്ല. നിങ്ങൾക്കു കാണണേ?
- പണ്ഡിതൻ 2 :** എത്ത്?
- പണ്ഡിതൻ 3 :** എങ്ങുമെന്തുമോടാതെ ഇവിടെ നിന്നു തൊൻ മന്ത്രം ജപിക്കും.
അപ്പോൾ എൻ്റെ അഞ്ചാനത്തിന്റെ ഫലോദയം സർവജനപീഠത്തിനു തൊന്ത്യികാരി. ആ പീഠത്തിന്റെ മുകളിൽത്തന്നെ, പിടിക്കു...പിടിക്കു... (രണ്ടുപേരെയും നിർബന്ധിപ്പിച്ച് പിടിപ്പിക്കുന്നു.)
(അവർ ഒരു കമകളിത്തിരസ്സില പോലെ തലയിൽക്കെട്ടു നിവർത്തിപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുന്നാമൻ പടിയിൽ ഒരു ചുവടിംഞ്ഞി നിന്ന് ചെണ്ട കൊട്ടി ആണ്ടിച്ചാരകാരനെപ്പോലെ വട്ടം കരഞ്ഞി വായ്ത്താരികൾ കൊണ്ടു മന്ത്രം

ജപിക്കുന്നു. പെട്ടെന്നു തിരള്ളീലയ്ക്കു പിന്നിൽ സിംഹത്തിന്റെ ഉഗ്രമായ അലർച്ച്. തിരള്ളീല പിടിച്ചിരുന്നവർ പെട്ടെന്നു നിശ്ചലരാകുന്നു. മുന്നാ മൾസ് ഉയർത്തിയ ചെണ്ട കണ്ണ് അപ്പാട നിൽക്കുന്നു. വിദുഷകൾ താനി രിക്കുന്നിടത്തു നിന്നു പകുതി എണ്ണീറ്റു പോകുന്നു. അലർച്ച് വീണ്ടും തിര ലൂപ്പിലയ്ക്കു മുകളിൽ സിംഹത്തിന്റെ തിരനോട്ടം)

വിദുഷകൾ : പരേതനായ സിംഹം ഉണർന്നു. മുഖപണ്ഡിതമാരേ! നിങ്ങൾ ഉണർത്തി.

സിംഹം : (തിരള്ളീലയ്ക്കുള്ളിൽത്തെന്ന) എന്ന ഉണർത്തിയതാർ?

പണ്ഡിതൻ 3 : (വികരിവികരി) എൻ്റെ പാണ്ഡിത്യം... പരീക്ഷണം.... വിജയം.... സർവവിജ്ഞാനപീഠം...

സിംഹം : (ഉറക്കെ ഭ്യാനകമാം വിധം പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് ക്ഷണം ഇക്ഷണം...

പണ്ഡിതൻ 3 : അയ്യോ! അയ്യോ!
സിംഹം “എനിക്ക് ക്ഷണം, ക്ഷണം....”

സിംഹം തിരള്ളീല പിടിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു പേരേയും മാൻ മാൻ സമീപിച്ച് അവരുടെ തലയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന തുണിയഴിച്ച് അവരെ മുടുന്നു. തിര ലൂപ്പിലയിലെ പിടി വിട്ടുപോകുന്നു. സിംഹം ആരുമറിയാതെ മുന്നോട്ടു പടികളിരഞ്ഞിവരുന്നു. മുന്നാമൻ രംഗവേദിയാകെ രക്ഷയ്ക്കെന്ന നിലയ്ക്ക് പരക്കം പായുന്നു. സിംഹം ഉച്ചത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് ഗൃഹാമുഖങ്ങളിൽ ചെന്നുപെട്ടെന്നപോലെ ഉച്ചലാഷിണിയിൽക്കൂടി മുഴങ്ങി ക്ഷേരകുന്നു. ഒപ്പം എങ്ങുനിന്നെന്നനിയാതെ ആസുരമായ ശ്രംബീറ്റ്‌സ്, സിംഹം ചുവടുവയ്ക്കുന്നു. പരവശനായ മുന്നാമൻ തളർന്ന് പടിയിൽത്തട്ടി താഴെ വീഴുന്നു. സിംഹം അവൻ്റെ മുകളിൽ ക്രൂരവും പെപശാച്ചികവുമായ സന്തോഷത്തോടെ ആ ചുവന്ന തുണി പൂർണ്ണമായി വിരിക്കുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ് സദസ്സിന്റെ നേർക്ക് നടക്കുന്നു. അതേ ചിത്രയോടെ അതേ വാദ്യാക്കവട്ടിയോടെ)

വിദുഷകൾ : (തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ചാടിയെന്നീറ്റ് സദസ്സിനോട്) ഇനിയുള്ള കമാഡേഷം എനിക്കെനിയില്ല. സിംഹം പുനർജ്ജനിച്ചു. മുഖപണ്ഡിതമാർമ്മത്തിച്ച് അവനെ ഉണർത്തി, പാമരമാരേ! നിങ്ങളുടെ വില്ലുകൾ തൊടുത്തുകൊള്ളുവിൻ! (സദസ്സിനിടയിൽക്കൂടി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ഓടിമറയുന്നു.)

(സിംഹം സദസ്സിനുനേർക്ക് അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കെ - വിദുഷകൻ്റെ ആഹ്വാനം മാത്രതുകൊണ്ടിരിക്കെ - അന്യകാരം)

(കർണ്ണ)

അഭ്യാസം

I. പദ്ധതിചയം :

വിജ്ഞൻ, ജനപീംഞ്ചൽ, ത്രയം, ദുർഗമം, ശാസ്ത്രവിശാരണൻ, കോവിഡ്, ധൂരന്ധരൾ, ബുഡുക്ഷു, പ്രവൃത്തം, നിഷ്ടാതൻ, അജ്ഞതയം, സദാഗതി, ധിഷണ. ധരാതലം, കബ സ്യം, വിജിഗീഷ്യ, അമരമന്ത്രം. ഗുഹാമുഖം, ആസുരം

II. വിപരീതപദ്ധതികളുകു :

പണ്ഡിതൻ, വിജ്ഞാനം, ദുർഗമം, അജ്ഞതയം, ശാന്തി

III. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

അനുസ്മരിപ്പിക്കുക, ആപ്പാദഭരിതൻ, നിരാലംബം

IV. രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമുടുക :

1. വിദ്യുഷകൻ തേടി നടക്കുന്നതാരെയാണ്?
2. തന്യുരാൻസ് കല്പന എന്തായിരുന്നുവെന്നാണ് വിദ്യുഷകൻ പറയുന്നത്?
3. കുമാരനെ അനേകശിച്ച് വിദ്യുഷകൻ എത്തിപ്പുട്ടത് എവിടെയാണ്?
4. പണ്ഡിതമാർ സ്വയം ചെണ്ട കൊട്ടി വരുന്നുവെന്നത് എന്തിനെന്താവാം സുചിപ്പിക്കുന്നത്?
5. ചതിത്രത്തിന്റെ ഇരുണ്ട അല്പായതെത്തു ഇല്ലാതാക്കിയത് ആരാണ്? എങ്ങിനെ?

V. പണ്ഡികയിൽ ഉത്തരമുടുക :

1. നോമത്രെ പണ്ഡിതനെ നാടകക്കൂത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
2. മുന്നു പണ്ഡിതമാരുടെ കമാപാത്രാവിഷ്കരണം കൊണ്ട് നാടകക്കൂത്ത് ഉദ്ഘാഷിക്കുന്നതെന്ത്?
3. വിദ്യുഷകൻ നടത്തിയ ആയുധ പരീക്ഷ എപ്പേക്കാരമായിരുന്നു?
4. മുഗരാജനായ സിംഹം കാട്ടിലെത്തു നടന്നതോടെ സംഭവിച്ചതെന്തെല്ലാം?
5. മുന്നു പണ്ഡിതമാരും പരസ്പരം വെല്ലുവിളിച്ചത് എന്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു?
6. മുന്നു പണ്ഡിതർ പുനർജ്ജമം നല്കിയ പരേതനായ സിംഹം എന്ന കമാപാത്ര കല്പനകൊണ്ട് നാടകക്കൂത്ത് സുചിപ്പിക്കുന്നതെന്നാവാമെന്ന് എഴുതുക

VI. ഒന്നരഫുറത്തിൽ കവിയാതെ ഉത്തരമുടുക :

1. 'മുന്നു പണ്ഡിതമാരും പരേതനായ സിംഹവും' എന്ന നാടകത്തിന് ഒരു ആസ്ഥാദനക്കു രിപ്പോഴുക

അമ്മ തുറക്കുന്ന വാതിൽ

വി. ആർ. സുധിഷ്

[വി. ആർ. സുധിഷ്: 1961-ൽ വടകരയിൽ ജനിച്ചു]. മടപ്പള്ളി ഗവ: കോളേജ്, തലമുറി ബേബ്ലേൻ കോളേജ്, മദ്ദിരാശി സർവകലാശാല എന്നി വിഡണ്ടാളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം. കൊഴിക്കോട് ചേളന്നുർ ശ്രീ നാരായണഗുരു കോളേജിൽ മലയാളം അധ്യാപകനാണ്.

ആധുനികതയ്ക്കു ശേഷം മലയാള ചെരുക്കമാ സാഹിത്യത്തിന്റെ രൂപഭാവങ്ങളിൽ വൈവിധ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനപങ്കു വഹിച്ച കമാക്കുത്താൻ സുധിഷ്. ക്രുരഹലിതക്കാരൻ ദൈവം, കമ പഠിയും കമമാമൻ, ദൈവത്തിനൊരു പുവ്, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വയസ്സാകുന്നു, വംശാനന്തര തലമുറ, ചോലമർപ്പാതകൾ, രാജാവിന്റെ മീനുകൾ, സകടമരം, കഞ്ചിപമം, വാക്കുകൾ സംഗീതമാകുന്ന കാലം വരുന്നുണ്ട്. ഒരു എഴുത്തുകാരി അറിയുന്നു (കമാസമാഹാരങ്ങൾ) കമാനരം, നോവൽവെളിച്ചങ്ങൾ, സമുദ്രവിപഞ്ചിക (ലേഖനസമാഹാരങ്ങൾ), അനീജിപ്പുതം (ബാലസാഹിത്യം) ആത്മഗാനം, ഏഴുതിയ കാലം (ഓർമ്മക്കുർപ്പുകൾ) തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാനകൃതികൾ.]

ഒരു ആദിമശിഗരത്തിലേക്ക് ഓർമ്മയുടെ വാതിൽ തുറന്ന് അമ്മ ഇരഞ്ഞിപ്പോയി. അവിടെ വീടും അവതുടെ പുതുഷനുമുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ വിളിക്കായി അവർ കാതോർക്കുകയായിരുന്നു. ഏറ്റവും സൗമ്യമായി, പ്രിയയായി അയാൾക്കായി വാതിൽ തുറക്കുകയായിരുന്നു. കാലം അവർക്ക് മുന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളെ നൽകി. മുതിർന്ന് മുപ്പെട്ടതിയ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ശ്രിമല്ല വാതിൽപ്പട്ടിയിൽ മുട്ടിയപ്പോൾ അമ്മ വ്യുലയായി. ഒരു നാൾ ഒരു തീവേനലിന്റെ നിറുകയിൽ കിടന്ന് പുതുഷൻ പൊലിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അമ്മ ഏകാന്തയായി. ഏകിലും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ വലിയ വാതിൽ തുറന്നുവെച്ച് പ്രതീക്ഷാഭരിതമായ നിറഹൃദയങ്ങളാട ജീവിച്ചുപോന്ന അമ്മ പുലർക്കാലത്തിനു തൊടുമുന്ന് നിന്നു മുറിഞ്ഞു ഇരുട്ടിൽ സ്വയമരിയാതെ ഓർമ്മയുടെ വാതിൽ തുറന്നു പോയി. അങ്ങനെ ഒരു ആദിമശിഗരത്തിലേക്ക് ഇരഞ്ഞിപ്പോയി.

അന്തം പുലർന്നു തുട്ടതു. പുലർച്ചയുടെ ഇളം കൈകളിൽ മഞ്ഞു പരന്നു. ഓലുണ്ടാലിയും, കാട്ടുണ്ടാലിയും മരക്കാവത്തു പാടി. സസ്യങ്ങൾ കുളിരന്നു. ആദിമശിഗരിൽ താതിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്ന് അമ്മ പായ ചുരുട്ടി. അടുപ്പിൽ തീ പുകയ്ക്കാനായി അവർ സബലപ്പുക്ക് നടക്കുന്നോൾ ഇമുവശങ്ങളിലുമുള്ള മുറികളിൽ മകളുടെ ഉറക്കത്തിന്റെ തീമെയാണുകം കേട്ടു. അടുപ്പിൽ അമ്മ തീ കൊള്ളുത്തി. അപ്പോൾ പുറത്ത് നന്നെ വെളിവുമായി. ഉമ്മ രഞ്ഞെ വാതിൽ അമ്മ തുറന്നു വച്ചു.

മക്കൾക്ക് ഇഷ്ടപലാഹാരങ്ങൾ എന്നുകാണ് അംഗ ഉച്ചന്നമും പിരവ നാക്കിൽ തേണ്ട ചീറ്റി. കലവറ യിൽ കയറി പഴുത്ത കുളി ഉത്തരവാദി ദുഷ്ടം. കുളിക്കാൻ ചുടുവെള്ളമൊരുക്കി. അപ്പോഴേക്കും അംഗ തളർന്നിരുന്നു. പുറത്ത് വെയിലായിരുന്നു. അംഗ തുറന്നുവെച്ച വാതിലിലുടെ അംഗ അറിയാതെ ഏപ്പോഴോ മക്കൾ പുറത്തു പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അത് ഇരുയിടെ പതിവായിരിക്കുന്നു. നന്നാ കാലത്ത് പുറത്ത് പോകുന്ന മക്കൾ കൂച്ച രാത്രിയിലോ പാതിരയിലോ മാത്രമാണ് തിരിച്ചെത്തുന്നത്. വാതിലിൽ മുട്ട് വിചുന്നതും കാത്ത് ഉൽക്കണ്ണം യോടെ ഉറക്കം വെട്ടിഞ്ഞ് അംഗയ്ക്ക് കിടക്കേണ്ടി വരുന്നു.

വീട് നിഘ്നബന്ധമായിത്തുടരുന്നു.

അംഗ വാതിലടച്ചു. അല്ലെങ്കിലും മക്കൾ വന്നാലും വീട് മുന്നത്തിന്റെ കൈനില തന്നെ. അവ രോന്നും പായാതെയായിരിക്കുന്നു. മുട്ടിടേക്കാണ് മക്കൾ പോകുന്നതെന്ന് അംഗയ്ക്ക് അണി വില്ലു. നന്നാ ഇരുട്ടുവരെ അവർ പുറത്ത് ഏതെന്തുകുന്നുവെന്ന് നിശ്ചയമില്ല.. വളർന്ന് മീശകുരുത്തപ്പോൾ തന്നെ കാര്യമായ മാറ്റം അവർക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വളരെ ശാരവത്തെമായ നിറപ്പുകൾപ്പോൾ അവമുടെ മുവത്ത് കാണാനുണ്ട്. ഒന്നും അംഗ ചോദിക്കാറില്ല. ചോദിച്ചാലും ഉത്തരം കിട്ടിയെന്നുവരില്ല. അതുകൊണ്ട് നിഘ്നബന്ധധായി വിന്നയായി മക്കളുടെ മുവത്തെക്ക് ഉറുന്നോക്കും. ആഹാരം പോലും അവർക്ക് വേണ്ടനായിരിക്കുന്നു. തുറന്ന വാതിലിലുടെ നന്നാതിയാടുക പോലും ചെയ്യാതെ അവർ കടന്നു പോകുന്നു. അവതിരഞ്ഞിപ്പോയ ലോകത്തിലേക്ക് അംഗ കണ്ണുനട്ടു. കടുത്ത വെയിൽ പുമ്പൻ കണ്ണിയാളുന്ന ലോകം അംഗയ്ക്ക് കാണാം. ഇങ്ങ് ദുരന്നിന്ന്.

അംഗ പുറത്തിരഞ്ഞാറില്ല. വെവ്യവ്യും മുർഖാവിൽ കത്തിയിരഞ്ഞിയതോടെ അവർ തന്നെ പുരുഷനായി എന്നും തുറന്നു കൊടുത്ത വാതിൽ വിട്ട് ഇരഞ്ഞാതെയായി. വീടുവാതിലിൽക്കണ്ണിൽ ഒരു കാവത്തിക്കാരി കണക്കെയ്യായി. ഭർത്താവിന്റെ ഓർമ്മകളും കുട്ടികളും ഉശ്രക്കാളുന്ന വീട് ഉപാസിച്ചു കാക്കുന്നു. ഉച്ചക്ക് ഉഡണാരുക്കിയെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെന്നും മക്കൾ വന്നില്ല. രാത്രി വന്നാലും അവർക്ക് അത്താഴം വേണ്ടും. പിറ്റേന് പരുവിന്റെ കാടിവെള്ളത്തിലും അയലംതെ പാറുവക്കുയുടെ ഓൺഡബ്രത്തിലും മക്കൾ തിന്നാതെ ചോറും. മക്കൾ പോയ

തോടെ വ്യസനത്തോടെ അമ്മ ഉച്ചയുണിനുള്ള ഒരുക്കമായി. അമവാ ഇന്നവർ വന്നാലോ. ആരേങ്കില്ലും ഓരാൾ. അമ്മ അരി കഴുകിയിട്ടു. വെള്ളതി മുറിച്ച് മണ്ണത്തും മുളകും കലക്കി. ചീര നൃറുക്കി ഉപ്പേരിയൊരുക്കി. അടുത്ത വീടിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ ആരേയും കണ്ണില്ല. എന്തോ ഇന്നയിടെ അയൽവീടുകളിലെല്ലാം ഒരു മാറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പിരകുവശത്തെ കാവിന പ്ലാറ്റ് മെമ്താനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഫുട്ടോൾ കളി നടക്കാറില്ല. ഒരു ചെറുക്കനേയും കാണാറില്ല. ഇവരെക്കെ എവിടെപ്പോയി? അപ്പോൾ അമ്മ ഓർത്തു.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം അപ്പുറത്തെ പറമ്പിൽ നിന്ന് ആരോ പറഞ്ഞത്, പുറത്ത് എന്തോ കുഴപ്പം നടക്കുന്നുണ്ടാതെ. എന്തു കുഴപ്പമാണെന്ന് അമ്മയ്ക്ക് മനസ്സിലായില്ല. ഉമ്മറത്ത് പത്ര കാരണനിഞ്ഞ പത്രം നിവർത്തി നോക്കിയിട്ടും ഒന്നും കണ്ണില്ല. എല്ലാം ശാന്തമായിരിക്കുന്നു പത്രത്തിൽ. ഇപ്പോഴും അമ്മ ഉമ്മറതുവന്ന് പത്രം നിവർത്തി. നിറങ്ങ ചിരിയുമായി കൈ കൂപ്പി നില്ക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഒന്നാം പേജിൽ തന്നെയുണ്ട്.

കുഴപ്പം നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർക്കൊക്കെ ഇങ്ങനെമതി മരന്ന് ചിരിക്കാൻ കഴിയുമോ? അമ്മ പത്രമെൻഡിൽ തന്റെ ജോലിയിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു പോയി. എക്കില്ലും അവരുടെ ഉള്ളിൽ വേവലാതി കരജുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അമവാ എന്തെങ്കില്ലും കുഴപ്പം പുറത്തു നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ എൻ്റെ മകൻ, ദൈവമേ, നടപ്പാതിര വരെ പുറത്തു അവരെന്തെടുക്കുകയാണ്! ഇന്ന് തിരിച്ചെത്തിയാൽ അവരെ പ്രത്യേകമായി ഇക്കാര്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്തണമെന്ന് അമ്മ നിശ്ചയിച്ചു. നേരമന്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഇനി വീടണായണം. കണിഗ്രാമായിത്തന്നെ പറയണം.

ഉച്ചയുണ്ട് ഒരുക്കി അമ്മ പുറത്തെക്ക് കണ്ണയച്ചു. തിളയ്ക്കുന്ന വെയിൽ മുറിച്ച് കടന്ന തത്തുന്ന മകളിൽ ഒരാളെങ്കില്ലും കണ്ണില്ല. നിറ്റേബീംമായ ചോതുരുത്തുകൾ പോലെ എല്ലാ വീടുകളും കണ്ടു. വിധവയുടെ വിചാരങ്ങൾ പോലെ ആകാശത്തിൽ മേലാങ്ങൾ. ഒരാളേയും പുറത്തു കാണാനില്ല. അയൽ വീടുകളിലെ അമ്മമാരല്ലാം ഇങ്ങനെങ്ങാക്കത്തു തനിച്ച് മക്കളേയും കാത്തിരിക്കുകയാണോ? ഒച്ച കെട്ടങ്ങളിയ ചുറ്റുപാടുകൾ അമ്മയെ വല്ലാതെ ചകിതയാക്കി. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ തെക്കെ വീടിലേക്ക് നീട്ടിവിളിച്ചു. മറുപടിയൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പാറുവമയെയും പിളിച്ചുനോക്കി. അവിടെ ആളുനക്കമുള്ള ലക്ഷണമെയില്ല.

അമ്മ അടുക്കലെയിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചുവന്നു. പാത്രങ്ങൾ വെള്ളിറിട്ടു കഴുകിവെച്ച് അമ്മ കുളിച്ചു വന്നു. അപ്പോൾ ഉച്ചയടങ്ങി. മകളാരുമെത്തിയിട്ടില്ല. വാതിൽക്കൽ അവർക്കാത്തിരിപ്പായി. വല്ലാതെ കഴീനിതയായിരുന്നു അമ്മ. ഒന്നുമധ്യങ്ങളാമെന്ന് തോന്തിയെ കില്ലും കിടന്നപ്പോൾ ഉറക്കം വന്നില്ല. ഉള്ളിൽ പേടി പാളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മകളെവിടുത്തിയാണ്?

എന്തോ ബഹാദും കേട്ട അമ്മ എഴുന്നേറ്റ് ജാലകത്തിലുടെ നോക്കിയപ്പോൾ തെരുവ്. തെരുവിലുടെ ആരേരാക്കേയോ പരക്കും പായുന്നു. തെരുവിന്റെ അങ്ങോ തലയക്കൽ തീ കത്തിയാളുന്നു. അമ്മ പുറത്തെക്കിരഞ്ഞി നോക്കി. എന്തോ കട കത്തിയെരിയുകയാണ്. അമ്മ പേടിച്ച്

അക്കെതക്കുതന്നെ കയറി. വല്ലാത്ത തളർച്ച തോന്തി. ഉരങ്ങാൻ കഴിയുന്നില്ല. കണ്ണടക്കു നോൾ തല മുരണ്ട് കരഞ്ഞുന്നു. നെഞ്ച് ശക്തിയായി മിടിക്കുന്നു.

അമ്മയുടെ ഏകാന്തനിമിഷങ്ങളിലേക്ക് സന്ധ്യ പാണ്ഠത്തി. അമ്മ വിളക്കു കൊള്ളു തതി. സന്ധ്യാവന്നും ചെയ്തു. ഒരു ഫയർ എൻജീൻ കുതിച്ചുപോകുന്ന ശബ്ദം അവരുടെ ചെവിയിലിരുമ്പി. അമ്മ വാതിലാടച്ചു. അക്കെതക്ക് ഇരുട്ട് പമ്പിക്കിടന്ന മുറികളിലെല്ലാം വെളിച്ചും നിരച്ചു. പേടിച്ച് പേടിച്ച് എല്ലാ മുറികളിലും ചെന്നു നോക്കി. ജാലകങ്ങൾ അടച്ചു പുട്ടുനോൾ പുറത്തെ ഇരുട്ട് കണ്ണ് തുറിക്കുന്നു. പേടി തുളച്ചു കയറുന്നു. മകൾ ഒന്നു വേഗം വന്നുത്തി യെങ്കിൽ....

ഈനി വയ്ക്കു. ഇനി മക്കളെ പുറത്തു വിടാനേപറ്റില്ല. ഇരുണ്ട രാത്രിക്കപ്പുറം എൻ്റേ മകൾ തനിച്ചാണ്. അമ്മ വാതിലിൽ വീഴുന്ന മുട്ടുകൾക്കായി. മക്കളുടെ വിളികൾക്കായി കാതോർത്തു. അവരുടെ കാത്തിരിപ്പ് ആഴത്തിലുള്ള സഹനമായി - അവിടേക്ക് രാത്രിയുടെ പേടിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ കടന്നു ചെന്നു. കണ്ണടച്ചു അമ്മ മക്കളെ കാത്തു. നേരം ഇഴഞ്ഞു കടന്നു.

മക്കളാരും വന്നിട്ടില്ല. രാവേരെ ചെന്നിരിക്കുന്നു, ഇക്കഴിഞ്ഞ രാത്രികളിലെ പതിവ് ഇന്നും ആവർത്തിക്കുന്നു. എപ്പോഴാണ് അവർ വത്കകയെന്നറിയില്ല. വരുന്നതും ഓനിച്ചായിരിക്കയില്ല. ഓനുറങ്ങാൻ, സ്വസ്ഥയാകാൻ അമ്മ കൊതിച്ചു. പക്ഷേ ഉറക്കം വരുന്നില്ല. എപ്പോഴാണ് മകൾ വന്നു വിളിക്കുകയെന്നറിയില്ലപ്പോ. തിരിഞ്ഞും മറഞ്ഞും അമ്മ കിടന്നു. മനസ്സും ഭേദവും ഒരുപോലെ നോന്തു. പുറത്തു ഇരുട്ടു കടലായി തുളച്ചു. അമ്മ തന്റേ പുരുഷനെന്നാർത്തു. രാത്രിയിൽ ഈ സമയത്താണ് അദ്ദേഹം വാതിലിൽ വന്നു മുട്ടുക. ഉറകമെിളച്ച താൻ കാത്തിരിക്കും. അദ്ദേഹം വന്നാൽ പിന്ന പുലർച്ചയിലേക്ക് അധികം ദൂരമുണ്ടാവില്ല. വെളിച്ചം വീഴുനോൾ തോർത്തെടുത്തു കഴുത്തിൽ ചുറ്റി ഇരുങ്ങും, രാത്രിയിൽ താൻ തുറക്കുന്ന വാതിലിലും തിരിച്ചെത്താനായി. എങ്ങാട്ടു പോകുന്നുവെന്നറിയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ പ്പോലെ ഇന്ന് ഇതാ മക്കളും. ജന്മം മുഴുവന്നും താൻ വാതിൽക്കാവൽക്കാരിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ശാന്തമായ ഒരുക്കം എന്നോ എന്ന കൈവിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ അമ്മമാരും ഇങ്ങനെതന്നെപ്പാലെയായിരിക്കും. അവർക്കാർക്കും ഉറകമെണ്ണാകില്ല. ഉരങ്ങാൻ അവരുടെ മകൾ, അവരുടെ പുരുഷൾ, അനുവദിച്ചുന്നുവരില്ല. നിദ്ര കെട്ട രാത്രിയാകുന്നു അമ്മ. കാത്തിരിപ്പിന്റേ മുന്നു. ആഴത്തിലുള്ള സഹനം. അടയ്ക്കുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാതിൽ, എന്നാണ് ഒരുമയ്ക്ക് സ്വസ്ഥമായി ഓനുറങ്ങാൻ കഴിയുക?

വാതിലിൽ ആരോ മുട്ടിയതുപോലെ, 'അമ്മ' എന്ന വിളിക്കുന്നതുപോലെ. അമ്മ ചാടിപ്പിടഞ്ഞണീറ്റ് വാതിലിൽ ഓനുകൂടി ചെവിയോർത്തു നിന്നു. അതെ, ഇളയ മകൾന്റെ സ്വരം. അവൻതന്നെ എന്ന് ഓനുകൂടി ഉറപ്പു വരുത്തി അമ്മ വാതിൽ തുറിന്നു. പുറത്തു ആരേയും കണ്ണില്ല. ഇരുട്ട്, തെരുവിൽ അപ്പോഴും കത്തിയടങ്ങാത്ത തീ. അമ്മയുടെ മനസ്സിലും തീയാളി. അവർ വാതിൽ പെട്ടെന്ന് അടച്ചുപൂട്ടി. ആരായിരുന്നു വിളിച്ചത്? തനിക്ക് തോന്തിയതായിരുന്നോ?

അംഗ വന്നു കിടന്നതെയുള്ളു. അപ്പോൾ പിന്നെയും വാതിലിൽ മുട്ടു കേട്ടു.. “അമേ” എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അതെ മകൻ തന്നെ. ഇളയവൻ. അംഗപോയി വാതിൽ തുറന്നു. തുറന്ന വാതിലിലുടെ അവൻ അകത്തു കടന്നു. അവനാകെ കഷീണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നന്നെ മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്നു വേശം. എവിടെയായിരുന്നു നീയിൽ നേരവും! അംഗ പതിവുപോലെ ചോദിച്ചു. അവനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. വന്ന് അതതാഴും കഴിക്കും. അംഗ വാതസല്യം നീട്ടി. അവൻ തന്റെ മുറിയിൽകയറിപ്പോകുന്നോപോൾ പതുക്കെ പറഞ്ഞു. “വേണ്ട്” അംഗയുടെ മനസ്സിടിഞ്ഞു. കുറച്ചു കഴിച്ചോ. വേണ്ട വിശപ്പില്ല. അവൻ മുറിയുടെ വാതിലംഞ്ഞു.

അംഗയ്ക്ക് കരംജിൽ വന്നു. വിളവിവെച്ചുത് ആറിത്തണ്ണുത്തിരിക്കും. എപ്പോഴായിരിക്കും മറ്റുള്ളവരെന്തുക? നേരമെത്രയായെന്നറിയില്ല. മകൻ മുറിയിൽ നിന്നും ശബ്ദമൊന്നും കേൾക്കാനില്ല. അവനുറങ്ങികഴിഞ്ഞിരിക്കും. അവനിന് വല്ലതും കഴിച്ചുകാണുമോ? അവൻ മുവുത്തു കടുത്ത പരവശതയുണ്ട്.

നേരു പിന്നെയും നീങ്ങിപ്പോയി. ഒരുരക്കത്തിന്റെ ഇല വന്ന് അംഗയുടെ കണ്ണുകളിൽ വീഴാൻ തുടങ്ങിയതായിരുന്നു. അനേരും വാതിലിൽ മുട്ടു വീണ്ടും. “അമേ” എന്നു വിളിക്കേട്ടു. അംഗ ചാടി എണ്ണീറ്റ് വാതിൽ തുറന്നു. മുത്ത മകൻ. അവനും അകത്തായി. ദീർഘമായി അംഗ ഒന്നു നിശ്ചസിച്ചു. എവിടെയായിരുന്നു നീയിൽ നേരവും? പതിവുചോദ്യം അംഗ എടുത്തിട്ടും. അവൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. വാതസല്യത്തിന്റെ കഷണമുണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് അവൻ പറഞ്ഞു. അതതാഴും വേണ്ട. വിശപ്പില്ല. അംഗ പിന്നെ ഒന്നും പറയാൻ പോയില്ല. നിർബന്ധിച്ചാൽ അവൻ കുറച്ചു കഴിച്ചുന്നുവരും. വേണ്ട. വിശപ്പില്ലെന്നേ പറഞ്ഞത്. അവൻ മുറിയിൽ കയറി വാതിലംചെയ്തു.

എടക്കാരത്തിലേക്ക് അംഗ നോക്കി. മുന്നു മണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി പ്രഭാതത്തിലേക്ക് അധികമൊന്നുമില്ല. ഉള്ളി എപ്പോഴാണ് വരിക? അംഗ മുത്ത മകൻ മുറിയുടെ വാതിലിൽ മുട്ടി ചോദിച്ചു. ഉള്ളി വന്നില്ലെല്ലാ. നീ അവനെക്കണ്ണോ? അകത്ത് ഇല്ലെന്ന പതിഞ്ഞ ശബ്ദമുയർന്നു. അംഗ വീണ്ടും കിടന്നു. പുറത്തെ വിളക്ക് അണച്ചില്ല.

ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടണ്ണല്ലോ മകൻ വരിക. ഓരോന്നാലോച്ചിച്ച് അംഗ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അംഗ ഓർത്തത്ത് മകളുടെ അച്ചുനെയായിരുന്നു. ഇനിയും തിരിച്ചെത്താത്ത ഉള്ളിയേയും. ഈ രാത്രിയിൽ അവൻ എവിടെയാണ് പോയിക്കിടക്കുന്നത്? മുത്ത മകൻ മുവുത്ത് ദു:ഖത്തി നേരുയും നേരുശൃംഖലയും വടുകൾ കെട്ടി കിടക്കുന്നത് അംഗ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. മകളെല്ലാം ഇങ്ങനെപരവരവശരാകുന്നതെന്തു കൊണ്ടാണ്? ഇവരോക്കെ പുറത്ത് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?

സമയം ഇരുട്ടിൽ വെന്തുനീറി. എത്രോ പാതിരാപ്പുക്കണ്ണി കുവി. അപ്പോൾ വാതിലിൽ മകൻ മുട്ടി വിളിച്ചു. ഒരുരക്കത്തിന്റെ നീർച്ചേംബരിലേക്ക് അംഗ ഇരങ്ങാൻ തുടങ്ങിയതായിരുന്നു. അവൻ തെട്ടിയുണ്ടനു. പതിഭ്രമത്തോടെ ചെന്ന് വാതിൽ തുറന്നു. അവശതയുടെ

ദു:ഖവുപമായി മുന്നിൽ ഉള്ളി. എവിടെയായിരുന്നു നീ...? അഞ്ച്ചക്ക് ഉത്തരം കിട്ടിയില്ല. നിന്നുക്കും വേണ്ടെങ്കിലോ...? അമ്മ അങ്ങെനെയാണ് ചോദിച്ചത്. അഞ്ച്ചയുടെ ശബ്ദത്തിൽ കല്ലീരു കലർന്നിരുന്നു. അവൻ ഒന്നും പറയാതെ മുറിയിൽ കയറി വാതിലടച്ചു. അഞ്ച്ചക്ക് ഒന്നുറക്കെ കരയണമെന്ന് തോന്തി. ചുമതിൽ മകളുടെ അച്ചുൻ്ന് എല്ലാം കാണുന്നുവെന്ന് അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. കരയരുതെന്ന് തന്നോട് പറയുന്നുവെന്ന് അവരറിഞ്ഞു.

എടക്കാരം സമയമറിയിച്ചു. നാലര. അഞ്ച്ചക്ക് കിടക്കണമെന്ന് തോന്തിയില്ല. അവർ മരക്കേസേരയിൽ നട്ട നിവർത്തിയിരുന്നു. മകളുടെ മുറിയിൽനിന്ന് ശബ്ദമൊന്നും കേൾക്കാനില്ല. കുറേയിരുന്നപ്പോൾ തളർച്ച തോന്തി. അവർ പിന്നെയും കിടന്നു. ഒരുക്കം തന്നെ ഒഴുക്കിലേക്ക് എടുക്കുന്നതുപോലെ തോന്തി. അപ്പോൾ കാകക്കൾ കരഞ്ഞു.

അഞ്ച്ച പായ ചുരുട്ടി. അടുപ്പിൽ തീ പുകയ്ക്കാനായി അവർ ബഖപ്പെട്ടു നടക്കുന്നോൾ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള മുറികളിൽ മകളുടെ ഉറക്കത്തിന്റെ തിരയെണ്ണുകം കേട്ടു.. അഞ്ച്ച അടുപ്പിൽ തീ കൊള്ളുത്തി. അപ്പോൾ പുറത്തു നന്നെ വെളിച്ചുമായി.

പ്രഭാതത്തിൽ അന്നും അഞ്ച്ച തുറന്ന വാതിലിലുടെ മകൾ പുറത്തു പോയി.

വ്യാകരണം

അലങ്കാരം : യമകം

വ്യത്തം : വസന്തതിലകം

രചന : ആശയവിപ്പുലനം

നാളത്തെ വിഷുക്കണി

മേലുൽ ഓമോദൻ

[മേലുൽ ഓമോദൻ: 1934-ൽ കോഴിക്കോടു ജില്ലയിലെ മേലുൽത്തേണി ജനിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് സംഗ്രഹിത്യത്തിൽ ബിരുദങ്ങൾ ദിവ്യം നേടി. തമിഴ്നാട് സർക്കാരിന്റെ ട്രഷറിയിൽ ഉദ്യാഗസ്ഥനായിരുന്നു. മലയാളം, തമിഴ്, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളിൽ പ്രാവിശ്യം നേടിയിരുന്ന അദ്ദേഹം മലയാളത്തിനു പുറമെ തമിഴ്, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകളിൽ കവിതകളും ലേവനങ്ങളുമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കേരളീയതയുടെ തന്മായാർന്ന സംസ്കാരങ്ങൾ കാച്ചിക്കുറുക്കിയ വാക്കുകളിലാവിഷ്കർക്കുന്ന മേലുൽ ഓമോദന്റെ അസാധാരണമായ പ്രമേയങ്ങളെ പോലും സ്വാഭാവികമാണോ സ്വച്ഛമമാണോ പറയാവുന്ന ശ്രദ്ധിയില്ലെട അസാധാരണകാന്തിയുള്ള ചപനാശില്പങ്ങളാക്കുന്ന കവിയാണ്. ശ്രീ രാമ രാമ പോറ്റി, ശ്രീമകേകകൾ, ധ്യാനമണികൾ (കവിതകൾ), നാഭബ്രഹ്മം തെടി - ത്യാഗരാജസ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രം, ജ്വാലയും വൈഴിച്ചവും - ചട്ടമി സ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രം, കവിതയ്ക്കാരു ചരമക്കുറിപ്പ് (വി മർശനം) എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിലും കരുണാപ്പതികം. മുന്നം പൊഴിയുംപോത്, ശ്രീ നാരായണ ഗുരു പുതുവരവെവ തന്ത്രേളിയ മഹാൻ എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ തമിഴിലും The legend of sri chattambiswami Thiruvatikal എന്ന പുസ്തകം ഇംഗ്ലീഷിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2006-ൽ അന്തരിച്ചു.]

ആധുനിക ജീവിതത്തിലെ ആകുലതകളും ദുരന്തങ്ങളും മഹാരോഗങ്ങളും ഭീതിയും അസുസ്ഥിതിയും അനുശാസനത്തിന്റെ ശീതളസ്വർഗം പോലെ നാളത്തെ വിഷുവിനെവരവേറ്റു കൊണ്ട് വിഷുപക്ഷി കുവുന്നു. ഒരുദിവസം സന്നദ്ധത്തിൽ വരുമ്പോൾക്കുകയും വരും കാലത്തെക്കുറിച്ച് ശുഭ്രതീക്ഷ വെച്ചു പുലർത്തുകയും, ചെയ്യുന്ന കവിമനസ്തിനെ'നാളത്തെ വിഷുക്കണി' എന്ന കവിതയിൽ ദർശിക്കാം. ധ്യാനമണികൾ എന്ന സമാഹാരത്തിൽനിന്നെടുത്ത താണി കവിത.]

നാളയാണാല്ലോ വിഷ്ണു!
കണ്ണികാണുവാൻ കണ്ണികൾ
പോളകൾക്കുള്ളിൽ കാഞ്ഞു
കിടന്നു പ്രതീക്ഷകൾ.
കർണ്ണികാരങ്ങൾ തങ്ങ-
കണ്ണുകളണിയവ
പിന്നെയും പാടാനെത്തി
പണ്ഡത്തെ വിഷുപ്പുകൾ.
നാളയാണാല്ലോ വിഷ്ണു
കളിവേദിയിൽ വീണ്ടും

കാളിക്കോഡൻ, കുന്നറിൻ
മുകളിൽ കുടമാറും.

രജു പുരുഷത്തി കാലം
സംക്രമപ്പുലതിനർ
തിരുവിണ്ണമുറും വീണാഭും
പൊന്തിയാലമെമാരുക്കുന്നു
ശ്രദ്ധമേഖലങ്ങൾ നിശ്ചൽ
നീഞ്ഞിയ പാതിവിധിയിൽ
ഭൂമിന്തൻ പ്രദക്ഷിണാ
വഴിയിൽ താലപ്പുബലി
നാളിയാണാല്ലോ വിഷ്ണു
നവവർഷംഭാഗിനി
രോമഹാശങ്കരേ പുട്ടി
നിന്മിക്കലുായ് അനുമാവുകൾ.

വിളക്കായ്ക്കത്താം മീന-
പ്രാണംഡൾ, പുതിയൊരു
വിതയെ പ്രതീക്ഷിച്ചും
മണ്ണിന്ത്യുശ്രിതാപങ്ങൾ,
ചാകവാളംതിന്റെ നിന്മ-
മെത്തുനാ കാറ്റിൽ നാനാ
ദിക്കുകൾ വിട്ടും നെടു-
വിരിപ്പിന്തും നെനകാശുങ്ഗങ്ങൾ,

ഈ വരശിചതന്നിട
ക്കെവിടെ നിഃനാ വന്ന
കുവുന്നു മേടപ്പുകൾ,
'നാളിയാണാല്ലോ വിഷ്ണു'
മനസ്സിൽ ലീലാമേഹ-
കാതുകം കാലഞ്ഞിന്ത്യി
മനീഞ്ഞുവാൻ കാതതു
മയഞ്ഞീ സ്വപ്നാശ്വരിൽ.

മിനുങ്ങൾ വാങ്ങിക്കണ്ണാടി
വെള്ളതിക്കണ്ണിത്തട്ടിൽ

കുണ്ണുങ്ങൾ ദീപംകുറ-
ദീപ്തികൾ പൊൻതാലിയിൽ.
മഹമായ ചിത്രതുകി
നിർക്കയാണക്കുട്ടത്തിൽ
മഹലിയിൽ നീലസ്ത്രിലി
ചുടിയ മാധ്യാരുപം.
ചിന്മയമാദ്യശൃംതിൻ
പ്രോജ്ഞവലപ്രഭാവത്തിൽ
കണ്ഠമിഴിക്കുവാൻ വെന്നി
യുറങ്ങൾ സകലപങ്ങൾ

മഴയായ്, മഞ്ഞായ്, പിന്ന
വേന്നലായ് വസന്തത്തിൻ
മധുരസ്മിതങ്ങളായ്
മാറുമിക്കാലപ്പോക്കിൽ
നാളത്തെ കണ്ണിത്തട്ടി-
ബൈന്താവാം? കൈവല്യമോ,
ജീവന്നു വിശ്രാന്തിയോ,
ഭൂവമോ, സംതൃപ്തിയോ,
മാരിയോ? മഹാരോഗ
ഭീതിയോ, ഭൂക്കമുമോ,
മാരകായുധങ്ങൾക്കിൻ
നിണന്നീരാട്ടോ? പിന്ന
എന്താവാം കൈനീട്ടമായ്
കിട്ടുന്നതറിവീലു,
എന്നാലും സമാധാനം
ശിതളസ്പർശം പോലെ
നോവുന്ന മനസ്സിനു
സ്വപ്നം കണക്കുങ്ങുവാൻ
കുവുന്ന വിഷുപ്പക്ഷി;
'നാജൈയാണാല്ലോ വിഷ്ണു.

അട്ടാസം

I. പദപരിചയം :

കർണ്ണികാരം, കാപ്പ്, ശ്രൂമം, ഉൾത്താപം, ദീപാക്കുരം, ചിന്യം, ഫോജ്ജലം, പ്രഭാവം, കൈവല്യം, വിശ്രാന്തി, നിണം, മാൻ.

II. സന്ദർഭം വിവരിച്ച് ആശയം വിശദമാക്കുക :

1. ഒരു ചുറ്റുത്തി കാലം.....പ്രദക്ഷിണവഴിയിൽ താലപ്പോലി!
2. ഈ വരശ്ച തന്നിടക്കവിട....മയങ്ങീ സ്വപ്നങ്ങളിൽ
3. മഹമായ ചിരി തുകി നിർക്കയാണകൂട്..... യുരങ്ങീ സകല്പങ്ങൾ

III. രണ്ടാം മുന്നൊ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. 'പിന്നുയും പാടാനെത്തി പണ്ടതെത വിഷുപ്പുകൾ'- എപ്പോഴാണ് വിഷുപ്പുകൾ പാടാനെ തതിയത്?
2. കവി സ്വപ്നങ്ങളിൽ മയങ്ങിയതെപ്പോൾ ?

IV. വഞ്ചികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. കാലം ഒരു ചുറ്റു ചുറ്റി സംക്രമപ്പുലതിയിലെത്തിയപ്പോഴെത പ്രകൃതിയെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
2. നാളെയെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ പ്രതീക്ഷകളും നേന്തരാശ്യങ്ങളുമുശിക്കൊള്ളുന്ന ജീവിത തതിന്റെ സമ്മിശ്ര ഭാവങ്ങളെ കവി ചിത്രീകരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
3. മാറുന്ന കാലപ്പോക്കിൽ നാളെതെ കണ്ണിത്തട്ടിലെന്താക്കയുണ്ടാവാമെന്നാണ് കവി കരുതുന്നത്?
4. ഭാവികാലതെക്കുറിച്ചുള്ള കവിയുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ എത്ര തരത്തിലുള്ളതാണ്?

V. ഒന്നപ്പുറത്തിൽ കവിയാതെ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. 'പ്രതീക്ഷയുടെ കവിതയാണ് നാളെതെ വിഷുക്കണി' - ഈ പ്രസ്താവനയുടെ വെളിച്ചതിൽ കവിതയ്ക്ക് രാാസ്യാദനകുറിപ്പുമുതുക

മന:പാഠമാക്കുക :

മഴയായ്, മൺതായ്, പിന്ന..... 'നാളെയാണല്ലോ വിഷു.

തമിഴും മലയാളവും

ഡോ.കെ.എസ്.പ്രകാകര വാഗ്യാർട്ട്

[ഡോ.കെ.എസ്.പ്രകാകരവാഗ്യാർട്ട്: 1933-ൽ കുറീപ്പുറത്തിനടുത്തുള്ള വട്ടങ്കുളത്തു ജനിച്ചു. മദ്ദരാൾ പ്രസിഡൻസി കൊള്ളേജിൽ നിന്ന് ബി.എ.ഓണോഴ്സും മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് എം.ലിറ്റും നേടി. അബ്ദൂ മലേ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ ഡിപ്ലോമയും അവിടെ നിന്നു തന്നെ ഡോക്ടറേറ്റും നേടി. എഡിനിബേരോ യൂനിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപത്രിപഠനം നടത്തി. 1961 മുതൽ 1976 വരെ അബ്ദൂമലേ സർവ്വകലാശാലയിൽ ലക്ചററായിരുന്നു.

1976 മുതൽ 1979 വരെ മദ്ദരാൾ സർവ്വകലാശാല മലയാളവിഭാഗത്തിൽ റീഡറായും 1979 മുതൽ 1994-ൽ ഒരുദ്യാഗ്രിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നു വിരുദ്ധമാന്നതു വരെ മലയാള വിഭാഗം അഖ്യാക്ഷരായും പ്രവർത്തിച്ചു. ആധുനികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തുണ്ടശ്രീ മലയാള തത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന ആദ്യപുസ്തകം ഇത്രേം ശാഖാ അഗ്രസ്ഥിയുമൊന്നില്ലെങ്കിലും 'ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്ര'മെന്ന കൃതിയാണ്. ഭാഷയുടെയും വ്യാകരണത്തിന്റെയും വിമർശനത്തി നേരുകയും മേഖലയിൽ നിരവധി സംഭാവനകളും ചിത്രങ്ങളും പണ്ഡിതനാണ് ഡോ.കെ.എസ്.പ്രകാകരവാഗ്യാർട്ട്. ശ്രദ്ധിപ്പിക്കപാടം, ഭാഷയും മനഃശാസ്ത്രവും, പുർവ്വക്രൈറ്റഭാഷ, ഗവേഷണ പദ്ധതി, മൊഴിയും പൊരുളും, തെളിവും വെളിവും, മലയാള വ്യാകരണസ്ഥിക്കൾ, മലയാളം മാറ്റവും പളർച്ചയും തുടങ്ങിയ മലയാളം പുസ്തകങ്ങളും Studies in Malayalam Grammar, Introduction to Research Theory എന്നീ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും സന്ധാരണ നിർവ്വഹിച്ച ഭാവിഡാഖാശാസ്ത്രപഠനങ്ങൾ, കലാക്ഷേത്രി, സോവത്ര പഠനങ്ങൾ, Poetry and National awakening, History of Malayalam Language എന്നീ പുസ്തകങ്ങളും നൂറി ലേറെ ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് മലയാളത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2010-ൽ അന്തരിച്ചു.

അക്ഷരം, പദം, വ്യാകരണം, വാക്യരൂപനാണി കാര്യാജ്ഞിൽ തമിഴിനും മലയാളത്തി നുമുള്ള സാദൃശ്യവെസാദൃശ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന 'മൊഴിവഴികൾ' എന്ന സമാഹാര തത്തിൽ നിന്നൊടുത്തതാണ്.]

ആര്മുഖം :

ഇന്ത്യയിൽ ഏതാണ്ട് നാനുറോളം ഭാഷകളുണ്ട്. അവ നാലു ഭാഷാഗോത്രങ്ങളിൽ പെടുന്നു. (i) ഇൻഡോ-ആര്യൻ, (ii) ഭ്രാവിഡം, (iii) ആസ്ക്രിക്ക്, (iv) സിനോ-ടിബറ്റൻ. ഉത്തര മേന്തുന്ന ഭാഷകളുണ്ടു് കരുതി വരുന്നവയിൽ മിക്കതും ഇൻഡോ-ആര്യൻ ശാഖയിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ശാഖയിലെ എറുവും പഴക്കമുള്ള ഭാഷയാണ് സംസ്കൃതം. സംസ്കൃതം ഇന്ന് വ്യവഹാരഭാഷയല്ല. അതിന്റെ മൊഴിഭേദങ്ങളായ പലതരം പ്രാക്കൃതഭാഷകളിൽനിന്നുണ്ട് ഉത്തരമേന്തുന്ന ഭാഷകൾ രൂപപ്പെട്ടു വന്നത്. സിനി, പഞ്ചാബി, ഗുജറാത്തി, രാജസ്ഥാനി, ഹിന്ദുസ്ഥാ

നി, ഉറുളു, ഭോജപ്പുരി, മെമ്പിലി, ഓറിയ, ബകാളി, ആസ്സാമീസ്, മറാറി, കൊക്കണി, എന്നീ ഉത്തരേന്ത്യൻഭാഷകളും സിംഗളീസ് (ശ്രീലങ്ക), മഹത്ത് (മിനിക്കോയ് ദീപുകൾ) എന്നീ ഇന്ത്യക്കു പുറത്തുള്ള ഭാഷകളും ഇൻഡോ ആരുന്ധഭാഷകളാണ്. ആസ്ട്രോ-ഇംഗ്ലീഷ് ശാഖയിലെ ഭാഷകളിലും ഓറിസ്സ, മധ്യപ്രദേശം, ബംഗാൾ, ആസ്സാം എന്നിവിടങ്ങളിലെ ഗ്രിവർഗ്ഗക്കാരുടേതാണ്. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കു പട്ടണത്താറൻ പ്രദേശങ്ങൾ, ഹിമാലയത്തിന്റെ അടിവാരപ്രദേശങ്ങൾ, സിക്കിം, ആസ്സാം എന്നിവിടങ്ങളിലെ ഗ്രിവർഗ്ഗക്കാർ, നാടോടികൾ എന്നിവരുടെ ഭാഷകൾ ചേർന്ന താണ് സിനോ-ടിബറ്റൻ ശോത്രം.

ദ്രാവിഡഭാഷകളുടെ നമുക്ക് സാമാന്യമായി അറിയാം. 'സാമാന്യമായി' എന്നു പറഞ്ഞത് പലർക്കും സുക്ഷ്മമായി അറിയില്ല എന്നു സുചിപ്പിക്കാനാണ്. തമിഴ്, മലയാളം, തലുക്ക്, കർണ്ണാടകം എന്നിവ ദ്രാവിഡഗോത്രത്തിൽ ചേർന്ന ഭാഷകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ വർ പലരുമുണ്ടാകാം. ചിലരെക്കിലും തുളുഭാഷയെക്കുറിച്ച് കേട്ടിരിക്കും. ദ്രാവിഡഭാഷകളുടെ എല്ലാം അഞ്ചിൽ ഒരുഞ്ചുനില്ല. ചുരുങ്ഗിയത് ഇരുപത്തിയൊന്നു സത്രന്തഭാഷകൾ ദ്രാവിഡഗോത്രത്തിലുണ്ടെന്ന് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് അറിയാം. അവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലേണ്ണാണ് പുഷ്ടഭാഷകൾ. അതായത്, ലിപിയും സാഹിത്യവുമെല്ലാം ഉള്ളവ. തുളുവിന് പ്രത്യേക ലിപിയില്ലെങ്കിലും സാഹിത്യമുണ്ട്. മറ്റു ദ്രാവിഡഭാഷകളും ലിപിയും സാഹിത്യവുമില്ലാത്ത അപുഷ്ടഭാഷകളാണ്. ദ്രാവിഡഭാഷകളും ദക്ഷിണത്യൻ ഭാഷകളാണെന്ന ധാരണ ശരിയല്ല. ദ്രാവിഡത്തിലെ അപുഷ്ടഭാഷകളിൽ പലതും ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഒറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ സംസാരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഒരു ദ്രാവിഡഭാഷ (ബോഹുധി) ഇന്ത്യക്കു പുറത്തും (ബലുച്ചിസ്ഥാൻ).

ദ്രാവിഡഭാഗോത്രത്തിലെ പുഷ്ടഭാഷകളിൽ വളരെ അടുപ്പമുള്ള ഭാഷകളാണ് തമിഴ്, മലയാളവും. അക്ഷരം, പദം, വ്യാകരണം, വാക്യാലടന്നെന്നിവയിലെല്ലാം ഈ രണ്ടു ഭാഷകളിൽ വളരെയധികം സാദ്യശ്രൂ കാണാൻ കഴിയും. തമിഴ്-മലയാളങ്ങളിലെ സമാനപദങ്ങളിലെ സാദ്യശ്രൂവൈസാദ്യശ്രൂങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അർമ്മപരമായ കാര്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്.

സമാനാർമ്മപദങ്ങൾ :

രണ്ടു ഭാഷകളിലും ഒരേ പ്രാമാണികാർമ്മം ഉള്ള പദങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ആട്ടം, ആഴം, ഇടം, കട്ടിൽ, കടൽ, ഓന്ന്, താലി, പനയയം, പുല്ല്, വിരക്, അളക്കുക, ഉടുക്കുക, എഴുതുക, തിരുത്തുക, മറക്കുക, പിടിക്കുക എന്നീ പദങ്ങളുടെ പ്രാമാണികാർമ്മങ്ങൾ രണ്ടു ഭാഷകളിലും ഒന്നാണ്. പ്രാമാണികാർമ്മം എന്നാൽ ആദ്യം തോന്നുന്ന അർമ്മം എന്നാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ഇവക്കെല്ലാം വേരെ അർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. തമിഴ് മലയാളത്തിലെ സമാനാർമ്മപദങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രയോഗാർമ്മം ഒന്നായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഉദാഹരണങ്ങൾ: മലയാളത്തിൽ വാച്ച് “നടക്കുമ്പോൾ”, തമിഴിൽ “ഓടും”. നാം മുറ്റം “അടിക്കു”മ്പോൾ, തമിഴിൽ മുറ്റം “പെറുക്കും”. നടക്കുക, അടിക്കുക എന്നിവയുടെ പ്രാമാണികാർമ്മങ്ങൾ രണ്ടു ഭാഷയിലും ഒന്നാണെന്നോർക്കുക.

സംസ്കാരസൂചകപദങ്ങൾ :

എത്തു ഭാഷയിലും ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ പ്രാദേശികത്തനിമ സുചിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ഉണ്ടാവും. അത്തരം പദങ്ങളെ വിവർിക്കുന്നത് എല്ലപ്പുമല്ല. അവയെ സംസ്കാരസൂചകപദങ്ങൾ എന്ന് വിജിക്കാറുണ്ട്. മലയാളത്തിലും അങ്ങനെയുള്ള ധാരാളം പദങ്ങളുണ്ട്. ചിലത് ചുണ്ടിക്കാണിക്കാം: തിവാട്, കെട്ടുകല്യാണം, തെയ്യം, വള്ളംകളി, വിഷുക്കണി, നാലുകെട്ട്, കാരണവർ, കഴകം, ഓണപ്പുടവ, മരുമകത്തായം, ഓട്ടംതുള്ളൽ, പുമുഖം, പഴംപൊരി ... ഈയ്ക്ക് തമിഴിൽ സമാനാർമ്മപദങ്ങൾ ഉണ്ടാവില്ല. അന്യഭാഷക്കാർക്ക് എത്ര വിവരിച്ചുകൊടുത്താലും ഈ മാതിരി പദങ്ങളുടെ വൈകാരികാർമ്മം മുഴുവൻ പിടിക്കിട്ടുകയില്ല. വൈകം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ “റ്റുപ്പാപ്പാക്കാരാനേണ്ടാർന്നു” എന്ന നോവൽ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു വിവർിക്കുന്നത് ചെയ്ത ആർ. ഇ. ആഷർ തന്നെക്കുഴക്കിയ കുറെ കാര്യങ്ങൾ സരസമായി ഒരു ലേവന്തതിൽ എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ങ്ങെ പദം, വ്യത്യസ്താർമ്മങ്ങൾ :

ങ്ങെ പദത്തിന് മലയാളത്തിലെയും തമിഴിലെയും അർമ്മങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസമുണ്ടാകാം. പ്രാധാന്യികകാർമ്മങ്ങളിലാണ് ഈ വ്യത്യാസം എന്നോർക്കുക. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ (അർമ്മം സുചിപ്പിക്കാൻ സന്ദർഭത്തിനുവേണ്ടി, ഇംഗ്ലീഷിനേക്കുട്ടപിടിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഓരോനും വിവരിക്കേണ്ടിവരും)

പദം	മലയാളം	തമിഴ്
വെള്ളം	Water	Flood
കുഴന്ത്	Medicinal Oil	Broth
ആവി	Steam	Spirit
അകലം	Distance	Breadth
കിളി	Sparrow	Parrot
പനി	Fever	Snow
ചളി	Mud	Mucus

ങ്ങെ അർമ്മം, വ്യത്യസ്തപദങ്ങൾ :

അർമ്മം	മലയാളം	തമിഴ്
News	വാർത്ത	ചെയ്തി
Falsehood	കളഞ്ഞ / നുണ്ട്	പൊയ്യ്
Meat	ഇംച്ചി	കരി
Fine	പിച്ച	അപരാതം
West	പടിഞ്ഞാറ്	മേർക്ക്
Cry	കരയുക	അഴു
Lie down	കിടക്കുക	പട്ടക്കു
Enquire	അന്നോഷ്ടിക്കുക	വിചാരിക്കു

ഒരേ പദം, കുടുതൽ സഹാർമ്മങ്ങൾ :

രണ്ടു ഭാഷയിലും ഉള്ള ഒരു പദത്തിന്റെ പ്രാധാന്യികാർമ്മം നോയിരിക്കും. എന്നാൽ അതിന്റെ സഹാർമ്മങ്ങളും പ്രയോഗാർമ്മങ്ങളും വേരെയായിരിക്കും. ഒരു പദത്തിന്റെ പ്രയോഗാർത്ഥങ്ങൾ എത്താക്കയോണനും നിർണ്ണയിക്കാൻ ആ പദം പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്ന വാക്കുങ്ങൾല്ലാം പരിശോധിക്കേണ്ടി വരും. എല്ലാപ്പുമുള്ള പണിയല്ലത്. 'അടിക്കുക' എന്ന പദത്തിന്റെ മലയാളപ്രയോഗങ്ങളും അതിന് വരുന്ന അർമ്മങ്ങളും നോക്കുക: കമ്പിയടിക്കുക, മുറുടിക്കുക, വെള്ളയടിക്കുക, കോപ്പിയടിക്കുക, തല്ലിയടിക്കുക, കണ്ണടിക്കുക, കാറ്റടിക്കുക, തിരയടിക്കുക, വീന്പടിക്കുക, അച്ചടിക്കുക, മണിയടിക്കുക, മിന്നലടിക്കുക, കൊള്ളയടിക്കുക, വഴക്കിക്കുക, കോളടിക്കുക, ചുള്ളമടിക്കുക, പുള്ളവടിക്കുക, കയ്യടിക്കുക, താളമടിക്കുക, കുറ്റിയടിക്കുക, നാറുമടിക്കുക, ചാറലടിക്കുക, മരുന്നടിക്കുക, കഞ്ചാവടിക്കുക, പേട്ടോളടിക്കുക, പന്പടിക്കുക, ഗോളടിക്കുക, ചിരകടിക്കുക, മൊട്ടയടിക്കുക, ചുറ്റിയടിക്കുക, തിരിച്ചടിക്കുക, ആൺടടിക്കുക, തുറന്നടിക്കുക, തേങ്ങലടിക്കുക. .ഇനിയുമുണ്ടാ? ഓരോ പ്രയോഗത്തിലും 'അടിക്കുക' എന്ന പദത്തിനു വന്നുചേരുന്ന നേരിയ അർമ്മവൃത്ത്യാസങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കും. ഒരു ഭാഷ ശരിക്കും പറിക്കണംമെങ്കിൽ അതിലെ പദങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യികാർമ്മങ്ങൾ മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ പോരാ. പ്രയോഗാർമ്മങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണം. തമിഴ് മലയാളത്തിൽ ഒരേ പദത്തിനു വരാവുന്ന സഹാർമ്മങ്ങൾ നോക്കുക.

പദം	മലയാളം	തമിഴ്
തുണ്ട്	Piece	Piece, towel
കുടം	Crowd	Crowd, meeting
പകാളി	Partner	Partner, relative
മരുമകൾ	Niece, daughter-in-law	Daughter-in-law
മുറിവ്	Cut, wound	Cut
താടി	Beard, chin	Beard
നാട്	Country, Native Place	Country
എണ്ണുക	Count	Count, think
വാഴുക	Live, rule	Live
മടങ്ങുക	Fold, return	Fold
പുളുക	Lock, plough	Lock

സംസ്കൃത പദങ്ങൾ, അർമ്മങ്ങളുടെ തൊട്ടുവരുത്താട :

തമിഴ്, മലയാളം, തെലുങ്കു, കർണ്ണാടകം എന്നീ ഭാവിയ പുഷ്ടഭാഷകളും സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് വാക്കുകൾ കൂടം കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റു മുന്നു ഭാഷകളെ അപേക്ഷിച്ചു തമിഴ് കുറച്ചേ കൂടം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളു. മാത്രമല്ല മറ്റു മുന്നു ഭാഷകളും തത്സമാജായും തദ്ദേശങ്ങളായും സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ തമിഴ് സംസ്കൃതപദങ്ങളെ തമിഴീകരിച്ചു മാത്രമേ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളു. അങ്ങനെതമിഴ്-മലയാളത്തിലേക്കു കൂടിയേറിപ്പാർത്ത സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ ചിലതിന് ഓരോ ഭാഷയിലും അർമ്മങ്ങം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു ഭാഷകളിലും വ്യത്യസ്താർമ്മമുള്ള അത്തരം

ചില പദങ്ങൾ ഇതാ:

പദം	മലയാളം	തമിഴ്
വാക്ക്	Word, promise	Promise, vote
വ്യവസായം	Industry	Agriculture
യോഗം	Meeting	Destiny
സമയം	Time	Time, religion
ദിവസം	Day	Funeral ceremony
അവസരം	Opportunity	Haste
വസതി	House	Convenience, wealth
വികാരം	Emotion	Ugliness
ആദരിക്കുക	Respect	Support
സാധിക്കുക	Be able	Accomplish
യോജിക്കുക	Agree	Think

സമാസങ്ങൾ :

ഒന്നിലധികം പദങ്ങളെ ചേർത്ത് രൂപീകരിക്കാറുണ്ട്. അത്തരം പദസം ഘാതങ്ങളെ സമാസങ്ങൾ അബ്ലൈഷിൽ സമസ്തപദങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു. ഏതെല്ലാം പദങ്ങളെയാണ് ചേർത്ത് സമാസങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുക എന്ന് പറയാൻ കഴിയുകയില്ല. ഓരോ ഭാഷയുടെയും പാരമ്പര്യവും തനിമയും സമാസരൂപവത്കരണത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു. പല സമാസങ്ങളുടെയും സമസ്താർപ്പം ഘടകപദങ്ങളുടെ അർമ്മങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. താമരപ്പുവ്, പക്ഷിക്കുട്, കൂട്ടുകച്ചവടം, ഉച്ചക്കുഴഞ്ഞം എന്നിവയുടെ അർമ്മം മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. “ഉച്ച്”, “കുഴഞ്ഞം” എന്നിവയുടെ അർമ്മങ്ങൾ പിന്തു കൊടുത്താൽ “ഉച്ചകുഴഞ്ഞം” തതിന്റെ അർമ്മം ഇതരരാഷ്ട്രകൾ സംസാരിക്കുന്നവർക്കുടി എല്ലാ പ്ലതിൽ മനസ്സിലാക്കും. ഘടകപദങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാം. എന്നാലും ലോകപരിചയവും അനുഭവജ്ഞാനവുമുണ്ടാക്കിൽ പദങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ച് അർമ്മം മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുണ്ടാകുകയില്ല. “ഇരുന്നുപെട്ടി” ഇരുന്നുകൊണ്ടുള്ള പെട്ടിയാണെന്നും “പണപ്പെട്ടി” പണം സുക്ഷിക്കാനുള്ള പെട്ടിയാണെന്നും “തീപ്പെട്ടി” തീയുണ്ടാക്കാനുള്ള പെട്ടിയാണെന്നും “ശവപ്പെട്ടി” ശവം അടക്കം ചെയ്യാനുള്ള പെട്ടിയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ ലോകപരിപ്രയം മതി. “സർബ്ബപ്പെട്ടി” യിൽ അർമ്മഗ്രഹണത്തിന് സന്ദർഭം കൂടി അവിയേണ്ടിവരും. അത് സർബ്ബം കൊണ്ടുള്ള പെട്ടിയാകാം. സർബ്ബം സുക്ഷിക്കാനുള്ള പെട്ടിയുമാകാം. എന്നാൽ ചില സമാസങ്ങളുടെ അർമ്മം ഘടകപദങ്ങൾക്കുള്ള അർമ്മങ്ങളുടെ ചേരുവയായിരിക്കില്ല. സമസ്താർമ്മം ലാക്ഷണികമോ ശൈലീപരമോ ആയിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ചില പദങ്ങൾ: കൈക്കുലി, നോക്കുകുത്തി, രക്തസാക്ഷി, കണ്ണുകടി, പുച്ചസന്ധാസി, കിളിവാതിൽ. “കണ്ണ്”, “കടി” (കുക) യുടെ അർമ്മം എല്ലാ പ്ലതിൽ മനസ്സിലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഇനി മുന്നാമതൊരു സമാസം ഉണ്ട്. ഘടകപദങ്ങളുടെ അർമ്മങ്ങളിൽനിന്ന് സമസ്താർമ്മം മനസ്സിലാക്കാമെങ്കിലും ആ അർമ്മത്തെക്കൊൾ സക്കുചിതമായ അർമ്മത്തിലായിരിക്കും അത്തരം പദങ്ങളുടെ പ്രയോഗം. ഇവിടെ ലാക്ഷണികമോ ശൈലീപരമോ ആയ അർമ്മമല്ല. സങ്കോചനം

(ചുരുങ്ങൽ) വന്ന അർമ്മായിരിക്കും കൂടുവാക്കുകൾക്കുള്ളത്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക. : പത്തായപ്പുര, ആട്ടക്കമെ, പണിമുടകൾ, ഉപ്പിലിട്ട്. പത്തായം വച്ചിരിക്കുന്ന പുരകളെല്ലാം “പത്തായപ്പുര” കളേം ആടാൻ വേണ്ടി രചിച്ച കമകളെല്ലാം “ആട്ടക്കമെ” കളേം എതു പണി മുടഞ്ഞിയാലും “പണിമുടക്കോ” എതു വസ്തു ഉപ്പിലിട്ടാലും “ഉപ്പിലിട്ടതോ” ആവില്ലെല്ലാ. മുന്നു തരം സമാസങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ സുചിപ്പിച്ചത്. ആദ്യത്തെത്ത് സാധാരണം. രണ്ടാമത്തെത്ത് ശ്രേണിപരം. മുന്നാമത്തെത്ത് സങ്കുചിതം. ഇവയിൽ ആദ്യവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവയ്ക്ക് തമിഴ്-മലയാളങ്ങളിൽ സമാനപദങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടാകും. മറ്റു രണ്ടെല്ലാത്തിനും സമാനരം അങ്ങൾ കുറവായിരിക്കും. മെല്ലപറഞ്ഞ മുന്നു സമാസങ്ങളിൽനിന്നും രൂപപരമായും അർമ്മപരമായും വ്യത്യാസമുള്ള ചില സമാസങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇനി സുചിപ്പിക്കാനുള്ളത്. ഇവയിൽ പലതും പ്രാദേശികത്തനിമ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരം സമാസങ്ങളിലെ ഒരു ഘടകത്തിന് എന്നാണ് അർമ്മം എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുക പ്രയാസമാണ്. ആ പദം ഒറ്റപുദ്രമായി ഉപയോഗിക്കു നേരാഴുള്ള അർമ്മമല്ല സമാസത്തിൽ ഉള്ളത്. ചിലപ്പോൾ ഈ പദത്തിന് ഒറ്റപുദ്രമായി പ്രയോഗമേ ഇല്ലെന്നു പറയേണ്ടിവരും. താഴേക്കാടുത്ത ഉദാഹരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ കാര്യം മനസ്സിലാകും : നല്ലവണ്ണം, കണ്ണിമാങ്ങ, കുഴിമടിയൻ, നിലവിളി, നൃണകുഴി, പനവരവിധിശി, വെളിച്ചുണ്ണ. ആദ്യസമാസത്തിലെ രണ്ടാം പദത്തിനും മറ്റു പദങ്ങളിലെ ഒന്നാം പദങ്ങൾക്കും അർമ്മം സകലപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കുക. “നല്ലവണ്ണ” ത്തിലെ “വണ്ണം” വേറെയും ചില സമാസങ്ങളിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. നേരാംവണ്ണം, ശരിയാംവണ്ണം എന്നിങ്ങനെ. ഇവിടെയെല്ലാം “വണ്ണ” ത്തിന് “രീതിയിൽ” എന്നർമ്മം കല്പിക്കാം. പക്ഷേ ഈ അർമ്മത്തിൽ ആ പദം സ്വതന്ത്രമായി പ്രയോഗിക്കാറില്ല. മറ്റു സമാസങ്ങളിലെ കണ്ണി, കുഴി, നില, നൃണ, പനവര, വെളിച്ചും എന്നിവയെല്ലാം സാധാരണപ്രയോഗത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ തന്നെ. എന്നാൽ ഈ അർമ്മത്തിലാണ് സമാസത്തിലും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയാമോ? ഈ ചോദ്യം ഭാവനയും പിന്താശക്തിയും ഉള്ള വായനക്കാരുടെ മുന്പിൽ വെക്കുന്നു.

പദക്കാശത്തിലെ വിടവുകൾ :

പ്രധാനമായും രണ്ടു തരത്തിലാണ് നാം “അറിവു” നേടുന്നത്. പ്രത്യുക്ഷാനുഭവത്തിലും ദയും മാധ്യമങ്ങളിലും ദയും. ആദ്യത്തെത്ത് പദ്വേദ്യന്തങ്ങൾ ഭൗതികപ്രപബന്ധവുമായി സന്പര്കത്തിലേർപ്പെട്ട സാധ്യതമാക്കുന്നതാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെത്ത്, പുസ്തകങ്ങൾ, ആനുകാലികങ്ങൾ, പത്രങ്ങൾ, റേഡിയോ, ലെഡിവിഷൻ, ചലച്ചിത്രം തുടങ്ങിയ പലതരത്തിലുള്ള മാധ്യമങ്ങളിലും ആർജിക്കുന്നതാണ്. മാധ്യമങ്ങളിൽ അറിവുള്ളവർ പറയുന്നത് കേൾക്കുക, വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അഖ്യാപനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നിവയും പെടുമെന്നാർക്കുക. മാധ്യമം കുറെ വിശാലമായ അർമ്മത്തിലാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സ്വാംശീകരിക്കുന്ന അറിവുകളെ, ധാരണകളെ, പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും കാര്യക്ഷമമായ മാർഗ്ഗം ഭാഷ തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, ഭാഷയ്ക്കും “എല്ലാ” ധാരണകളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എല്ലാ ധാരണകളെയും പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഭാഷയിൽ സമാനതരമായ പദങ്ങൾ ഉണ്ടാവണമെന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ നാം സംഭാഷണവേളയിലോ പ്രസംഗത്തിലോ ചർച്ചയിലോ “എന്നാ പറയേണ്ട തന്നെറിയില്ല”, “എങ്ങനെപറയണമെന്നറിയില്ല”, “അതോക്കെ പാണ്ടു ഫലിപ്പിക്കാൻ ബുദ്ധിമുടാണ് കേടും”, “ഈതല്ലാം അനുഭവിച്ചിരിയണം”, “പറഞ്ഞുതരാൻ പറ്റില്ല” എന്നാക്കപ്പെട്ടിരു

നുത്ത് ഭാഷയുടെ പരിമിതിയെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. “തന്നതില്ല പരനുള്ള കാട്ടുവാനോന്നുമേ നരനുപായമീശവൻ ഇന്നു ഭാഷയിൽപ്പുർണ്ണം....” എന്ന കവിവാക്യം ഈ യാമാർമ്മത്തിലേക്കു ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആശയപ്രഖ്യാതനോളം വികസിക്കാൻ ഒരു ഭാഷയ്ക്കും കഴിയില്ല. ഈ കാര്യം വിശദികരിക്കാൻ കുറെയധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ആവശ്യമാകയാൽ അതിനു തുനിയുന്നില്ല. പറയുന്ന കാര്യം ഏതാണ്ട് വായനക്കാർക്കു പിടിക്കിട്ടിയിരിക്കും. ശരി, ഈ ആമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്തി എന്താണെന്നോളോ? ആശയപ്രകാശനത്തിനുള്ള മുലകങ്ങളാണ് ഭാഷയിലെ പദങ്ങൾ. എല്ലാ ഭാഷകളിലും പദങ്ങൾ ഒരുപോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല. ചില ആശയങ്ങൾക്ക് സമാനതരമായ പദങ്ങൾ ചില ഭാഷകളിൽ കാണുകയില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലെ “ബേക്കഹാസ്റ്റ്” (പബ്ലുനാമുപയോഗിക്കാറില്ലെങ്കിലും) മലയാളത്തിൽ “പ്രഭാതക്ഷണം” ആയിട്ടുണ്ട്. “ലഞ്ച്” ഉച്ചക്ഷണവും, “ഡിനർ” അതാഴവും ആയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഭാഷയിലെ “സപ്രർ” മലയാളത്തിലില്ല. അതുപോലെ “കസിൻ” എന്നതിനു മലയാളപദമില്ല. “സിസ്കവറി” യും “ഇൻവൈൻഷനും” അർമ്മവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും നമുക്ക് “കണ്ടുപിടുത്ത” മാണ്. ഇങ്ങനൊരോ ഭാഷയിലും ചില ആശയങ്ങൾക്ക് പദങ്ങൾ ഉണ്ടാവില്ല. അവയെയാണ് പദക്കാശനത്തിലെ വിടവുകൾ എന്ന് ഇവിടെ സുചിപ്പിക്കുന്നത്. തമിഴ്-മലയാളത്തിലേക്ക് വരുക. മലയാളത്തിലെ മകൾ എന്ന പദത്തിന് സമാനതരമായി തമിഴിൽ പദമില്ല. അവരുടെ മകൾക്ക് അർമ്മം വേബോയാണ്. ഈ ആശയം സുചിപ്പിക്കാൻ തമിഴർ “കൂട്ടികൾ” എന്ന അർമ്മത്തിലുള്ള “കൂഴഞ്ചെനകൾ” എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിക്കുക. “നിങ്ങൾക്ക് എത്ര മകളുണ്ട്?” എന്ന് മലയാളത്തിൽ, “ഉകളുകൾ എത്രബന്ധകുഴഞ്ചെന്തെ?” എന്ന് തമിഴിൽ. തമിഴിലെ “എത്രബന്ധം” എന്ന പദം ശ്രദ്ധിക്കുക. അവർക്ക് സദ്യശാർമ്മമുള്ള മറ്റാരു പദം കൂടിയുണ്ട്: “എയുള്ളവ്”. ആദ്യത്തെത്ത് സംഖ്യാസുചകവും രണ്ടാമത്തെത്ത് പരിമാണസുചകവുമാണ്. മലയാളത്തിൽ ഇവ രണ്ടിനും കൂടി ഒരു പദമേ ഉള്ളു: “എത്ര”. ഇംഗ്ലീഷിലെ “പാരന്റ് സ്”ന് സമാനരമായി തമിഴിൽ “പെറ്റോർ” ഉണ്ട്. മലയാളത്തിൽ ഒറ്റപുദ്ദമില്ല. അച്ചന്നമ്മാർ എന്നോ മാതാപിതാകൾ എന്നോ രണ്ടു പദങ്ങൾ ചേർത്തു പറയണം. ഭാഷയിലെ പദക്കാശനത്തിൽ “വിടവുകൾ” ഉണ്ടാവുന്നതിന് പല കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. സകീർണ്ണമായ ആ വിചാരമണ്ഡലത്തിലേക്ക് ഇപ്പോൾ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല.

അട്ടാസം

I. പദപരിചയം :

വ്യവഹാരഭാഷ, പുഷ്ടഭാഷ, പ്രാധാന്യികാർമ്മം, സഹാർമ്മം, തസ്മാം, തത്ത്വം, പദസം ഘാതം, ലാക്ഷണികം, സകൂചിതം, ആർജജിക്കുക, സ്വാംശീകരിക്കുക, മുലകം, ദ്രോഹം, ഭാഷ, ലക്ഷ്യഭാഷ, ദീക്ഷിക്കുക.

II. വിപരീതപദമേശ്യതുക :

പുഷ്ടഭാഷ, സാദ്യശ്യം, സരസം, പ്രത്യക്ഷം

III. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

മൊഴിഭേദം, സാമാന്യമായി, സരസമായി, ആർജജിക്കുക, പരിമിതി

IV. ഒന്നാം റോഡ് വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷാ ശോറ്റേങ്ങളെതെല്ലാം?
2. ഭ്രാവിധത്തിലെ അപൂർണ്ണഭാഷകളെതെല്ലാം?
3. മലയാളത്തിലെ സംസ്കാരസൂചകപദങ്ങൾക്ക് ലേവകൾ നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളെതെല്ലാം?
4. സമാസരൂപവത്കരണത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതെന്ത്?

V. വണ്ണബികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. ഉത്തരേന്ത്യൻ ഭാഷകളെക്കുറിച്ചുതുക.
2. തമിഴിലെയും മലയാളത്തിലെയും ഒരേ പ്രാഥമികാർഥമുള്ള പദങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ചുമെഴുതുക.
3. ഒരേ പദത്തിന് മലയാളത്തിലും തമിഴിലും അർഥങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാകുന്നതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾചുണ്ടിക്കാണിക്കുക.
4. ഒരു ഭാഷ ശരിക്കും പറിക്കണമെങ്കിൽ അതിലെ പദങ്ങളുടെ പ്രാഥമികാർഥങ്ങൾ മാത്രമില്ലാതെ പോരുന്ന് പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
5. ആശയപ്രഖ്യാതനാളം വികസിക്കാൻ ഒരു ഭാഷയ്ക്കും കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
6. പദകോശത്തിലെ വിടവുകൾ എന്നതുകൊണ്ട് ലേവകൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ത്?

VI. പത്തുവർത്തിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

തമിഴ് – മലയാളങ്ങളിലെ സമാനപദങ്ങളെ താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ലേവകൾ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന വസ്തുതകളെന്തെല്ലാം?

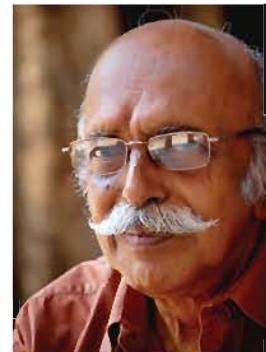
സുചന:

1. ഭ്രേസാത്ഭാഷ: – ഏതു ഭാഷയിൽ നിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നുവോ ആ ഭാഷ
2. ലക്ഷ്യഭാഷ: – ഏതു ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നുവോ ആ ഭാഷ

പാതിയിൽ മുറിഞ്ഞ പ്രാർത്ഥന

വൈശാഖൻ

[വൈശാഖൻ: ജനനം 1940-ൽ. യമാർമ്മ പേര് എം.കെ.ഗോപി നാമൻ നായർ. എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജ്, സെന്റ് ആൽബർട്ടസ്, മുവറ്റുപുഴ നിർമ്മല, എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം. ഭാതികഗണപത്രബിൽപ്പംനാണിനു ശ്രദ്ധം ദക്ഷിണ റെയിൽവേയിൽ സ്നേഹം മാറ്റുന്നതിനായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. നാല് ദക്ഷിണത്തുനും സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി ഇരുപതു വർഷം ജോലി ചെയ്ത് 1984-ൽ സ്വയം പിരിഞ്ഞു പോന്നു.

തീക്ഷ്ണാമായ അനുഭവങ്ങളെ തന്റെ കമക്കിൾ വിഷയമാക്കുന്ന വൈശാഖൻ കമകൾ ജീവിതത്തിന്റെ പച്ചയായ മുഖങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നവയാണ്. നൃത്തപാലം കടക്കുന്നവർ, അപ്പീൽ അന്വാധ ഭാഗം, അമ്പിരുകളില്ലാതെ, അകാലത്തിൽ വസന്ത, നിശാശലഭം, ബൊമ്മിയിപ്പുണ്ടിയിലെ പാലം, യമകം, സമയം കടന്ന് എന്നിവയാണ് പ്രധാനപുന്നതകങ്ങൾ. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, ചെറുകാട് അവാർഡ്, അബ്യൂദാബി - ശക്തി അവാർഡ് എന്നിവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.]

സന്ധ്യയാകുന്നതെയുള്ളൂ. അപോച്ചേക്കും തണ്ടുപ്പ് അസഹനീയമായിത്തുടങ്ങി. കരിസിൻ തോട്ടത്തിന് മുകളിൽ കോടമൺത് അടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നോക്കത്താദുരന്തരാളം കരിസ്വല്ലാം പെട്ടെന്ന് പുത്രതുപോലെ അക്കലെ കരിസ്വക്കാടിനുമ്പുറത് മഹാദേവമലയുടെ രൂപരേഖ മഞ്ചിക്കാണാനുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പ്ലാറ്റ്‌ഫോമിൽ നിന്നാൽ തിളങ്ങുന്ന വലിയ ചുവപ്പു വൃത്തമായി സുതൃശ്ച മലയുടെ ചതിവിൽ ഇരഞ്ഞുന്നത് കാണാം. തണ്ടുപ്പിന്റെ കാറിനും ആകാച്ച കാണാനുള്ള ആഗ്രഹം നശിപ്പിച്ചു. അയാൾ സ്വർണ്ണം ആപ്പീസിനുള്ളിൽ കയറി ജനലുകളും വാതിലുകളുമല്ലാം അടച്ചു. കമ്പിളിക്കേട്ടിന്റെ ലോഹബന്ധനുകളിൽ കൈ അറിയാതെ തൊടുന്നുശേഷി ഏറ്റവുകട്ട. യിൽ തൊടുന്നതു പോലെ തോന്തിച്ചു. ബ്ലോക്കുകളിൽക്കുന്ന എക്സ്പ്രസ് വണ്ടി വരാൻ ഇന്നിയും കുറേ നേരമെടുക്കും. അത് കടന്നുപോകുന്നോ വാതിലിന്റെ ഒരു പാളി തുറന്ന് പച്ചവിളക്കു കാണിച്ചാൽ മതിയാകും. അയാൾ കസേരയിലിരുന്ന് പോർട്ടറിൽ കൊള്ളുത്തി വച്ചിരുന്ന സിഗാർ പിളക്കിനുമേൽ കൈത്തലം അമർത്തി. ചുട്ട ഒപ്പിയെ ടുത്ത് നെറ്റിയിലും മുഖത്തും പകർന്നു. അടച്ചിട്ട് വാതിലിനു വെളിയിൽ ഒരു കാൽപ്പെരുമാറും. ഒരു നിന്നിഷ്ഠത്തിന് ശ്രദ്ധം ചുമത്യുടെ ശബ്ദം.

“അയ്യാ”

“യാർ?”

“നാന്താനയ്യാ, മുരുകനടിമെ.”

അയാൾക്ക് ആളെ മനസ്സിലായി. വാതിൽ തുറന്നു. പട്ടാളക്കാർ ധരിക്കാവുള്ള ലീവു നിംസെറ്റർ ധരിച്ച് മുരുകന്തിമെ നില്ക്കുന്നു. സെറ്ററിൽ രണ്ടിടത്തുള്ള ഭാരങ്ങളിലും വ്യഖൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന മുഴിൽത്ത കുപ്പായം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. നരച്ച കൊന്ദൻ മീശയ്ക്കിട ഡിലും തെളിയുന്ന ചിൽ മുവത്ത് നിരവധി ചുളിവുകളായി പടരുന്നു. ഒരു കവർ നീട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് മുരുകന്തിമെ അപേക്ഷാസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:

“ഇതു കട്ടിതാഴി കൊഞ്ചം പടിച്ചു കൊക്കം കൊള്ക്കോകളും”

അയാൾ ഓർത്തു. രണ്ടുമുന്ന് കാര്യങ്ങൾക്കേ മലയടിവാരത്തിലുള്ള കൊയ്യാമര തേതാപ്പ് എന്ന ശ്രാമത്തിൽ നിന്നും ആളുകൾ സ്കൂഷനിൽ വരാറുള്ളു. തിരുപ്പതി, തിരുത്തണി ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോകാനായി റയിൽ അവർക്ക് ആവശ്യം വരും. ഒരു ചെലവുമില്ലാതെ ആത്മ ഹത്യ ചെയ്യാൻ അവർക്ക് ചിലർ റയിൽവേ സ്കൂഷൻവഴി വന്ന് പാളത്തിനരികിലും പോകാറുണ്ട്. പിന്നെ എന്നെങ്കിലും വായിപ്പിക്കാൻ. പ്രത്യേകിച്ച് ഇംഗ്ലീഷിലുള്ളത്. തമിഴും ചിലപ്പോഴാക്കെ വായിക്കേണ്ടിവരാറുണ്ട്. കൊയ്യാമരതേതാപ്പിൽ ആകെ എഴുത്തും വായനയും അറിയാവുന്ന ഒരാളേയുള്ളു. കണക്കപ്പീളും എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അയാൾ മികവൊരും വെള്ളുതിലാണ്. വെള്ളമൺഡി മുതലാളിമാരുടെ കണക്കേഴുത്.

കവർവാങ്ങി. വാതിലിൽകൂടി തണുപ്പ് അടിച്ചുകയറുന്നു. വണ്ടി തൊട്ടുമുന്പുള്ള സ്റ്ററേഷൻ വിട്ടതായി ബന്ധുർ സിഗരൽ കിട്ടി. ബട്ടൻ അമർത്തി ബന്ധുർ നിർത്തിയിട്ട് അയാൾ മുരുകന തിമയെ നോക്കി. സെറ്റർ കൊണ്ട് തണുപ്പ് മാറുന്നില്ല. വ്യഖൻ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

“ഉള്ള വാങ്കോ. ഈ റൂപ്പൻ മേലു ഉക്കാരലും”

പറയേണ്ട താമസമേ ഉണ്ടായുള്ളു. വ്യഖൻ ഉള്ളിൽ വന്നു. മടിച്ച് മടിച്ച് റൂപ്പുള്ളിൽ ഇരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും കൂബിൻ പോണ്ട് തുടർച്ചയായി അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. കവർ കോട്ടിന്റെ പോകരീൽ നികേഷപിച്ച് അയാൾ പോണ്ടുത്തു.

എക്സ്പ്രസ്സിന് സിഗരൽ കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വയർ ട്രിപ്പ് ആകുന്നു. മെമോ കൊടുക്കണം. അയാൾ ധൂതിയിൽ മേശവലിപ്പ് തുറന്ന് മെമോബുക്ക് എടുത്തു. കാർബൺ ശറിയാക്കി വച്ച് മെമോ എഴുതി. ഇടയ്ക്ക് മുരുകനടിമയോട് പറഞ്ഞു:

“കൊഞ്ചം പോറുക്കോ. സിഗരൽ തകരാർ.”

“പരവാള്ളയും. വേലയേ ഗവനമാ പാരുക്കോ.”

അത്രയും പറയാനായി വ്യഖൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. വീണ്ടും പഴയതു പോലെ കുനിക്കുടി ഇരുപ്പു തുടർന്നു. അയാൾ മെമോയുമായി പുറത്തേക്കിരാങ്ങി. വെളിയിൽനിന്നും വാതിൽ ചാരി. പോർട്ടർ മുനിയനേവിളിച്ച് മെമോ എൽപിച്ചു. റോഡ് ടു പോയിന്റ് സെറ്റ് ചെയ്ത് ക്ലാബ്‌ചെയ്ത് പുട്ടീക് എന്ന ആർഡേറ്റ് കാണിക്കണം. മുനിയൻ പുറപ്പെട്ടു. പൂർജ്ജഹോമിൽ നേന്നാരണ്ടോ ലൈറ്റുകളേ പ്രകാശിക്കുന്നുള്ളു. അവയുടെ ചുവട്ടിലൊഴിക്കുക

എല്ലായിടത്തും കനത്ത ഇരുട്ട്. നിരയായി നിൽക്കുന്ന വേദ്യമരങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടാണോ തോന്നുകയില്ല. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പാതിരാത്രി വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. അകലെ മോംസിഗ്രാഫിന്റെ ബാക്ക് ലെറ്റൂകൾ ചെറിയ നക്ഷത്രങ്ങളേപ്പോലെ മിനി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇനി മുനിയൻ കാണിക്കുന്ന സിഗ്രാഫ് വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടു ഉള്ളിൽ പോകാനോക്കു. ഇരുട്ടിൽനിന്നും രക്തം കട്ടിയാക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള തണുപ്പ് കാറ്റ് ഇളകിവന്ന് കടന്നുപോയി. അയാൾ മരവിക്കുന്ന കൈതലലങ്ങൾ കമ്പിളിക്കോട്ടിന്റെ പോക്കറ്റിൽ തിരുക്കി. വലതെത്ത പോകറ്റിൽ കിടന്ന കവർ വിരലുകളിൽത്തോടു പറഞ്ഞു. മുരുകനടിമെ.

അയാൾ കവർ പുറതെതടക്കുത്തു. പ്ലാറ്റ്‌ഹോമിൽ കത്തുന്ന ലെറ്റിന്റെ വെളിച്ചം കിടുന്നിട തേക്ക് നീങ്ങിനിന്നു. പോസ്റ്റ്‌ൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കവറാൺ. പൊട്ടിച്ചുനോക്കി. ഒരു ടെലി ഗ്രാം. വുഡൻ അത് ഒരു ടെലിഗ്രാമാണെന്ന് പറഞ്ഞില്ലെല്ലാ എന്ന് അയാൾ ഓർത്തു. പറഞ്ഞി രൂനെക്കിൽ അപ്പോഴേ പൊട്ടിച്ചു വായിക്കുമായിരുന്നു. പാവം അറിഞ്ഞിരിക്കില്ല. വെല്ലുരിൽ പോയി മടങ്ങുന്ന ഏതെങ്കിലും കാളവണ്ടിക്കാണ്ടെ കൈവശം പോസ്റ്റ്‌മാൻ കൊടുത്തയച്ചതാ കാം. കൊയ്യാമരതോപ്പിൽ പോസ്റ്റ് ആപ്പീസ് ഇല്ലെല്ലാ.

അകലെ ഒരു വിസിൽ. പോയിന്റ് സെറ്റ് ചെയ്ത് പുട്ടിയ ശേഷം മുനിയൻ ശ്രദ്ധ കഷണി കുകയാണ്. ആൾ രെറ്റ് സിഗ്രാഫ് കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. സിഗ്രാഫ് വിളക്കെടുത്ത് മറുപടി നൽകി. അയാൾ ടെലിഗ്രാം വായിച്ചു. കുറുബോധംകൊണ്ട് നെഞ്ച് വിങ്ങി. കൊടും തണു പ്ലിലും ശരീരമാകെ വിയർത്തു.

ലാൻസന്നായിക് കെ.കെ ശൈൽവകുമാർ അതിർത്തിയിലുണ്ടായ ഒരു ട്രക്ക് അപകട തിന്റെ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അർപ്പണബോധങ്ങളാട മാതൃരാജ്യത്തിന് സേവനം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ജീവത്യാഗം ചെയ്ത യോദ്ധാവിന്റെ കുടുംബത്തെ അനുശോചനം അറിയിക്കുന്നു. ലാൻസന്നാ യിക്കിന്റെ സാധനങ്ങൾ താമസിയാതെ അവിടെ ലഭിക്കും. കുടുതൽ സെറ്റിൽമെന്റ് വിവരങ്ങൾക്ക് സന്ദേശം അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

പട്ടാളമേധാവി അയച്ചിരിക്കുന്ന ടെലിഗ്രാമാണ്. അയാൾ ഇളം ചുവപ്പ് നിറമുള്ള ആ കടലാസിൽ ഇമവെട്ടാതെ നോക്കി നിന്നുപോയി. അകലെ എക്സ്പ്രസ്സിന്റെ ചുളം വിളി. സ്ഥലകാലബോധം തിരിച്ചുകൂട്ടിയപ്പോൾ അയാൾ അകലെ ഇരുട്ടിലേക്ക് നോക്കി. ഒരു സുചിക്കു തുപ്പോലെ ഹൈഡ്രോഡ് കാണാനുണ്ട്. വണ്ടി സിഗ്രാഫിനടുത്തതാണ് ഇനിയും സമയമെടുക്കും. എത്തികഴിഞ്ഞ് ദൈവവർ വണ്ടി നിർത്തി മെഞ്ഞ ഒപ്പിട്ട് വീണ്ടും റൂഡ്രട്ടാക്കി വരണം.

മുരുകനടിമയോട് എങ്ങനെയാണ് പറഞ്ഞുതുടങ്ങേണ്ടത്? അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും രക്ഷപ്പെടാനെന്നതുപോലെ മനസ്സ് വഴിമാറി സഖ്യതിക്കാൻ തുടങ്ങി. മുരുകനടിമയെ ആദ്യം കണ്ടുമുട്ടിയത് എപ്പോഴാണ്. ഓർമ്മിച്ചടക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു. ഒട്ടും ബഘപ്പെടേണ്ടിവനില്ല. ആകെ മുന്ന് സന്ദർഭങ്ങളിലേ മുരുകനടിമ ഭേദപ്പറിൽ വന്നിട്ടുള്ളൂ. ആദ്യം വന്നത് വ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്.

യുട്ടിയിൽ വലിയ തിരക്കൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു ദിവസം. ഉച്ചയ്ക്ക് മുന്പ് മുഖിയെ ചുള്ളങ്ങിയ ഷർട്ടിന് മേൽ നല്ല വെളുപ്പുള്ള രണ്ടാംമുണ്ട് മടക്കിയിട്ട് ഒരു വൃദ്ധൻ. നരചു കൊന്നു മീശയ്ക്കെടിയില്ലും കണ്ണുകളില്ലും ചിത്രയുടെ പ്രസാദം. കുടുംബം ഒരു സുന്ദരിപ്പുണ്ണികു ടിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ മുഖം എപ്പോഴും കുനിഞ്ഞതുതന്നെയിരുന്നു. മുടിയിൽ ചുടിയ മരിക്കൊഴുന്നിന്റെ നറുമണം അവിടെയെല്ലാം നിന്നെന്തു. മുന്ന് ആടുകളുടെ കയർ ഒരു കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവൾ നിന്നിരുന്നത്. ഇടയ്ക്ക് എപ്പോഴോ ആടുകൾ നല്ല ഒരുമ യോടെ ഓട്ടാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൾ എന്തോ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ച് കയറിലെ പിടിമുറുക്കി. മുഖം ഉയർത്തി. മുകുത്തി ജാലിച്ചു. മുന്ന് കുതിരകളെ പുടിയ തേരിൽ കടിഞ്ഞാണ് വലിച്ച നിൽക്കുന്ന എത്രൊ പൗരാണിക ദേവതയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന നിൽപ്പ്.

വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു: അയ്യാ, താൻ മുരുകന്തിമെ. ഇത് എന്റെ ഏറ്റവും ഇളയ മകൾ പോൻകൊടി. ഇവളുടെ മുത്ത അക്കാ ആർക്കോണാത്താണ് താമസം. അവളുടെ പുരുഷൻ ഒരു ടൈക്കട നടത്തുന്നു. കച്ചവടം മോശം. വലിയ കഷ്ടത്തിലാണ്. ഇരു മുന്ന് ആടുകളെ നോയിൽ വണിയിൽ ആർക്കോണതേക്ക് അയയ്ക്കണം. അവർക്ക് ഒരു സഹായമാക്കും.

അയാൾക്ക് ഉള്ളിൽ വല്ലാത്ത അലോസരം തോന്തി. സ്വന്ധമായി ഇതിക്കാൻ അൽപ്പ നേരം കിട്ടിയപ്പോൾ എത്തിയിരിക്കുന്നു മുന്ന് ആടുകൾ. ജോലിയിൽ കയറിയിട്ട് ഇതുവരെ ആടുകളെ ബുക്ക് ചെയ്തിട്ടില്ല. എല്ലാ നിയമങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൂടാ. കൊമേഴ്സ്യൽ ടാരിഫ് എന്ന തട്ടിച്ച പുസ്തകത്തിൽ ഒരുപാട് ചതിക്കുഴികളുണ്ട്. ഒടുവിൽ വിഗ്രാക്കരണങ്ങളും എഴുതിക്കൊടുത്താലും കൈയിൽനിന്ന് കാശുപോകും. എന്താണ് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള വഴി. അയാൾ പെട്ടെന്ന് മുരുകന്തിമയെ ഉള്ളിലേക്ക് കഷണിച്ചു. ക്രൈസ്തവിൽ നിർബന്ധിച്ച് പിടിച്ചിരുത്തി, പൊൻകൊടി വിടർന്ന കണ്ണുകളോടെ അതഭൂതം നോക്കിക്കാണുകയായിരുന്നു. വലിയ പടിപ്പും യുണിഫോമും എല്ലാമുള്ള റോഷൻ അധികാരി കൊയ്യാമരതോപ്പുകാരനായ അപ്പാവെ ആദരിച്ച് ഇരുത്തിയിരിക്കുന്നു. മുരുകന്തിമെ മകളോട് പറഞ്ഞു:

“ഈ താൻ പെരിയ മനസ്സ്. പാത്തിയാ. അയ്യാവെ നല്ല കുനിക്ക് മഹാജാ.”

“വണക്കം അയ്യാ.”

പൊൻകൊടിയിൽ ഒരു ചിത്രയുടെ മൊട്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അയാൾ പോർട്ടറെ വിളിച്ച മുന്ന് ചായ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു. മുരുകന്തിമെ പാതി എഴുന്നേറ്റ് അയാളെ തടഞ്ഞു. അയ്യാ. ഈ ഏഴുകളെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാക്കരുതേ. ചായ വേണ്ട. ഉള്ളിൽ വിളിച്ച് ഇരുത്തിയതു തന്ന അധികാരി.

അന്തരീക്ഷം അനുകൂലമെന്ന് കണ്ണ് അയാൾ പറഞ്ഞു:

നിങ്ങൾ പെരിയവർ. വയസ്സില്ലും അറിവില്ലും പെരിയവർ. ആടുകളെ അയയ്ക്കുന്ന തിൽ തെറ്റാനുമില്ല. പക്ഷേ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സമയത്ത് ഈ പാസഞ്ചർ ആർക്കോണത്ത് എത്തിച്ചേരുമെന്ന് ആർക്കും പറയാനാവില്ല. വളരെ ദേവകിയാൽ.....വെവക്കാനാണ് സാധ്യത. ഈ

അപ്പാവി ജീവികൾക്ക് ആരു വെള്ളം കൊടുക്കും. തീറ്റികൊടുക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങളാരെ കിലും കൂടെ പോകണം. അങ്ങനേപോയാലും വണ്ടിയുടെ കുല്യക്കവും ഉള്ളിലെ ചുടും ഇവ താങ്ങുമോ? അവിടെ എത്തുപോഴേക്കും ഒന്നുകിലും ചതുപോയാലോ. മുരുകന്തിമ ശദ്യ യോടെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മീശ തടവി. കണ്ണുകൾ ചെറുതാക്കി 'കേൾക്ക് കേൾക്ക്' എന്ന ഭാവത്തിൽ ഇടക്കിടെ പൊൻകൊടിയുടെ മുവരെതക്ക് നോക്കി.

“മുരുകൻതുണം.....മഹാസേനക്കും കേട്ടിയാ. മാസ്ത്ര ശാന്നതെല്ലാം കേട്ടിയാ. പോതുമാ.”

പൊൻകൊടി മുവം കുനിച്ചുതന്നെ നിന്നു. മുരുകന്തിമ തുടർന്നു:

“ശാല്ല്. ആടുകളെ അനുപ്പണമാ?”

പൊൻകൊടി നിഷ്ഠയാർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടി. വൃഥന് എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെടാനോരു അംഗി. വാതിൽ കടന്ന് തിരിഞ്ഞെന്നിന്നു.

“അയ്യാ മുരുകൻ ഉകളുക്ക് എപ്പോഴും തുണൈയാഹും.”

ആടുകളെ ബുക്ക് ചെയ്യാതിരുന്നതിന് സ്വയം ന്യായീകരണം കണ്ണടത്താൻ പിന്നീട് എറെ ബഘപ്പുട്ടു. പകേഷ മുരുകന്തിമ ആ ഉപകാരം മറന്നില്ല. കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും വന്നു. പൊൻകൊടിയുടെ വിവാഹത്തിന് കഴണിക്കാൻ. മണ്ണക്കടലാസിൽ കുലവാഴകൾ അച്ചടിച്ച് 'തിരുമണ അഴൈപ്പ്' തരികയും ചെയ്തു.

മാസ്ത്ര ആടുത്ത ഉറരുകാൻ. പരിച്ച പയ്യൻ. ബീഡി സിഗററ് കുടിക്കില്ല. മിലിട്ടറിയിൽ ജോലി. അകന്ന ബന്ധവുമാണ്. എല്ലാം കൊണ്ടും പൊൻകൊടിക്ക് ചേർന്ന പയ്യൻ.

ആച്ചകൾക്കു ശ്രേഷ്ഠം ഒരു ദിവസം ശൈലീവകുമാർ വണ്ടിയിരിഞ്ഞിവന്നു. ആർമി യുണി ഫോമിലായിരുന്നു വരവ്. ആട് മേച്ചിരുന്ന കുറെ കുട്ടികൾ ചുറ്റും കൂടി. ശൈലീവകുമാർ നേരെ സ്റ്റേഷൻ ആപ്പീസിലേക്ക് വന്നു. കുട്ടികൾ ആദരിക്കുന്നു. പെട്ടികൾ കുറച്ച കലെ വച്ചിട്ട് വാതിൽക്കൽ വന്നുന്നിന് അധാരം സല്ലുക്ക് ചെയ്തു. മുരുകന്തിമ എഴുതിയിരുന്നതേ. വണ്ടിയിരിഞ്ഞി മാസ്ത്ര കണ്ടിട്ടു വരാവുള്ളു എന്ന്. രണ്ട് മാസം ലീവുണ്ടന്നും കല്യാണത്തിന് തീർച്ചയായും വരണ്ണമെന്നും ശൈലീവകുമാർ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഓരോ വാചകത്തിനും ഒടുവിൽ അധാരം സാബ് സാബ് എന്ന് ആവർത്തിക്കുന്നത് കേട്ട അറിയാതെ ചിരിച്ചതും ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിന് പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഡ്യൂട്ടിയിൽനിന്നും ഒഴിവാകാൻ പറ്റാത്ത സാഹചര്യമായിരുന്നു. ചടങ്ങിന് പോയ ഒരു പോർട്ടറോട് വിവരം പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നു. അധാരം മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഒരു വലിയ പൊതിക്കെട്ടും കൊണ്ടുവന്നു. മുരുകന്തിമ നിർബന്ധിച്ച് ഏൽപ്പിച്ചതാണ്ടേ. ഒരു പൊതി മധ്യരം മാന്ത്രിക്ക്.

ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞ് ഒരു വെകുന്നേരം സ്നേഹനിൽ ഒരേ തിരക്. കട്ടുത്ത നിറമുള്ള ചോല ചുറ്റിയ സ്ത്രീകൾ. പുതനുപ്പിട കരുതു കുടികൾ. ഷർക്ക് ധരിച്ചവരും അല്ലാത്തവരും മായ പുരുഷന്മാർ. അവർക്ക് നടവിൽ പൊൻകൊടിയും ശൈലവകുമാരും. പൊൻകൊടിയുടെ കസവു പുടവയിൽ അന്തിവെയിൽ തിളങ്ങി. ചന്ദനനിമുള്ള വേഷ്ടിയും വെള്ള ഷർക്കുമാണ് ശൈലവകുമാരിന്റെ വേഷം. മുരുകനടിമെ മകളെയും മാപ്പിളയെയും ഇരുവശത്തു മായി നടത്തി അഭിമാനം തുള്ളുന്ന ചിരിയോടെ സ്നേഹൻ ആപ്പീസിൽ കയറി വന്നു. വൃഥൻ എന്നെന്ന പറഞ്ഞു. പെട്ടുന്ന വധുവരമ്മാർ കുനിഞ്ഞുടെ അയാളുടെ കാലിൽ തൊട്ടു വന്നഞ്ചി. അത് അയാൾ തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ആ അപരപ്പിൽ നനായിവരട്ട് എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു എന്നു തോന്നുന്നു.

വാരണ്ട് മാറാനും മറ്റും സമയം വേണ്ടതുകൊണ്ടാണ് അവർ നേരത്തെ എത്തിയത്. പൊൻകൊടിയെ ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല. അവിട 'ഫാമിലി കാർട്ടേജ്' ഒക്കെ ശരിയാക്കി മടങ്ങിവന്ന് കൊണ്ടുപോകും. ശൈലവകുമാർ അയാളാക്ക് ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ പൊൻകൊടി ശിരസ്സ് കുനിച്ചു. കുനിയുന്നതിന് മുന്ത് ഒരു നോട്ട് ആ കണ്ണുകൾ അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുമൺകിൾ എത്തേണ്ട വണ്ടി വെക്കിയാണ് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എഴുമൺകിൾ എത്തേണ്ട വണ്ടി വെക്കിയാണ് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അ സന്യക്ക് തീരെ ഇരുട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരത്തെ ഉദിച്ച നിലാവിൽ പരിസര മല്ലാം അസാധാരണമായ ഒരു ഭംഗിയിൽ കൂളിച്ചുന്നുണ്ട്. കൊയ്യാമരത്തോപ്പുകാർ ചെറുസം ഫ്രഞ്ചായി പൂർണ്ണഹോമിൽ അവിടവിടെയായി കുടിനിന്ന് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അയാൾ സിഗറ്റ് വിളക്കുകളല്ലാം വേണ്ടവിധം പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കാനായി പുറത്തെക്കിണങ്ങി. സാധാരണായായി ആ സമയത്ത് വിജനമായിരിക്കാറുള്ള പൂർണ്ണഹോമിൽ ഒരു ഉത്സവം അരങ്ങേറിയതുപോലെ. അക്കലെ മഹാദേവമലയുടെ നിറുകയിലുള്ള അപവലത്തിലേക്ക് കയറുന്ന വഴിയിലെ വിളക്കുകൾ തെളിഞ്ഞുകാണാം. മല അദ്ദേഹമായിരിക്കുന്നു. പാതിയിൽ മുറിഞ്ഞുപോയ ഒരു പ്രാർത്ഥനപോലെ ആകാശത്തിലോടിട്ടു് അവസാനിക്കുന്ന വെളിച്ചതിന്റെ നിര. സ്നേഹൻ കെട്ടിടത്തിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് നിന്നിരുന്ന വേപ്പുമരത്തിന്റെ നിശ്ചിൽ ആരോ ഉണ്ടെന്ന് തോന്തി. അറിയാതെ നോക്കിപ്പോയി. പെട്ടുന്ന നോട്ടം പിൻവലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൂടിലും കഴിഞ്ഞില്ല. ശൈലവകുമാരിനോട് പറിച്ചേരുന്ന് ഇരിക്കുന്ന പൊൻകൊടി. അവൾ മുഖം കുനിച്ച് തേങ്ങിക്കരയുകയാണെന്ന് തോന്തി. ശൈലവകുമാർ അവളുടെ മുഖം പിടിച്ചുയർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. വേപ്പിന്റെ ഇലക്കർക്കിടയിലും ചോർന്നുവീഴുന്ന നിലാവിന്റെ തുളികൾ അവരുടെ മേൽ പതിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ശ്രമപ്പെട്ട് നോട്ടം പിൻവലിച്ച് അയാൾ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. കൂളിർക്കാറ്റിൽ അജഞ്ചാത മായ ഒരു സുഗന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എത്ര പുവിന്നേറ്റതാണ് ആ സുഗന്ധമെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കൂളിരും സുഗന്ധവും ആവോളം നെണ്ണിൽ നിരച്ചു. കുറച്ചകലെയുള്ള മാതിയമൻ കോവിലിന് ചുറ്റും ധാരാളം പുമരങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ പുകൾ ഉതിർക്കുന്ന സമ്മിശ്രഗന്ധമാവാം. അല്ലെങ്കിൽ ചില കാലങ്ങളിൽ ഭൂമിക്കുതന്നെ ഉണ്ടാകുന്ന സുഗന്ധമായിരിക്കാം. നാട്ടിൽ, തറവാടിന്റെ പറമ്പിലെ സർപ്പക്കാവിനെക്കുറിച്ച് അയാൾ

ഓർത്തു. അവിടെ ഇപ്പോൾ ഇലഞ്ഞിപുത്തിട്ടുണ്ടാകും. മക്കളെ രണ്ടുപേരെയും അരികിൽ വിളിച്ചിരുത്തി ഭാര്യ പാഠം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ഒരു രംഗവും സുഗന്ധത്തോടൊപ്പം മനസ്സിൽ നിറങ്ങിരുന്നു.

തൊട്ട് പിന്നിൽ എന്നോ ശബ്ദം കേട്ട് അയാൾ തെട്ടിപ്പോയി. മുരുകനടിമ വാതിൽ തുറന്ന ശബ്ദമായിരുന്ന അത്.

“വണ്ണി ഇനും വരല്ലീകളാ?”

പെട്ടുന്ന്, അപരാധവോധത്തോടെ അയാൾ സ്വയം ശപിച്ചു. ഡ്യൂട്ടി സമയത്ത് ഈ വിധം എല്ലാം മറന്ന് ചിന്തയിൽ മുഴുകിക്കുടാ. എത്ര നേരമായി ഇവിടെ ഇങ്ങനെന്നിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്? ചിന്തയിൽ മുങ്ങിഅധികം നേരമായിരിക്കില്ല. ത്രു സിഗാർ കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. “ഈതോ, വന്തിണ്ടിർക്ക്, ഉള്ള പോയിട്ടുകൊ. ഇങ്കേ പൊല്ലാത്ത കുളിര്.”

മുരുകനടിമ ചിരിച്ചു. അതിന്റെ അർത്ഥം അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. അയ്യാ നിങ്ങൾ തന്നുത്തു വിരിച്ചു നിൽക്കുവോൾ ഈ എഴുപ്പ് എന്തു കുളിര്? നിമിഷങ്ങേരംകൊണ്ട് തന്നു പ്ലിന്റെ ഒരു കൊടുക്കാറുയർത്തി വണ്ടി കടന്നു പോയി. ഒരു ഭോഗിയുടെ വാതിൽക്കൽ നിന്നി രുന്ന ആരോ രണ്ടു ചെറുപ്പുക്കാർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കൈ വീഴിക്കാണിച്ചു. മുരുകനടിമ ഉത്സാഹ തേതാടെ അവരുടെ നേരെ കൈ വീഴി. പിന്നീട് വണ്ടി ഇരുളിൽ മറഞ്ഞ ദിശയിലേക്ക് നോക്കി ഇരുക്കുന്ന മേലോട്ടുയർത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

“മുരികാ, എല്ലാരും നല്ലപടിയാ പോയി ശേരട്ടും.”

കൺട്രോൾ ഹോണ്സ് ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടെയിരുന്നു. അയാൾ ധൂതിയിൽ മുരിക്കുള്ളിലെ തതി. സിഗാർ തകരാറായതിനെപ്പറ്റി ഹോണ്സിൽ വിശദമായി പറഞ്ഞു. വണ്ടി കടന്നുപോയ സമയവും പറഞ്ഞു. അതിനുള്ളിൽ മുരുകനടിമ മടങ്ങിയെത്തി പഴയപടി റൂളിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അയാൾ ഹോണ്സിൽ സംസാരിക്കുന്നതും എഴുതുന്നതും എല്ലാം കൗതുകതേതാടെ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അയാൾ ജോലി തീർത്ത് വൃദ്ധൻ്റെ അരികിലേക്ക് വന്നു. കമ്പിളി കോട്ടിന്റെ പോക്കറിൽ കൈത്തലം താഴ്ത്തി. മരണസന്ദേശം വിരലിൽ തണ്ണെയു. അയാൾ പറഞ്ഞു.

“എല്ലാവരും സുരക്ഷിതരായി ചെന്നുചേരണമെന്ന് മുരുകനടിമ പ്രാർത്ഥിച്ചേല്ലോ. ആരോക്കെ സുവഭമായി എത്തിച്ചേരും. ആരോക്കെ എത്തുകയില്ല എന്ന് ആർക്കറിയാം.”

ഈഞ്ഞനുടരണമെന്നറിയാതെ അയാൾ നിന്ന് പത്രങ്ങി. തുറന്നു കിടക്കുന്ന വാതിലിൽക്കൂടി മഹാദേവമലയുടെ വെളിച്ചങ്ങൾ അപ്പോഴും കാണാം. പാതിയിൽ മുറിഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനപോലെ. അയാൾ ഓർത്തു. മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ മുരുകനടിമ മടങ്ങിയെത്തുന്നതും കാണ്ട് പൊൻകൊടി ഇരിക്കുന്നുണ്ടാകും. അവിടെനിന്നും എല്ലാ വെളിച്ചങ്ങളും കെടുത്തുന്ന ഒരു നിലവിളി ഉയരുന്നതായി അയാൾക്ക് തോന്തി.

വ്യാകരണം

അലങ്കാരം : ശ്രേഷ്ഠം

വ്യത്തം : മന്ദാക്രമാന്തരം

രചന : കത്ത്

അലങ്കാരങ്ങൾ : (അവലോകനം)

വ്യത്തങ്ങൾ : (അവലോകനം)

വാഴപ്പുഴം വിജയലക്ഷ്മി

[വിജയലക്ഷ്മി: 1960 ആം ഏറണാകുളം ജില്ലയിൽ മുളന്തുരുത്തിയിൽ ജനിച്ചു. 1982-ൽ ഏറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിൽ ഒന്നാം റാങ്കേറ്റ് ബിരുദാനന്തര ബിരുദം നേടി. 1984 മുതൽ ഏറണാകുളം ടെലിക്രോമിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. മലയാളത്തിലെ പുതുക്കവിതയിൽ പെണ്ണയുടെ വേരിട്ടു നിർക്കുന്ന ശബ്ദം മംഗൾ വിജയലക്ഷ്മിയുടെത്. നവീനകവിതയിലെ തെളിമയും മാധ്യമുഖ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമുള്ള കാവ്യവ്യക്തിത്വത്തിനുടമയാണിവർ. മുഗ്ധശിക്ഷകൾ, തച്ചൻസ് മകൾ, മശതൻ മറ്റേതോ മുബം എന്നിവയാണ് പ്രധാനകവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ. ലഭിതാംബികാ അന്തർജനം സ്ഥാരക പുരസ്കാരം, വൈലോപ്പിള്ളി അവാർഡ്, ചങ്ങമ്പുഴ അവാർഡ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് എന്നിവ നേടിയിട്ടുണ്ട്.]

ആധുനിക നഗര സംസ്കാരത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും തിരക്കുകളിലും പെട്ടുഴിയും, ശ്രദ്ധിണാസംസ്കാരത്തിന്റെ ശൃംഖലയും അതിലേരെ ബാല്യകാലസ്ഥാനവും താഴിന്റെ സുഗന്ധവും വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കവിതയാണ് “വാഴപ്പുഴം”. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ ‘തച്ചൻസ് മകൾ’ എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിൽ നിന്നും എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ള കവിതയാണിത്.]

ഓലമേണ്ണതാരു സ്കൂളിൽ-
കാലോട്ടിണ്ണതാട്ടും ബണ്ണിൽ-
നാമിരുന്നതും, ബാല-
പാംജാലുറച്ചതും,

ഒമ്പിച്ചുണിന്നുച്ചു-
യ്ക്കേംടി വീണതും, കൂള-
കടവിൽ മുഞ്ഞിപ്പോഞ്ചി
നീന്തുവാൻ പരിച്ചതും,

പഴയ ചരായാപടം,
ഇന്നു നീയിതാ, പുഞ്ചപ-
മലസംയുതം, സാന്ദ-
ഹരിതം, തൊടിക്കും

പണിയിൽ, മൻവെട്ടിയും
തലയിൽക്കെടും, മന്ത്രിൻ
നിറമാം മുണ്ടും, പുർണ്ണാ-
കാരനാം കൃഷീവലൻ.

ഓർത്തുപോവുന്നു, ചെന്ന-
രുത്തികൾ ചുവപ്പിച്ച
നാടുപാതയിൽ നിൽക്കെ,
പോയൊരക്കാലം വീണ്ടും.

പാണ്ടാഴുകീടും വെള്ളി-
കുത്തിൽ, വെള്ളംകല്ലു
പോലെ നാമൊലിച്ചലോ
മിനുസപ്പേടും തേതെന്നും.

നഗരത്തിലെച്ചുകൾ
ഹൃദയമാണോനി, ക്ഷേമനാൽ
നരകം നിന, കിംഗ്കു
ഗ്രാമലക്ഷ്മി തൻ ചിറ്റം.

വർഷഗൈഷ്മർത്തുകൾ തൻ
വേരുകൾ പടർന്നേരും
നെറ്റിയിലുറും വേർപ്പോ,
നോപ്പി നിൽക്കുന്നേവാൾ, വലം-
കൈയിലെ കൈക്കോട്ടിടു
മുള്ളുവേലിതൻ പിന്നിൽ
വനു നീ, പിന്നിൽപ്പുണ്ണി
നിന്നുനിൻ ശകുന്തള.

നാടുപാതയിൽനിന്നു-
മൊട്ടുനാൾ മുന്നേ യാത്ര
മാറ്റിയ സതീർമ്മായ-
പുറിനീയോതുനേരം,

‘അരിയാമെന്നി’ക്കുന്ന
 മൊഴിയും ശാമീണതൻ
 ചിതിയിൽനിന്നും കോടി
 മുത്തുകൾ പൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ,
 നിഷ്കളുക്കേ, നിന്നു—
 കണ്ണു താൻ, എന്തും മഷി—
 യിട്ടുനോക്കുമെന്തേ വിഷ—
 കണ്ണട വിറയ്ക്കുന്നോൾ!

‘കുലവവ്വുന്നോൾ, പ്ലൂക്
 വെക്കുന്നോർത്തീലബ്ലോ
 വരുമീ വഴിക്കേര
 നാൻ കഴിഞ്ഞെന്ന്. ‘മുള—
 സടിതൻ മേലേ കെയു
 നീട്ടി നീ, കന്നപ്പട്ട
 പൊതിയോന്നനിക്കേക്കി
 സ്വഹയുഭ്രാം പോലെ.

പകലഗ്നിയായ്, കർമ—
 കൊടികൾ പിഴിഞ്ഞിട്ടും—
 മുടയാടപോലയ—
 കൊലിൽ വീണുണ്ണുനോൾ
 വഴിയോരത്തെന്തേ കെയിൽ
 വന്നു ചേർന്നൊരു നാടൻ—
 പൊതിയോർമിച്ചു; നേരകി—
 കണ്ണദേഹ കുളിർക്കെന?

നിങ്ങൾ തന്നുള്ളം പോലെ
 സർഖാവർഖാമായ്, പാകം
 വന്ന പുള്ളികൾ പുണ്ഡു
 നീറിപ്പുമാം വാഴപ്പും.

മാലക്കറുന്നു ചുട്ടി—
 ലിന്നുമാ വാഴപ്പും,
 മുതിരേവിതൻ മുല—
 പ്ലാലുറഞ്ഞതുപോലെ.

അഭ്യാസം

I. പദപരിചയം:

സംയുതം, സാന്ദ്രഹരിതം, തൊട്ടി, കൃഷീവലൻ, ചേക്കെ, ചിറ്റം, വർഷം, കൈക്കോട്ട്, സതീർമ്മുഖം, ഉടയാടം, സ്നിഗ്ധം, മാല്.

II. സന്ദർഭം എഴുതി ആശയം വിശദമാക്കുക

1. നഗരത്തിലെ ചേക്കെ
ഹൃദയമാണെന്നി, കെന്നാൽ
നരകം നിനക്കിഷ്ടം
ഗ്രാമലക്ഷ്മിതൻ ചിറ്റം
2. നിഷ്കളങ്കതേ, നിനെ—
കണ്ണു ഞാൻ, എന്തും മഷി—
യിട്ടു നോക്കുമെൻ വിഷ—
ക്കണ്ണട വിറക്കുന്നോൾ
3. മാലകറുന്നു ചുടി—
ലിന്നുമാ വാഴപ്പും
ഭൂമിദേവിതൻ മുല—
പ്ലാവുരണ്ണത്തുപോലെ

III. രണ്ടാം മുന്നോ വാക്യത്തിൽ എഴുതുക

1. കൂട്ടുകാരനായിരുന്ന കൃഷിക്കാരൻ്റെ വേഷം എങ്ങനെയാണ് കവി വിവരിക്കുന്നത്?
2. എന്താണ് ബാല്യകാലസുഹൃത്ത് പൊതിയായി നൽകിയത്?
3. വാഴപ്പും എത്രുപോലെ ദു:ഖമകറുന്നു എന്നാണ് കവി പറയുന്നത്?

IV. വണ്ണബികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

1. ബാല്യകാലത്തെ കുറിച്ചുള്ള എന്തെല്ലാം ഓർമ്മകളാണ് കവയിത്രി സുചിപ്പിക്കുന്നത്?
2. ‘എന്തും മഷിയിട്ടു നോക്കുമെൻ വിഷക്കണ്ണട വിറക്കുന്നോൾ’ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തെന്ന് കൊണ്ടാണ്?
3. വാഴപ്പും ഭൂമിദേവിയുടെ മുലപ്ലാവുപോലെ ഇന്നും ദു:ഖമകറുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

V. നേരപ്പുറത്തിൽ കവിയാതെ ഉത്തരമെഴുതുക.

1. ശുദ്ധമായ ഗ്രാമീണസംസ്കാരത്തിലേയ്ക്കും, ബാല്യസഹസ്രദത്തിലേയ്ക്കും വെളിച്ചം വീശുന്നതാണ് വിജയലക്ഷ്മിയുടെ ‘വാഴപ്പും’ എന്ന കവിത – വിശദീകരിക്കുക

ശ്രദ്ധ

സിനിമ - കാഴ്ചയും യാമാർത്തമ്പ്രവും

വി.കെ.ജോസഫ്

[വി.കെ.ജോസഫ്: 1951-ൽ കല്ലേറി ജില്ലയിലെ കുന്നോൽക്കര് ജനിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം വിക്രം സാരാഭായി സ്പേസ് സൈന്റിൽ ഉദ്യോഗ സ്ഥാനായിരുന്നു. ചലച്ചിത്ര പഠനമേഖലയിൽ നിരവധി സംഭാവനകൾ നല്കിയിട്ടുള്ള ഇത്രേഹം സംസ്ഥാന- ദേശീയതലങ്ങളിൽ സംഘടിപ്പിക്കേണ്ട നിരവധി ചലച്ചിത്ര പഠനക്കുറാബുകളുടെ ഡയറക്ടറായും ഫാഷൻറീഡറായും പ്രവർത്തിക്കുകയും ഇന്ത്യക്കെതിരും വിദേശത്തും നിരവധി അന്തർദ്ദേശീയ ചലച്ചിത്രമേളകളിൽ പങ്കടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സിനിമയും പ്രത്യയശാസ്ത്രവും എന്ന പുസ്തകത്തിന് ഏറ്റവും നല്ല ചലച്ചിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള 1997-ലെ കേരള സംസ്ഥാനാഭിവാർഡ്യും അബ്യൂദാബി ശക്തി അഭിവാർഡ്യും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2007-ലെ ഏറ്റവും നല്ല ചലച്ചിത്രനിരുപക്കനുള്ള സൃഷ്ടി കമലം ദേശീയ പുരസ്കാരം ഇത്രേഹം നേടിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കേരള സംസ്ഥാനപലച്ചിത്ര അക്കാദമിയുടെ വൈദികപരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

സിനിമയെന്ന കലാരൂപത്തിന്റെ ആസാദനപ്രകിയയെ മുന്നിനിർത്തി ചലച്ചിത്രകാരൻ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും ചലച്ചിത്രാസാദനത്തിലൂടെ പ്രേക്ഷകരെ വീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്താതെങ്ങാണെന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലേഖനമാണീത്.]

തീയേറ്ററിലെ ഇരുളിൽ ഒരർത്ഥത്തിൽ പ്രേക്ഷകരായ നാം ബന്ധിതമാവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ബാഹ്യക്രിയകളിൽ നിന്നും ജീവിത പ്രക്രിയകളിൽ നിന്നും നമ്മുണ്ടാകുന്ന മാറ്റി നിർണ്ണയിക്കുന്ന സിനിമ. ഇരുട്ടിൽ, നാം അഭിഭ്രത്യുകൾക്കിൽക്കൂടി അല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും സാക്ഷിയായി മാറുകയാണ്. ഇവിടെ മറ്റൊരാമു കലാസംബന്ധപ്രക്രിയയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്ന് സംഭവിക്കുന്നത്, ഇരുട്ട് നമ്മുണ്ടാകുന്ന തുടർന്നും ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതാണ്. തീയേറ്ററിലെ സ്ക്രീനിൽ പുതിയ ജീവിതം, പുതിയ പതിക്രമങ്ങൾ മുതലായവ തെളിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ നാം നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് കുറെ നേരത്തേക്ക് പറിച്ചുമാറ്റപ്പെടുന്നു. ഈ പറിച്ചുമാറ്റിലിനിടയിലും സിനിമയിലെ ദൃശ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു പാലം പണിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിലെ സംഭവങ്ങളിലേക്കോ ജീവിതസംരംഭങ്ങളിലേക്കോ നാം എത്തിനോക്കാൻ നിർബന്ധിതരാവുന്നു. നമ്മുടെ മുന്നിൽ തുറക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ ലോകത്തെ പുറത്ത് നിന്ന് നാം വീക്ഷിക്കുകയാണ്. കുറച്ചു മുമ്പു പരത പകാളിയായിരുന്ന ലോകവും ജീവിതവും നമ്മുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ നാം നീരീക്ഷകരായി മാറുന്നു. ഈ മാറി നിൽക്കേണ്ട നമ്മുടെ പലപ്പോഴും മിമ്പക്കും യാമാർത്തമ്പ്രവും ഇടയിലും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിനിടയിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും നമ്മുടെ നീരീക്ഷകരായിരുന്നു. സിനിമയിലെ ജീവിതം

ഒരിക്കലും ജീവിതത്തിന്റെ പകർപ്പാകുന്നില്ല. സിനിമയും യാമാർമ്മവും തന്നിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി പ്രേക്ഷകൻ എപ്പോഴും ബോധവാനായിരിക്കും. ഒരേ സമയം യാമാർമ്മത്തിന്റെയും അയമാർമ്മത്തിന്റെയും ഇടയിൽ സിനിമ ചലനാത്മകമായി നിൽക്കുകയാണ്. സംഭവങ്ങൾക്ക് സൃഷ്ടിക്കാക്കുന്ന അനുഭവമാണ്, തോന്നലാണ് സിനിമ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. യാമാർമ്മത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകന്നു നിൽക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുന്ന സിനിമകളിൽ പോലും ഈ അനുഭവം നമ്മുഖം പിന്തുടരുകയും സാധ്യീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? മറ്റാരു കലാരൂപത്തിനും സാധ്യമല്ലാത്ത, സ്ഥലകാലങ്ങളെ ഭേദിക്കുന്ന ചലനത്തിന്റെ (ദൃശ്യങ്ങൾക്കുതും ദൃശ്യങ്ങളുടെ തന്നെയും) ശക്തി കൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു തോന്നൽ നമുക്കൽ നൽകുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നേ ഉത്തരം നൽകാൻ കഴിയു. സിനിമ യാമാർമ്മ തന്ത്രയോ സംഭവങ്ങളെയോ പകർത്തുന്നോ ഫോഴോ പുനരുൽപാദിപ്പിക്കുന്നോപ്പോലുമോ നാം പുർണ്ണമായും യാമാർമ്മത്തിലേക്കുത്തുന്നില്ല. ലോകത്ത് നടക്കുന്ന ഒരു സംഭവത്തിന് നാം നേരിൽ സാക്ഷിയാകുന്നതു പോലെയല്ല, സിനിമ കാണുന്നോപ്പി സംഭവിക്കുന്നത്. സംഭവത്തിന്റെ ദൃശ്യം പകർത്തുകയോ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ചലച്ചിത്രകാരന്റെ വീക്ഷണത്തിലുംനേരുമാണ് നാം അതിനെക്കാണുന്നത്. ചലച്ചിത്രകാരൻ അയാളുടെ കാഴ്ചയുടെ കോണുകളും ദൃശ്യങ്ങളുടെ സ്ഥലകാല അനുപാതവും ഒക്കെ നിയമയിക്കുന്നതും ഉള്ളാണല്ലോകൾ നൽകുന്നതും അയാളുടെ രീതിയിലാണ്. നാം സിനിമയിൽ ആദ്യം വെറും പ്രേക്ഷകരാണ്. ചലച്ചിത്രകാരന്റെ കാഴ്ചക്കോണുകളും നിലപാടുകളും നമ്മുടെതുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നോപ്പാണ് പ്രേക്ഷകർ പങ്കാളികളാകുന്നത്.

നമ്മുടെ സാധാരണ അനുഭവങ്ങളും

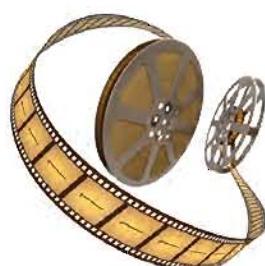
ജീവിതത്തിന്റെ നാടകകീയ മുഹൂർത്തതങ്ങളും തിരുപ്പീലയിൽ തെളിയുന്നോപ്പി നാം യാമാർമ്മ തത്തിനോടുകൂടുകയും അടുത്ത നിമിഷം കാണുന്നതെല്ലാം യമാർമ്മത്തിൽ ഉള്ളിൽല്ല എന്ന തോന്നലോടെ അയമാർമ്മത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ഈ യാമാർമ്മവും അയമാർമ്മവും ചില കൈമാറ്റങ്ങളിലും പലപ്പോഴും നമ്മുടെ മനസിലേക്ക് ഒരു പുതിയ ബോധത്തിന്റെ വെളിച്ചും കടത്തി വിടുന്നു. നമ്മുടെ പ്രപാദവു വീക്ഷണത്തെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സിലാക്കലോ, തിരിച്ചറിയലോ നടക്കുന്നു. ലോകത്തെ നാം കാണുന്നതും മനസിലാക്കുന്നതും നമ്മുടെ ധാരണകളുടെയും വീക്ഷണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ലോകത്തെ നമുക്ക് സ്വതന്ത്രമായി നിരീക്ഷിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങളും സാധ്യതകളുമുണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുക്കലിന്റെ കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രമുണ്ട്. ഇവിടെ നമുക്ക് നമ്മുടെതായ രീതിയിൽ നിരീക്ഷണം നടത്താനും കാഴ്ചക്കോണുകൾ മാറ്റാനും താഴീപ്പരുമുണ്ടിത്തുന്ന വസ്തുകളിലോ മനസ്സിലോ പതിസ്ഥിതേതാ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാനും സ്വതന്ത്രവും അവകാശവുമുണ്ട്. പ്രക്ഷേപക്കീനിലെ ലോകത്തെ നാം കാണുന്നത് മറ്റാരാളുടെ (സംഖ്യായകന്റെ) വീക്ഷണ കോണുകളിലുംനേരുമാണ്. അവിടെ തെരഞ്ഞെടുക്കലിന്റെ അവസരങ്ങൾ കുറവാണ്. നമുക്കു കാണാം, കേൾക്കാം. ബാക്കിയൊക്കെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ മാത്രമാണ് നടക്കുന്നത്. നമുക്ക് സ്വകീനിലെ

ലോകത്തിലേക്ക് കടന്ന് സ്വതന്ത്രമായ അനേകംശാവും ഭൗതികമായ ഇടപെടലും അസാധ്യമാകുന്നു. സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ പ്രതികർഖുന്നതു പോലെയോ ഇടപെടുന്നതുപോലെയോ നമുക്ക് സിനിമ നശിക്കുന്ന ലോകത്ത് സാധ്യമല്ലാത്തതുകാണ്ട് കാഴ്ചയുടെ വേളകളിൽ നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും കുറഞ്ഞതിക്കും. നമുക്ക് ധാരാതാരുളങ്ങരവാദിത്വവും പക്കാളിത്തവും ഇല്ലാതെ പലതിനും നാം സാക്ഷിയാം വുന്നു. തിയേറ്ററിൽ നാം കരയുകയും ചിത്രക്കുകയും മോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവിതസമീഖ്യാൾ തമാശി ലോകത്ത് സംബവിക്കുംവോൾ പലപേക്ഷകരുടെയും പ്രതികരണം വ്യത്യസ്തമാവുന്നത് നേരത്തെ പറഞ്ഞെ ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മ കൊണ്ടാവാം. തമാശി ജീവിതത്തിലെ ഇടപെടലുകൾക്കും പക്കാളിത്തത്തിനും നാം ഒരു വില കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്; തൃശ്ശൂലം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. സിനിമ കണ്ട് കരയുകയോ മോഷം കൊള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് പ്രേക്ഷകന് ധാരാതാരുളം നഷ്ടവും സംബവിക്കുന്നില്ല. അധികാരിക്കമായ ഇടപെടലിൽ ഒരു തൃശ്ശൂലവും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. നാം സ്വകാര്യമായി, മഹസ്യമായി എല്ലാം ഇരുട്ടിരുന്ന് മരിയിലിരുന്ന് വീക്ഷിക്കുകയാണ്; നേരും നീരീക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്ന അനുകൂല ലഭകവും കൂട്ടിനുണ്ട്. സുരക്ഷിതരായി മറുള്ളവരുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ മഹസ്യങ്ങളിലേക്കു വരെ നാം കടന്നുചെല്ലുന്നു. മറുള്ളവരുടെ കീടകരികളിലേക്ക് നാം വിലക്കുകളില്ലാതെ ഉറുദോക്കുന്നു. അവിടെ നേരും തടയാനില്ല. വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും നിമിവധി പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുകയും പലപ്പോഴും ചലച്ചിത്രകാരന്റെ നിലപാടുകൾക്ക് അറിയാതെ കീഴ്പ്പെട്ടു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന നിലയിൽ പ്രേക്ഷകർ നിന്നുഹായതുമാണ്.

സിനിമ ഒരു കലയും തുടർച്ചകളിടുകയും സുചകങ്ങളുടെയും ഒരു മാധ്യമവുമാണ്. ഒരു സിനിമയുടെ അർഥമം ജനക്കുന്നത് നാം കാണുന്ന കാഴ്ചകളിൽ നിന്നോ കേൾക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നോ മാത്രമല്ല. നാം കാണാത്തതും കേൾക്കാത്തതുമായ വസ്തുതകളിൽ നിന്നു കുടിയാണ് അർഥമം പുതിപ്പിച്ചട്ടുകുന്നത്. ഒരു ചലച്ചിത്രകൃതിയുടെ അർഥവും നിലനിൽപ്പിലും സാധ്യമാവുന്നത് നമ്മുടെ കാഴ്ചയിലും നാം വായിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ ആണ്. അചേതനമായ ഫിലിം റോളുകൾ, പ്രോജക്ടറിലും കടന്നുപോയി ദൃശ്യങ്ങൾ തിരുത്തിലെയിൽ ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെയും തിരുത്തിലെയിൽ ചലച്ചിത്രക്കുതികൾ ജീവിതത്തിന്റെ അനുസരണമായി അനുസരിച്ചാണ് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. അത് സചേതനമാവുകയാണ് കാഴ്ചയിലും. സാവധാനം തിരുത്തിലെയും തിയേറ്ററിന്റെയും സാന്നിധ്യം നമുക്ക് നഷ്ടമാവുകയും നാം കാലത്തിന്റെ അടയുള്ളിലും ജീവിതത്തിന്റെ പരമ്പരകളിലേക്ക് നടന്നുകയറുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബോധപ്പെട്ടവമുള്ള ഈ ധാരത പിന്നീട് ഒരു സ്വതന്ത്ര ലഭകികാനുഭവമായി മാറുകയും ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിനും നേരും വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ പ്രേക്ഷകനും സാഹിത്യത്തിൽ സംബവിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അശായമായ പാരാധാരത്തിലെപ്പെട്ടുന്നു. ഈ പാരാധാരത്തിൽ കാഴ്ചകളാരവൻ്റെ അറിവും സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യവും സാമൂഹിക

രാഷ്ട്രീയ ഭൂമികയുടെ സ്വഭാവവും അനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തമാവുകയും, കൃതിയുടെ ഘടനയിലേക്കും അർമ്മങ്ങളിലേക്കും സ്വന്തം വഴി തെളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരാശരി പ്രേക്ഷകൾ തന്റെ ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ കൃതിയുടെ ഒരു സാമാന്യാർമ്മമാണ് വായിച്ചെടുക്കുന്നത്. അത് പല പ്ലോശും ബാഹ്യപ്രകൃതിയിൽ നിന്നുമായിരിക്കും. വിമർശകനായി മാറുന്ന കാഴ്ചക്കാരൻ തന്റെ കാഴ്ചയുടെ ഓരോ നിമിഷങ്ങളിലും കൃതിയുടെ ഘടനയ്ക്കെത്തൽ അന്തർലൈനമായ അർമ്മങ്ങൾ തേടുകയും സാമാന്യ അർമ്മത്തിൽ നിന്ന് കുടുതലായി പുതനർമ്മങ്ങളും ചരിത്ര ബോധവും പുതിയ ഭാഷയും തിരിച്ചറിയുകയുമാണ്. അയാൾ ഈ സിനിമ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന സാമാന്യാർമ്മങ്ങളെ ചിലപ്ലോൾ നിരാകരിക്കുകയും സ്വന്തം സംവേദനക്ഷമതയുടെ മുർച്ചയ്ക്കും സ്വഭാവത്തിനുമനുസരിച്ച് ചരിത്രത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിന്റെയും സത്തയെ അനോഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യും.

അഭ്യാസം

I. പദ്ധതിപയം : മിമ്പ്, കാഴ്ചക്കോണ്, സുചകം, ലാകികം, ഭൂമിക, അന്തർലൈനം, സംവേദനക്ഷമത, സത്ത

II. വിപരീതപദം എഴുതുക :

ബാഹ്യം, മിമ്പ്, ദൃശ്യം, യാമാർത്ഥ്യം, സുരക്ഷിതം, സചേതനം, ലാകികം.

III. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക :

ഉണ്ടാലാൽ, ഇടപെടൽ, നിസ്സഹായർ, നിരാകരിക്കുക

IV. രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്യത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. തിയേറ്റിലെ ഇരുട്ടിൽ സംഭവിക്കുന്നതെന്ത്?
2. സിനിമയിലെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ലേവെകൾ പറയുന്നതെന്ത്?
3. സ്കീനിലെ ലോകത്തെ നാം കാണുന്നതെങ്ങനെയാണ്?
4. ശരാശരി പ്രേക്ഷകൾ ആദ്യകാഴ്ചയിൽ വായിച്ചെടുക്കുന്നതെന്താണ്?

V. വണ്ഡികയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. മിമ്പക്കും യാമാർത്ഥ്യത്തിനുമിടയിൽ നമ്മുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഉണ്ടാലാട്ടുന്നതെന്താണെന്നുതുക
2. ചലച്ചിത്രാസാദനത്തിൽ എപ്ലോശാണ് പ്രേക്ഷകർ പകാളികളാകുന്നത്?
3. സിനിമയിലെ യാമാർത്ഥ്യവും അയാമാർത്ഥ്യവും നടത്തുന്ന ചില കൈമാറ്റങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളെന്തെല്ലാം?
4. കാഴ്ചയുടെ വേളകളിൽ നമുക്ക് ഉത്തരവാദിത്വം കുറഞ്ഞതിരിക്കുമെന്ന് ലേവെകൾ പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
5. സിനിമ ഒരു കലയും തുടർച്ചകളുടെയും സുചകങ്ങളുടെയും ഒരു മാധ്യമവുമാണെന്ന് പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

VI. ഇരുപതു വരിയിൽ ഉത്തരമെഴുതുക :

1. സിനിമാസാദനപ്രകിയയെക്കുറിച്ച് ലേവെകൾ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംഗ്രഹിക്കുക.

ബി.എം.എ.

സുരീ.പ്രഭാകരൻ

[എൻ. പ്രഭാകരൻ: 1952-ൽ കല്ലേർ ജില്ലയിലെ പറപ്പിനിക്കടവിൽ ജനനം. തലമുറ്റി ബേസ്റ്റ് കോളേജിൽ നിന്ന് മലയാള സാഹിത്യ തത്ത്വജ്ഞൻ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം നേടി. അതേ കോളേജിൽ മലയാളം അധ്യാപകനായി ജോലി ചെയ്യുകയും സർവീസിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവിതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക സമസ്യകളിലേക്ക് മുഖം തിരിക്കുന്ന രചനകളാണ് എൻ. പ്രഭാകരന്റെ. ഒറ്റയാന്റെ പാപ്പാൻ, മറുപ്പിറവി, പിക്കും പതവതാനി, മായാമയൻ, കമ (കമാസമാഹാരങ്ങൾ) എഴിനും മീതെ, അനുജനം, ഭൂതഭൂമി, ബഹുവചനം, അദ്ദേശ്യ വനങ്ങൾ, തിരുർ രേഖകൾ (നോവലുകൾ, പുലിജനം, മരണക്കിണർ (നീടകങ്ങൾ) കമ തേട്ടുന്ന കമ (പഠനം) തൊൻ തെരുവിലേക്ക് നോക്കി (കവിതാസമാഹാരം) എന്നിവയാണ് പ്രധാനപുസ്തകങ്ങൾ. കേരള സംഗീതനാടകാഞ്ചകാദമി അവാർഡ്, കേരള സംഹിത്യാക്കാദമി അവാർഡ്, ചെറുകാട് അവാർഡ്, തുടങ്ങിയവ നേടിയിട്ടുണ്ട്.]

ആരോഗ്യ മാസം മുൻപ് തെങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു മോഷണം നടന്നു. പൊന്നും പണവു മൊന്നും പോയില്ല. പോയത് ഒരു ഓട്ടുതുളി മാത്രമാണ്. കാര്യമായ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലാതെ ഒരു മുലയ്ക്ക് കിടന്നിരുന്ന സാധനം. പക്ഷേ, ജലജയ്ക്ക് ആ ഉരുളിയാട് പ്രത്യേകി ചൂം മുതയുണ്ടായിരുന്നു. തെങ്ങളുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ ഇടുട അമ്മമു വിശ്വസ്തനായ ഒരു വീടുവേലക്കാരന്റെ കൈയിൽ മറ്റാത്തയും അറിയിക്കാതെ അവർക്കു വേണ്ടി കൊടുത്തയച്ചതാണ്. സാധനം കണ്ടപ്പോൾ എന്നിക്കും ആകെ കുടിബാധാരു കൗതുകം തോന്നിയിരുന്നു. ജലജയ്ക്കാണാക്കിൽ എന്നോ ഒരു നിഡി കിട്ടിയ ഭാവമായിരുന്നു.

അവളുടെ മതിച്ചുപോയ അച്ചാച്ചൻ പണ്ട് കുഞ്ഞിമംഗലത്തെ മുഖാതിമാരെക്കാണ് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞ പണി കഴിപ്പിച്ചതായിരുന്നു ആ ഉരുളി. അതിന്റെ അമികിനും അടിവശത്തുള്ള ഉരുണ്ട താങ്ങുകൾക്കുമെല്ലാം വല്ലാത്ത ഒരുത്തരം ഓമനതമുണ്ട്. ഉമുളിയുടെ ഉള്ളിലാണെങ്കിലോ, സദാ എല്ലാ കിനിഞ്ഞുവരുന്നതുപോലുള്ള അസാധാരണമായൊരു തിളക്കവും. സാധാരണായായി അടുപാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് എത്തൊക്കെ ലോഹങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണും എന്നിക്കാണിയില്ല. ഈ ഉരുളിയിൽ സ്വർണ്ണം കൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ജലജയുടെ വിശ്വാസം. കൂട്ടിക്കാലത്ത് അവൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടായതെ. സ്വർണ്ണം ചേർത്ത പാത്രത്തിൽ ആഹാരം പാകം ചെയ്തു കഴിച്ചാൽ ബുദ്ധിയും സൗംഖ്യവും കൂടും. ഷുഗറി സ്ക്രൈം ബി.പി.യുടെയും ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കില്ല എന്നാക്കയാണ് അവൾ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നായാലും ആ ഉമുളിയിൽ ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു കൊല്ലുത്തിനിടയിൽ ഒന്നൊരു മണിം തവണയേ എന്നെങ്കിലും പാകം ചെയ്തു കഴിച്ചിട്ടുള്ളു. അടുക്കളയിൽ കൊല്ലുത്ത് പോയ ഒരെല്ലിക്കണ്ണിക്കും പിടിപോയ ഒരു കുന്തിയാഴിനും നടുവിൽ അത് പോടിപിടിച്ച് മാറാ

പോയ ഒരെലിക്കണിക്കും പിടിപോയ ഒരു കത്തിയാളിനും നടുവിൽ അത് പൊടിപിടിച്ച് മാറാ ലക്കടി കിടക്കുകയായിരുന്നു. പകൽ സമയത്ത് ശ്രിൽസ് വളച്ച്, വർക്ക് ഏതിയയിൽ കടന്ന അടുക്കളേവാതിൽ കമ്പിപ്പാര കൊണ്ട് പൊളിച്ച് അകത്തു കടന്നാണ് കളളൻ അത് മോഷ്ടിച്ചത്. അടുക്കളേയിൽ നിന്ന് മറ്റു മുറികളിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറന്നു തന്നെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഇഷ്ടൻ മറ്റാരു സാധനവും തപ്പിയെടുത്തില്ല. എന്തേ മേശവലിപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന അഞ്ഞുറു രൂപയെങ്കിലും യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാതെ അവൻ കൊണ്ടുപോകാമായിരുന്നു. അതു പോലും അവൻ ചെയ്തില്ല.

ആരായിരിക്കും ഈ കളളൻ? എന്നായിരിക്കും അവൻസ് ഉദ്ദേശ്യം? ഈ വക സംഗതി കളപ്പറ്റിയൊക്കെ തൊനും ജലജയും ഒരുപാട് നേരം ചർച്ച ചെയ്തു. തൈജാളുടെ കുട്ടികളും അയൽപക്കത്തെ ഫിലിപ്പമാഷ്യും ഭാര്യയുമെല്ലാം ഓരോരോ ഉയഹങ്ങൾ കൊണ്ട് തൈജാളെ സഹായിച്ചു. പകേശ, എന്നാക്കയോധിട്ടും അവൻസ് പ്രവൃത്തിയുടെ പൊരുൾ തൈജശ്രീക്ക് പിടിക്കിട്ടിയില്ല.

“ആ ഉരുളി പോയേപ്പിനെ എന്നിക്കുന്നോ വല്ലാത്ത ഒരു ക്ഷീണം പോലെ, എന്തേ ആയുസ്സിന്റെ ഒരു കഷണം തന്നെ മുറിച്ചു കൊണ്ടു പോയതുപോലെ” - എന്നാക്കെ ജലജ ഇടയ്ക്കിടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടെങ്കിലും. തൊന്ത് കാര്യമാക്കിയില്ല. ഒന്നു രണ്ടു മാസം കഴി തൈപ്പോൾ അവൻ ആ ഉരുളിയെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതെയായി. തൈജാളെല്ലാം ആ സാധനത്തെ മികവൊറും മറന്ന മട്ടായി. പിനെ, തീർത്തും അവിചാരിതമായി വീണ്ടും അതൊരു പ്രശ്ന മായി തല പോക്കുമെന്ന് സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും തൊൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതല്ല.

സംഭവം നടന്നത് ഇന്നു രാവിലെയാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഒരു വിദേശിയെപ്പോലെ തോനിച്ച സുമുഖനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മിനിത്തിളങ്ങുന്ന ഒരു ബെബക്കിൽ തൈജാളുടെ വീട്ടുമുറ്റത്ത് വന്നിരിങ്ങി. “ഗുഡ് മോൺിഗ് സർ, ഗുഡ് മോൺിഗ് മാഡം” - അവൻസ് എനിക്കും ജലജയ്ക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സുപ്രഭാതം നേർന്നു. തൈജാളുടെ രണ്ടു കുട്ടികൾക്കും ഓരോ ‘കിറ്റ് കാറ്റ്’ കൊടുത്തു. പിനെ വലിയൊരു പോളിത്തീൻ കവറിൽനിന്ന് ഭംഗിയുള്ള ഒരു കാർബ്‌ബോർഡ്‌പെട്ടി പുറത്തെടുത്ത് താഴെ വെച്ചു. അകത്തുള്ള സാധനം കുറിച്ചാരു ഭാരമുള്ളതാണെന്ന് അവൻസ് ആയാസത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു.

കാർബ്‌ബോർഡ് പെട്ടി തുറക്കാതെ തന്നെ അവൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. സാർ, തൊൻ ആദ്ദുക്ക് എന്ന കമ്പനിയുടെ സഹത്ത് ഇന്ത്യൻ സെയിൽസ് റപ്പസന്റേറ്റീവ് ആണ്. തൈജാളുടെ കമ്പനിയുടെ വളരെ പ്രസ്തുതിയിൽ ആയ ഒരു പ്രോഡക്ട് അണ് ഈ പെട്ടിക്കുള്ളിലുള്ളത്. 'Aztec' എന്ന് സ്വർണ്ണലിപികളിൽ പ്രിൻ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള തൊപ്പി നേരെയാക്കി ദെയിൽ ചെറു തായോന്ന് സ്പർശിച്ച് ഒരു ചെറു ചിരിയോടെ അവൻ തുടർന്നു: “മെറ്റഹാർജ് ആയ ഒരു പേരു കൊണ്ടു കസ്റ്റമേഴ്സിനെ കബളിപ്പിക്കാനൊന്നും തൈജശ്രീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. തൈജാളുടെ, പ്രോഡക്ടിന്റെ പേര് വളരെ സിംപിളാണ് - 'ബെൻ മെറ്റർ പാൻ! കുറച്ചാനു നിർത്തി ഒരു ജേതാവിന്റെ ചീരിയോടെ അവൻസ് മുന്നോറി. “മെറ്റലർജി മെസപ്പോട്ടാമിയയിലോ ഇൻഡിസ്

വാലിയിലോ ഒന്നുമല്ല സാർ ആദ്യമായി വികസിച്ചു വന്നത്. മെക്സിക്കൻഡുമിയിലെ ആദ്ദൂക്കസ് എന്ന ദീശ് ഇന്ത്യൻ വംശജരാണ് ഈ ഫൈൽസിലെ പയനിയേഴ്സ്. സിക്കറ്റീസ്റ്റ് സെഞ്ചറിയിൽ സ്പാനിഷ് ഇൻവെയ്സ്യേഴ്സ് അവരെ കീഴടക്കി. അവരുടെ മെറ്റീരിയൽ കൾച്ചർ റിംഗ്സ് നല്ല വശങ്ങൾ മുഴുവൻ കൈകലാക്കി. തെങ്ങളുടെ എ.ഡി.ഡി.ഡെക്കുംബക്കാർ പ്രാചീന ആദ്ദൂക്കവംശജരിൽനിന്ന് ബൈൽമെറ്റലിംഗ്സ് പണി നേരിട്ടപറിച്ചവരുടെ പിന്മുറക്കാരാണ്. ഫിഫ്റ്റീസ് വരെ തെങ്ങളുടെ മാർക്കറ്റ് മെയിൻലി ലാറ്റിനമേരിക്കൻ കൺട്രീസായിരുന്നു. നെന്നടിടുവിലാണ് ഇന്ത്യയിൽ നാഗ്പുരിൽ തെങ്ങളുടെ പ്രോഡക്ഷൻ യുനിറ്റ് തുടങ്ങിയത്. സാധനം അത്രയധികമാനും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഒന്നാമത് സ്കിൽസ് ലേബറേ ട്സിനെക്കിട്ടാനുള്ള വിഷമം. പിന്നെ പഴയ ആദ്ദൂക്ക് ജനത് ഉപയോഗിച്ചു അതേ തരം ക്രൂഡ് മെഷിനറി ഉപയോഗിച്ചാണ് തെങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. എക്കിലേ സാധനത്തിന് അതിന്റെ ജനുവിന് കൊള്ളിറ്റി കിട്ടു.”

തെങ്ങൾക്ക് മടുത്തു തുടങ്ങിയെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടാവണം അവൻ പെട്ടെന്ന് വാച്ചിൽ നോക്കി. “**സോറി സാർ, ഞാൻ വല്ലാതെ ഭോറ്റിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?**” തികഞ്ഞ ലാഘവം ഭാവിച്ചിള്ള ഒരു പോട്ടിച്ചിത്രിയോടെ അവൻ പറഞ്ഞു. “ഇന്നു പിന്നെ സണ്ടോഡോ. ടി.വി.ക ണ്ട് മടുക്കുന്നതിലും ഭേദമല്ലോ സാർ എന്ന്തെ ഇരു പർഹോമൻസ് വാച്ചേച്ചയുന്നത്. “അവൻ നർമ്മഭോധവും തകർപ്പൻ ചിത്രയുമല്ലാം എനിക്ക് നല്ലപോലെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. “ഉം, തുടർന്നോളു്” എന്നു ഞാൻ തലയാട്ടി.

“**ഫുസ്റ്റിന്റെ കൺട്രീസ്ലൈ സാർ ഇക്കാലത്തെ പ്രശ്നം.** പലതരം പ്രഷ്ഠകുകരുകൾ, ഫ്രയിംഗ് പാൻ, കുക്കിംഗ് റേജീ, അത്, ഇത് എല്ലാംകൂടി ഏതു സാധനത്തയും ഒരുതരം വൈക്കോൽ പരുവമാക്കുകയല്ലോ. നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനം എന്തു തന്നെ ആയ്ക്കോടു, അതിന്റെ ഓജിനൽ പ്രൈവറ്റ്, കളർ, ടെയ്ലറ്റ് ഒക്കെ നിലനില്ക്കണമെക്കിൽ കുക്ക് ചെയ്യുന്ന പാത്രവും അതിനുസരിച്ച് നല്ലതായിരിക്കണം. പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാൻ? എല്ലാവർക്കും അഹോർഡ് ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന വിലയ്ക്ക് തെങ്ങൾക്കിൽ കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല. ലേബർ ചാർജ്ജ്, മെറ്റൽസിന്റെ വില, എസ്സാല്ലിഷ്മെന്റീനു വേണ്ടിവരുന്ന എക്സ്പന്ധനസ്, ട്രാൻസ്പോർട്ട് ഷൻ ചാർജ്ജ് എല്ലാം കൂടി നല്ല തുകയാകും. പിന്നെ, ആക്ചപ്പലി, തെങ്ങളുടെ പാനിന്റെ കൊള്ളിയും അതിന്റെ പർപ്പസും വെച്ചുനോക്കുന്നോൾ കമ്പനി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വില വളരെ റീസണബിളാണെന്ന് ആരും തലകുലുകൾ സമ്മതിക്കും. പിക്കൻ സിക്കന്റ്റിനോൻ, കടായിച്ചിക്കൻ, ലോയീസ് ചിക്കൻ, ഭേൻ യുവർ പായസം, നെയ്പം, കലത്തപ്പം ഓൾ സച്ച് തിംഗ്സ് തെങ്ങളുടെ ബൈൽ മെറ്റൽപ്പാനിൽ തന്നെ കുക്ക്‌ചെയ്ത് കഴിക്കണം സാർ. അപ്പോഴേ അറിയും സൂഖ്യ ഹോട്ടലിലെക്കെ നമ്മൾ ചെന്നുകഴിക്കുന്നത് വെറും റിപ്പർഷീറ്റ് പോലുള്ള സാധനങ്ങളല്ലോ.”

അവൻ ഒരു കാർഡ്ബോർഡ്‌പെട്ടിയുടെ ഒരു വശം അല്പപം മാത്രം തുറന്ന് അതിനകതുന്നിന് കലണ്ടർ വലുപ്പത്തിലുള്ള ഒരു ചിത്രം പുറത്തെടുത്ത് ഒന്നു കണ്ണിറുക്കിക്കാണിച്ചു എന്ന് കൈയിലേപ്പിച്ചു. അതിമനോഹരമായ ഒടുക്കളെയിൽ നേർത്തത നെന്നറ്റി മാത്രം ധരിച്ചു

നില്ക്കുന്ന യുവസൂനരിയും അവളുടെ അരയിൽ കൈ വെച്ച് ചുമലിൽ മുഖം ചേർത്തു നില്ക്കുന്ന ബർമ്മയയും ബനിയനും മാത്രം ധരിച്ച യുവകോമളനും . സുന്ദരിയുടെ കൈയിൽ ഓവൽ ഷൈപ്പുള്ള, അകവഗം അല്പപം കുഴിഞ്ഞ, ഭംഗിയുള്ള ഒരു പാതമുണ്ട്. നൃറുനുറു പ്രകാശകിരണങ്ങൾ കൊണ്ട് തൊറിവെച്ചതു പോലുള്ള ഒരു പാത. കുട്ടികൾ ആ ചിത്രത്തി ലേക്ക് ഏന്തിവലിഞ്ഞ് നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ പോക്കറ്റിൽനിന്ന് ചീട്ടുകൾപോലുള്ള രണ്ട് കാർഡുത്ത് അവർക്ക് കൊടുത്തു. അതിലോന്ന് സച്ചിൻ ടെണ്ടുൽക്കരുടെയും മരുന്ന് രാഹുൽ ഭ്രാവിധിന്നേയും ചിത്രമായിരുന്നു.

“ബൈവ് തഹസിന്റെ സാർ തെങ്ങളുടെ പാനിന്റെ വില” - പെട്ടു ഒരു വെളിപാടു സ്റ്റായതുപോലെ അവൻ പറഞ്ഞു. തൊനും ജലജയും ചെറുതായോന്ന് തെട്ടിപ്പോയി. അവന്റെ ഇത്രയും നേരത്തെ സംസാരത്തിൽനിന്നു തന്നെ സാധനത്തിന് സാമാന്യം നല്ല വില യുണ്ടാകുമെന്ന് തൊൻ ഉള്ളിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും, ഒരു റണ്റായിരത്തണ്ടുർ വരെ പോകും എന്നേ തൊൻ കണക്കു കുട്ടിയിരുന്നുള്ള. ഇതേതായാലും ഇത്തിരി കടന്നുപോയി. വലിയ വലുപ്പമില്ലാത്ത ഒരു പാതത്തിന്, അത് ഓടിന്നേതായാൽത്തന്നെയും അയ്യായിരമൊക്കെ വില പറയുന്നത് ആശേഷ പറ്റിക്കലാണ്.

എൻ്റെ മനസ്സിലുള്ളതു മുഴുവൻ വായിച്ചെടുത്തതുപോലെ അവൻ പറഞ്ഞു: “സോറി സാർ, എനിക്കിൽ വിലകുറച്ച് തരാൻ പറ്റില്ല. ഇതിന്റെ മാർക്കറ്റ് രേറ്റ് സിക്കസ് തഹസിന്റെനുമേൽ വരും. തൊനിൽ കമ്പനി രേറ്റിനാണ് തരുന്നത്. ഇതോരു പരസ്യവില്പനയാണ്. ലാഭത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കച്ചവടമല്ല” - ഇത്രയും നേരം നിന്നുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്ന അവൻ ചുമ്പ് ലോന്നു കുലുക്കി, ഒട ചെറുതായോന്നായച്ച് സോഫ്റ്റിലിരുന്നു. “അയ്യായിരം രൂപ വെറു മൊരു പാതത്തിനുവേണ്ടി മുടക്കുന്നതിൽ പലർക്കും വിഷമം കാണും. അത് സാധനങ്ങളുടെ വിലയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു കണ്ണസപ്റ്റിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. വെറും ലോവർ മിഡിൽ കൂസ്സിൽപ്പെട്ട വർ പോലും ടി.വി.യും പ്രിയ്ജ്ഞാം വാഷിംഗ്മേഷീനുമൊക്കെ വാങ്ങുന്നില്ലോ. പങ്കേഷ, അവനവു നുവേണ്ടി ആഹാരം പാകം ചെയ്യുന്ന ഒരു പാതം പത്രതാ ഇരുപതോ കൊടുത്താൽ കിട്ടണമെന്നാണ് അവരുടെ നിർബന്ധം. ഭാറ്റിന് നോട്ട് ജസ്റ്റിഷയണിൽ. അത്തരക്കാരുമായി ഒരു കോംപ്രൈമേസിന്റെ പ്രശ്നം ആദ്ദോക്കിന്റെ അജണ്ടയിലില്ല. വിലയൊരു പ്രശ്നമല്ല, സാധനം ഫല്ലും രേറ്റും അങ്ങനെയുള്ള ആരോക്കയെണ്ടനിയാൻ തങ്ങൾ നേരത്തെ ഒരു സർവേ നടത്തിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് ഈ ടാണ്ടിൽ സാറും സുദേവൻ ഡോക്ടറുമാണ് തങ്ങൾക്ക് പറ്റുന്ന കസ്റ്റമേഷ്ട്. ഡോക്ടർക്കുള്ള പീസ് തൊൻ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ഇനി സാറിനുള്ള ഇം ഒറ്റ പീസ്.”

തനിക്ക് പറയാനുള്ളതോക്കെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു; ഇനി അനുകൂലമായൊരു തീരുമാന മെടുക്കാനുള്ള ബാധ്യത തങ്ങൾക്കാണ് എന്ന മട്ടിൽ അവൻ കർച്ചീപൊടുത്ത് മുഖം തുടച്ച ഗൗരവഭാവത്തിൽ ഇരിപ്പായി.

ഇതെല്ലാം നേരം ഈ വാചക മടി മുഴുവൻ കേട്ടുനിന്ന നിലയ്ക്ക് തുനിയങ്ങൾനു ഇവരെ നിരാഗനാക്കി മടക്കിയയര്ക്കുമെന്നതായിരുന്നു എൻ്റെ ആലോചന. ജലജയും അങ്ങ നേരയാരു ധർമ്മസക്ഷാത്തിലാണെന്നു തോന്തി. കുട്ടികളുടെ മുഖഭാവമാണെങ്കിൽ ആ പാതയും ഒക്കവിട്ടുകളയുന്നതിന് തീരുത്തും എത്രിക്കായിരുന്നു. അവൻ ഒക്കയിലേഡ്പിച്ച ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കി ശൊം ഇത്തിരി നേരം ദന്നും വയ്ക്കാതെ നിന്നു. പിന്നെ അത് ആ കാർബ്ബോൺബീ പെട്ടിക്കുമേൽ വെച്ച് ശൊം ജലജയ നോക്കി. അവൻ എന്നെന്നും. അതു കഴിഞ്ഞ് ശൊം അവളും അകു തേരക്കുപോയി. ഇന്നലെയാണ് ശൊംജിലും വരും ശൗഖ്യം വാങ്ങിച്ചത്. അയ്യം യിരം മുപ പെട്ടുന്ന് എടുത്തുകൊടുക്കുമ്പോൾ പിന്നെത്തെ കാര്യം പിന്നെ ആലോച്ചാൻ മതിയല്ലോ.

ശൊം അയ്യായിരം അവൻ്റെ ഒക്കയിലേഡ്പിച്ചു. ബുദ്ധിപൂർവകമായ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തതിൽ ശൊം അഭിനന്ധിക്കുന്നമട്ടിൽ അവൻ ദന്നു പുണ്ണിച്ചു തലകുലുക്കി.

“മാധ്യം, ശൊംതുക്കിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കണോ?” - അവൻ ചോദിച്ചു.

“ഓ, വേണം” - ജലജ പറഞ്ഞു

“ഒൻ്റെ, കാക്ക യു മാധ്യം. ഒ.കെ.സാർ, സൈനു” എന്നാബക്ക പറഞ്ഞ് അവൻ പുറത്തിറിഞ്ഞു. അവൻ്റെ വിശ്വകരിഞ്ഞ ശബ്ദം അകന്നകന്നുപോയപ്പോഴാണ് ജലജ ആ കാർബ്ബോൺബീ പെട്ടി തുറന്നത്.

“അയ്യാ, എൻ്റെശ്വരമാരെ, ഇതെന്തൊ സംഗതി” ഒരു ശൈത്യലോടെ അവൻ ഒക്ക പിന്നോക്കം വലിച്ചു. ആ പെട്ടിക്കെത്തുണ്ടായിരുന്നത് ചിത്രത്തിൽ കണ്ണതുപോലുള്ള ഒരു പാതമായിരുന്നില്ല. കാഴ്ചക്ക് അത് ശൊംജുടെ പഴയ ഓട്ടുതുളിപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അടി വശം മുഴുവൻ മഹുണ്ണേ കളരുള്ള പെയിൻ്റ്കിച്ചിരുന്നു എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു വ്യത്യാസം. പെട്ടുന്ന് എന്തോ ഓർമ്മ വന്നതുപോലെ ജലജ അടുക്കളയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. ഒരു പിച്ചാത്തി

യുമായാണ് അവൾ തിരിച്ചുവന്നത്. പാത്രം കമിഴ്ത്തി വെച്ച് അതിന്റെ ഒരു മധ്യത്തിലായി അവൾ സാവകാശത്തിൽ ചുരഞ്ഞിതുടങ്ങി. അവൾ ചെയ്യുന്നതെന്നെന്നറിയാതെ ഞാനും കുട്ടികളും മിഴിച്ചു നോക്കി നില്ക്കേ “പറിച്ചു, അവൻ പറിച്ചു” എന്നും പറഞ്ഞ പിച്ചാത്തി താഴെയിട്ട്, ആകെ തകർന്നു പോയ മട്ടിൽ തലയ്ക്ക് കൊടുത്ത് അവൾ ഇരിപ്പായി.

“എന്താ, എന്താ സംഗതി?”

“നോക്ക്, നിങ്ങള്ക്കുന്ന നോക്ക്” - ഇരുന്നിടത്തുനിന്നിളക്കാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ നോക്കി. ജലജ പെയ്ഞ്ചു് ഇളക്കിക്കളിഞ്ഞ സഹലത്ത് 'B.M.P.' എന്ന എഴുത്ത് തെളിഞ്ഞത് കാണാമായിരുന്നു. ജലജയുടെ അച്ചാച്ചൻ അവളുടെ നാട്ടിലെ ആദ്യത്തെ ബി.എ.ക്കാരനാണ്. മദിരാശിയിൽ പോയി പറിച്ച് ബി.എ.പാസ്സായ ആൾ. അയാളാണ് ഇംഗ്ലീഷി ധാരം മുശാരിമാരെക്കാണ്ക് ആ ഉരുളിയുടെ അടിവശത്ത് 'b.t.p.' എന്ന ചിത്രം വരപ്പിക്കുന്ന തുപോലെ വരപ്പിച്ചത്. 'ബിച്ചന്റുവിട മാധവ പണികൾ' എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം. “ഹോ, ഇതാണോ കാര്യം? ഇതവൻ അപ്പോഴേ പറഞ്ഞില്ലോ, 'ബെൽ മെറ്റൽ പാൻ' എന്നല്ലോ ഈ പാത്രത്തിന്റെ പേര്, അതിന്റെ എബിവിയേഷനല്ലോ ഈ ബി.എ.പി.”

ജലജയ്ക്ക് വന്ന ദേഖ്യത്തിന് കണക്കില്ലോ. രാവിലെതന്നു ഒരു കൊടും ചതിക്കിരയായ തിലുള്ള സങ്കടവും, ഞാൻ കരുതിക്കുട്ടി അവളെ കൊച്ചാക്കാൻ നോക്കിയതിലുള്ള വെറുപ്പും എല്ലാം ചേർന്ന് അവൾക്ക് കണ്ണ് കാണാതായി. അവൾ പെട്ടുന്ന് ചാടിയെന്നീറ്റ് എന്ന് മേശപ്പു റത്തുണ്ണായിരുന്ന ഒരു പുസ്തകമെടുത്ത് പുറത്തെക്കാരൻ കൊടുത്തു. അതോടെ എനിക്കും സമനില തെറ്റിപ്പോയി. സ്ക്രൈപ്പിഡയന്തെക്കുറിച്ചാക്കേ ഒരുപാട് പ്രസംഗിച്ച് പരിചയമുണ്ടാക്കിയും അതോക്കെ മരന് ഞാൻ കണക്കിന് രണ്ട് പൊട്ടിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ ബഹാളത്തിൽ കുട്ടികൾ വല്ലാതെ വിരഞ്ഞു പോയി. ജലജയാണകിൽ നിലത്തുവീണുരുണ്ട് എങ്ങലടിച്ച് കരയാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് എല്ലാമൊന്നും അഭ്യന്തരിയപ്പെട്ടു. ഞാൻ പതുക്കെ പുറത്തെക്കിരിങ്ങി. അവൾ വലിച്ചുറിഞ്ഞ പുസ്തകം കവറ്പോയി, തുനുവിട്ട നാനാവിധമായിരുന്നു. എല്ലാംകുട്ടി എന്നു വാരിയെടുത്ത് അടുക്കിവെക്കുന്നോൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ ഓർത്തത്. “ഒ ദൈവമേ ഇത് കണ്ട ചാച്ചാപ്പീച്ചീ ഇന്ത്യൻ എഴുത്തുകാരുടെ പുസ്തക മൊന്നുമല്ലോ. ജാക്കിന്റ് ഭരീംയുടെ 'Writing and Difference' ആണല്ലോ.”

ആ അറിവിന്റെ ആധിക്യാദ അക്കത്തെത്തിയ ഞാൻ ആദ്യമായി കണ്ടത് എന്ന ഏല്പിച്ചുപോയ ആ വലിയ ചിത്രം തീയിൽ നിവർന്നു കിടക്കുന്നതാണ്. പാത്രം പിടിച്ചുനില്ക്കുന്ന സൃഷ്ടിപ്പെട്ടും അവജ്ഞാക്കി പറിച്ചേരുന്ന് നിലക്കുന്ന ആണും നേരാം തരം അടുക്കളെയുമല്ലാമുള്ള ചിത്രം.

**ശരിയായ ഉത്തരം തിരഞ്ഞെടുത്ത് എഴുതുക
മാതൃകാ ചോദ്യങ്ങൾ**

1. 'ലക്കാലക്ഷ്മീമോക്ഷം'എന്ന കവിത അഖ്യാതനരാമാധാരതിലെ എത്ര കാണ്ഡയത്തിൽ നിന്നെന്നടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്?

 a) ആരണ്യകാണ്ഡം   b) സുന്ദരകാണ്ഡം   c) ബാലകാണ്ഡം
2. 'ജാതി ചോദിക്കുന്നില്ല തോൻ സോദർ', - ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത് ആരാൻ?

 a) ചണ്ഡാലി   b) ആനന്ദഭിക്ഷു   c) ചാമർന്നായകൻ
3. മഹാകാവ്യം എഴുതാതെ തന്നെ മഹാകവിയായ കവി ആരാൻ?

 a) വള്ളത്തോൻ   b) ഉള്ളൂർ   c) കുമാരനാശൻ
4. പുരാവസ്തവ്യം അനുഷ്ഠാനവ്യം ദ്യുശ്യകലയ്യം - ഉച്ചിതസമവായത്തിൽ വിന്യസിക്കു നോർ അനുവദവേദ്യമാകുന്നത്

 a) നാടോടിരംഗരുപം   b) പുരാണേതിഹാസം   c) അനുഷ്ഠാനകലാരുപം
5. പ്രകൃതിയുടെ സുക്ഷ്മഭാവങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ താല്പര്യം കാണിച്ചിട്ടുള്ള കവി

 a) വൈലോപ്പിള്ളി   b) ജി.ഗൗരകുറുപ്പ്   c) ഇടഗ്രേറി
6. പി.കെ.ബാലകൃഷ്ണനെന്നുതിയ ഒരു നോവൽ

 a) നോവൽ സിലിയും സാധനയും   b) ഇനി തോൻ ഉറങ്ങേട്ട്   c) നാരായണഗുരു
7. ബോഹമണവേഷത്തിൽ കർണ്ണന്റെ മുന്നിൽ വന്നതാൽ?

 a) ഇന്ദൻ   b) അർജുനൻ   c) സുരൂൻ
8. 'മല്ലുർക്കയമിനിച്ചാല്ലു മാത്രം, മല്ലുരേതേവർ തെരുവു ദേവം' ഇങ്ങനെ പാടിയ കവി

 a) ജി.ഗൗരകുറുപ്പ്   b) എഴുത്തച്ചൻ   c) ഇടഗ്രേറി
9. 'ഗദ്യവ്യം ഗദ്യസാഹിത്യരൂപങ്ങളും' എന്ന പാഠഭാഗം (ഡോ.കെ.എം.ജോർജ്ജിൻസ്) ഏതുസമാഹാരത്തിൽ നിന്നെന്നടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്?

 a) അനോധാരങ്ങൾ പഠനങ്ങൾ   b) മുന്ന് പണ്ഡിതമാരും പരേതനായ നിംഫവും

 c) മൊഴിവഴികൾ

10. 'കൊല്ലികയല്ല സും നിനകൾ' ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചത് ആമോടാൻ?
a) കൃഷ്ണനോട്   b) ഗാന്ധാരിയോട്   c) കവിയോട്

11. പൊലിമകളാനുമില്ലാത്ത ഒപ്പുട തമിഴ്നാട്ടിലെ ഒരു ഗ്രാമം
a) കമ്മവാർപ്പാളയം   b) ഗുഡിയം   c) നഗരിമലനിര

12. കടമന്ത്രിയുടെ ഒരു കവിതയുടെ പേരേഴുതുക
a) ശാന്ത   b) ഉപ്പ്   c) പമികൻസ് പാട്ട്

13. മുന്ന് പണ്ണിത്തൊരുടെ അടിവെച്ചുള്ള റംഗപ്രവേശം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്
a) വേലകളിക്കാരെ   b) കോൺക്ലിക്കാരെ   c) മരുന്നുവില്പനക്കാരെ

14. 'നവവർഷാരംഭത്തിൽ രോമഹർഷജ്ഞൻ ചുട്ടി നിൽക്കുന്നത്' --
a) തേൻമാവുകൾ   b) ശ്രൂമമേഹലങ്ങൾ   c) ചാകവാളഞ്ഞൾ

15. ഇൻഡ്യാ-ആര്യൻ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ടുന്ന ഒരു ഭാഷ
a) മറാറി   b) മലയാളം   c) ബോഹുയി

16. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ ഒരു കവിതാസമാഹാരത്തിന്റെ പേരേഴുതുക
a) തച്ചൻസ് മകൾ   b) ധ്യാനമണികൾ   c) കിരാതവൃത്തം

യോജിച്ചവ പേരിനെഴുതുക

മാതൃകാചോദ്യങ്ങൾ

I.	1. സുര്യകാന്തി	-	എഴുത്തച്ചൻ
	2. ഗാന്ധാരം	-	ജി.ഗൗരകമുറപ്പ്
	3. നാളത്തെ വിഷുക്കണ്ണി	-	ഇ.എൻ.വി.കുറുപ്പ്
	4. ലക്കാലക്ഷ്മീ മോക്ഷം	-	മേലുർ ഭാമോദരൻ
II.	1. ശുഡിയത്തിൽ ഒരു ശുഹ	-	ഡോ.സി.ആർ.രാജഗോപാലൻ
	2. ഭാനത്തിൽ തെളിയുന്ന ശ്രോദ	-	ഡോ.കെ.എം.പ്രഭാകരവാരുർ
	3. മഴയുടെ നാട്ടിവുകൾ	-	വി.എസ്.അമിത്കുമാർ
	4. തമിഴും മലയാളവും	-	പി.കെ.ബാലകുമാർൻ

**SAMACHEER KALVI - MALAYALAM STANDARD X
BLUE PRINT - MALAYALAM QUESTION PAPER I**

Learner's Name		Knowledge		Application		Skill		TOTAL											
Initial	Final	Under Standing	S	E	D	V	S	-	E	O	V	S	-	E	O	V	S	-	E
Q TYPE	0	V S A	S A	-	E	0	V S A	-	E	0	V S A	-	E	0	V S A	-	E	-	E
MARSH	1	2	4	5	8	1	2	4	5	8	1	2	4	5	8	1	2	4	5
I-a8g	2(2)			1(10)	2(2)				1(10)			4(1)		2(1)		1(8)	2(2)		1(10)
a8000	2(2)					2(2)				5(1)		4(1)			4(1)		2(2)	1(2)	
II a8g	2(2)	1(2)	1(4)		1(6)	2(2)	2(2)	1(4)			5(1)				1(8)	1(8)			1(8)
a8000	2(2)					2(2)					4(1)			4(1)		2(2)	1(2)	1(4)	
III a8g	2(2)		1(2)			2(2)	1(2)									2(2)			
a8000	1(2)				1(2)						2(1)					1(2)	1(2)		
IV a8g	2(2)					2(2)				5(1)		4(1)	5(1)				2(2)		
a8000	2(2)											4(1)					2(2)		
V a8g	2(2)		1(2)				1(2)				2(1)				4(1)				
a8000	2(2)				1(4)				1(4)					2(1)			2(2)	1(4)	
VI a8g	1(1)				1(8)	1(1)	1(2)			5(1)		5(1)				1(8)	1(8)	1(1)	
a8000	2(2)	1(2)		1(4)					1(4)			4(1)					2(2)	1(4)	1(8)
VII a8g	2(2)					2(2)										2(2)	1(2)		
a8000	2(2)		1(2)			2(2)	1(2)	1(4)						4(1)			2(2)		
VIII a8g	2(2)														8(1)		2(2)	1(2)	1(8)
a8000	2(2)														4(1)	5(1)		2(2)	

**I KNOWLEDGE – 34 MARKS , UNDERSTANDING – 14 MARKS, APPLICATIONS – 28 MARKS, SKILL(WITH Memory)- 24 MARKS,
TOTAL-100 MARKS.**

II OBJECTIVE TYPE - POETRY -13 MARKS, PROSE -17 MARKS, VSA (POETRY) - 6 MARKS,
ESSAY (POETRY) - 8 MARKS, VSA (PROSE) - 6 MARKS, SA (PROSE) - 10 MARKS,
CONTEXT (POETRY) - 12 MARKS, MEMORY (POEM) - 10 MARK
CONTEST (POETRY) - 12 MARKS, ESSAY (PROSE) - 8 MARKS,

III TIME ALLOTED – 2:30 HOURS, PROSE & POETRY ONLY, മുമ്പായാൽ വരുത്തിയ്ക്കേണ്ട ബഹുമാനക്കുള്ള
memory അല്ലെങ്കിൽ 12 വരുത്തിയ്ക്കേണ്ട തുല്യപ്രവർത്തനയോ നൽകുന്നു

SAMACHEER KALVI - MALAYALAM STANDARD X
BLUE PRINT - MALAYALAM QUESTION PAPER II

கல்வி-நிலை உயர்வுகள்	APPLICATION	SKILL	TOTAL																		
			V	S	-	E	O	V	S	-	E	O	V	S	-	E	O	V	S	-	E
ஒப்புகள்	0		S	A				S	A				S	A			S	A			
வால்தோற்கூறு	1		A					A					A				A				
Rewrite as directed Grammar		4(2)									10	2	3	10	2	2	15				10
SANDHI																					
SAMASAM																					
VRITHAM																					
ALANKARAM																					
IDEA EXPANSION																					
COMPREHENSION																					
LETTER WRITING																					
NON-DETAILED																					
GENERAL ESSAY																					

NOTE :	APPLICATION & SKILL	= 100 MARKS
	APPLICATION : QUESTION - I, II, III & VII	= 65 MARKS
	SKILL : QUESTION - IV, V, VI & VIII	= 35 MARKS

TIME ALLOTED – 2.30 HOURS, PROSE, POETRY & ESSAY கொடுமையானதையும் வழக்கானதையுமிருந்துகொண்டு